

บทที่ 4

ความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานต่อการกำเนิดมนุษย์ และการพัฒนาการของทารกในครรภ์

4.1 ความเข้าใจต่อการกำเนิดมนุษย์

การศรัทธาต่อเอกองค์อัลลอฮ์ ﷻ ถือเป็นหลักศรัทธาข้อแรกที่สำคัญที่สุดในศาสนาอิสลาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองตามพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานอัลกุรอานลงมานั้นเพื่อให้มนุษย์มีและเกิดความศรัทธาอย่างแน่วแน่ และเพื่อเป็นวิถีทางซึ่งนำสู่การปฏิบัติ แสดงตนตามเจตนารมณ์ และตอบสนองการเป็นบ่าวด้วยการภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ ﴾

(سورة الذاريات: 56)

ความว่า “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า”

(สุเราะฮ์อัซซารียาต: 56)

ในจำนวนอายะฮ์อัลกุรอานทั้งหมดได้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ อายะฮ์ที่อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของผู้สร้าง นั่นคือพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ กับผู้ที่ถูกสร้างที่รวมมนุษย์และทุกสรรพสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวมนุษย์ และอายะฮ์ที่อธิบายเกี่ยวกับสาเหตุและวิททยปัญญาแห่งการสร้างมนุษย์และสรรพสิ่งรอบๆ มนุษย์ทั้งหมด

ในส่วนของอายะฮ์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างมนุษย์ ได้ชี้แนะและอธิบายเกี่ยวกับลักษณะของผู้ถูกสร้างและวิททยปัญญาของการสร้างมนุษย์พร้อมๆ กัน อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ

فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا ﴿٢﴾ ﴾

(سورة الفرقان: 2)

ความว่า “สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ”

(สุเราะฮ์อัลฟุรกอน: 2)

จากอายะฮ์ดังกล่าว เป็นการชี้แจงถึงลักษณะการสร้างมนุษย์และวิทยปัญญาแห่งการสร้าง มีอยู่ 2 ประการด้วยกัน คือ

ประการที่ 1 เป็นการชี้แนะเพื่อให้เกิดการพิจารณาไตร่ตรองถึงปฐมบทการสร้างมนุษย์ทั้งมวลที่สืบทอดมาอย่างต่อเนื่อง หลังจากนั้นได้ชี้แนะเพื่อพิจารณาไตร่ตรองเป็นปัจเจกบุคคลจากจุดเริ่มต้นของการสร้างจวบจนวาระสุดท้ายของการมีชีวิต

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمِيتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ ﴾

(سورة الفرقان: 12-16)

ความว่า “และขอสาบานว่า แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของดิน แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง (คือมดลูก) แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือดแล้วเราได้ทำให้อ่อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อแล้วเราได้ทำให้อ่อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญยิ่งผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง

หลังจากนั้น แท้จริงพวกเจ้าต้องตายอย่างแน่นอน แล้ว
 แท้จริงพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้น ในวันกิยามะฮ์”

(สุเราะฮ์อัลมูมีนูน: 12-16)

ในอายะฮ์นี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้แบ่งขั้นตอนพัฒนาการของของทารกมนุษย์
 ออกเป็น 3 ระยะหลักๆ โดยที่พระองค์ได้แยกระหว่างขั้นตอนนั้นด้วยคำว่า “**كَمْ**” (ยุมมะ)
 หมายถึง จากนั้น ซึ่งทำให้รูปของประโยคมีความหมายที่บ่งบอกถึง เรียงกันตามลำดับ
 ก่อนหลัง และขั้นตอนนั้น คือ ขั้นตอนแรก คือระยะช่วงเป็นเซลล์เชื้อทั้งอสุจิจากฝ่ายชายและ
 ไข่ของฝ่ายหญิง ขั้นตอนที่สอง คือระยะการสร้างสรรค และระยะที่สาม คือ ระยะการมีชีวิตที่
 เริ่มจากการเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่าง การมีชีวิตอยู่ การตายและฟื้นคืนชีพในโลกอาคิเราะฮ์

ประการที่ 2 เป็นการชี้แนะเพื่อให้พิจารณา ไตร่ตรองถึงตัวของมนุษย์เอง
 หลังจากนั้นได้เข้าถึงรายละเอียดปลีกย่อยของอวัยวะต่างๆในร่างกายมนุษย์ ซึ่งสามารถเห็น
 ได้จากอายะฮ์หรือคำกริยาเหล่านี้ที่ปรากฏในอัลกุรอาน เช่น (جعلكم) (خلقكم) (خلق لكم)
 (جعل لكم) คำเหล่านี้ล้วนแล้วจะหมายถึง บังเกิด หรือ สร้าง

ตัวอย่างอายะฮ์อัลกุรอานที่กล่าวถึงเรื่องนี้ คือ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ ﴾ (23)

(سورة الملك: 23)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวก
 เจ้า และทรงทำให้พวกเจ้ามีหู มีตา และมีหัวใจ ส่วนน้อย
 เหลือเกินที่พวกเจ้าจะขอบคุณ”

(สุเราะฮ์อัลมุลก: 23)

พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴾ (20)

(سورة الروم: 20)

ความว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ
ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน แล้วพวกเจ้าเป็นมนุษย์แพร่กระจาย
ออกไป”

(สุเราะฮ์อ์รุม: 20)

ทั้งสองประการที่ได้กล่าวมานั้น เป็นการรวบรวมเพื่อให้เห็นภาพเกี่ยวกับ
การสร้างมนุษย์ในทุกๆ ด้าน ที่สามารถเจาะลึกถึงทุกขั้นตอนของการสร้างมนุษย์

แน่นอนที่สุด อายะฮ์อัลกุรอานที่ได้กล่าวไว้ในประเด็นนี้ จะทำให้มนุษย์
ทราบถึงตัวตนของพวกเขาเองที่ครอบคลุมถึงภาพรวมและข้อปลีกย่อยต่างๆ เกี่ยวกับ
กระบวนการสร้างของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยหลักฐานที่เรียงเรียงรายละเอียดต่างๆ อย่างดีที่สุด
อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ ﴾

(سورة الطارق: 5)

ความว่า “ดังนั้นมนุษย์จงไตร่ตรองดูว่าเขาถูกบังเกิดมาจาก
อะไร?”

(สุเราะฮ์อัลฏออริก: 5)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ ﴾

(سورة الذاريات: 21)

ความว่า “และในตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่เห็นดอก
หรือ?”

(สุเราะฮ์อัลซฮารียาต: 21)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿ سَرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ

﴿ الْحَقُّ ﴾

(سورة فصلت: 53)

ความว่า “เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราใน
ขอบเขตอันไกลโพ้นและ ในตัวของพวกเขาเอง จนกระทั่งจะเป็น
ประจักษ์แก่พวกเขาว่า อัลกุรอานนั้นเป็นความจริง...”

(สุเราะฮ์ฟุศสิลัต: 53)

ด้วยอายะฮ์นี้เองที่จะทำการศึกษาผู้ถูกสร้างหรือมนุษย์ ที่มีจุดเริ่มจากการ
สร้างมนุษย์คนแรกที่เกิดขึ้นมาในโลกจวบจนวันแห่งโลกสลาย

4.2 ปฐมกำเนิดมนุษย์มาจากดิน

4.2.1 หลักฐานจากอายะฮ์อัลกุรอาน

ปฐมกำเนิดมนุษย์ตามทัศนะอิสลามนั้นมาจากดิน การสร้างสรรค์มนุษย์จาก
ดินที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงใช้กันในอัลกุรอานส่วนใหญ่มาจากสองคำนี้ คือ **طين** และ **ตوروب**
หมายถึง ดิน ดังอายะฮ์ที่ว่า

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ﴿١٣﴾ ﴾

(سورة المؤمنون: 12)

ความว่า “และขอสาบานว่า แน่แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุ
แท้ของดิน”

(สุเราะฮ์อัลมูอ์มินูน: 12)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ... ﴾

(سورة المؤمن: 67)

ความว่า “พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน...”

(สุเราะฮ์อัลมูอ์มิน: 67)

บรรดาอูละมาอ์ได้มีการอธิบายคำว่า “มนุษย์” ในอายะฮ์ที่ 12 ของสุเราะฮ์อัล
มูอ์มินูน ด้วยทัศนะที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ตามทัศนะของซัลมาน อัลฟารีซี อิบน์อับบาส และเกาะตาอะฮ์ หมายถึง นบีอาดัม เพราะมีการพ่วงพ้องกับคำว่า ธาตุแท้ของดิน ที่ถูกคัดสรรจากมวลดินทั้งหมด (Ibn al-Jauziy, 1994: 5/462) โดยปรกติแล้วอัลกุรอานจะใช้คำว่า ฐิْن ต่ออายุะฮ์ที่ว่าด้วยการกำเนิดมนุษย์ (al-Tobarīy, 2000: 8/18)

2. รายงานจากอิบน์อับบาส หมายถึง ลูกหลานอาดัม และคำว่า ธาตุแท้ของดิน หมายถึง หยกอสุจิที่ถูกคัดสรรจากดิน ซึ่งหมายถึง อาดัม นั่นเอง และในทัศนะนี้สามารถจะหมายถึง นบีอาดัม เข้าด้วยเช่นกันก็ได้

คำว่า “มนุษย์” ที่กล่าวถึงในอายะฮ์นี้จะหมายถึง ชนิดของมนุษย์ และตามทัศนะที่หมายถึงว่า เป็นลูกหลานอาดัมนั้น รูปของประโยคอายะฮ์ถัดไป คือ **ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً** ความว่า “แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ” จะหมายถึงตามอายะฮ์แรก ซึ่งถ้าหากคำว่า มนุษย์ หมายถึง นบีอาดัม แน่นอนอายะฮ์ถัดไปจำเป็นต้องมีความหมายถึงเป็นอย่างอื่น... และตามทัศนะที่สอง อายะฮ์นี้จะรวมหมายถึง อาดัม เข้าด้วยเช่นกัน เพราะเขาเป็นต้นตระกูลของลูกหลานอาดัมทั้งหมด ซึ่งถือว่าเป็นทัศนะที่ดีกว่า (al-Tobarīy, 2000: 8/18)

3. คำว่า (سلاسة) หมายถึง “ธาตุแท้ของดิน” บ่งบอกถึงหยกอสุจิของฝ่ายชายและไข่ของฝ่ายหญิง ที่ซึ่งทั้งสองต่างได้รับสารอาหารที่มาจากดินเป็นตัวประกอบสำคัญ (al-Alūsīy, 1985: 13/17)

4.2.2 ลักษณะและขั้นตอนของดิน

การที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้สร้างสรรค์ “อาดัม” มนุษย์คนแรกมาจากดินที่เป็นไปตามกระบวนการและลักษณะต่างๆจนกลายเป็นมนุษย์คนแรกที่สมบูรณ์แบบ คุณลักษณะและขั้นตอนต่างๆ ของดินที่อัลลอฮ์นำมาสร้างมนุษย์ มีดังนี้ ขั้นตอนแรกทรงสร้างมาจากผงธุลีดิน ต่อมาจากดินเหนียว ต่อมาจากดินที่เปลี่ยนสภาพ ต่อมาจากดินเนื้อละเอียด ที่กล่าวว่ นั้นจะเห็นได้ว่าการกำเนิดมนุษย์มาจากดินมีหลายขั้นตอน คือ

ขั้นตอนแรก อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงสร้างมนุษย์มาจากผงธุลี ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّمَا مَثَلُ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (١١)

(سورة آل عمران: 59)

ความว่า “แท้จริงอุปมาของอิซา ฎ อัลลอฮุนั้น คั่งอุปมาของอาดัม พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน และได้ทรงประกาศิตแก่เขาว่าจงเป็นขึ้นเกิด แล้วเขาก็เป็นขึ้น”

(สุเราะฮ์อาลอิมรอน: 59)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴾

(سورة الروم: 20)

ความว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน แล้วพวกเจ้าเป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป”

(สุเราะฮ์อ์รุม: 20)

พระองค์ได้ตรัสอีกว่า

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ... ﴾

(سورة المؤمن: 67)

ความว่า “พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน...”

(สุเราะฮ์อัลมูมิน: 67)

จากอายะฮ์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เริ่มแรกการสร้างมนุษย์นั้น อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้างมาจากผงธุลีดิน และอายะฮ์ลักษณะนี้มีหลายๆ อายะฮ์ด้วยกัน

ขั้นตอนที่สอง สร้างจากดินเหนียว อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴾

(سورة السجدة: 7)

ความว่า “และขอสาบานว่า แน่อนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของดิน”

(สุเราะฮ์อัลสัจญ์ดะฮ์: 7)

นั่นคือผงธุลีได้ผสมกับน้ำกลายเป็นดินเหนียว

ขั้นตอนที่สาม จากคินด้าที่เปลี่ยนสภาพ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنِ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ ﴾

(سورة الصافات: 11)

ความว่า “เจ้าจงถามพวกเขา (บรรดาผู้ปฏิเสธการพินคืนชีพ) ซิว่า พวกเขามีความแข็งแกร่งยิ่งในสิ่งที่ถูกสร้างมากระนั้น หรือ? หรือว่าสิ่งที่เราได้สร้างมันมา แท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากดินเหนียว”

(สุเราะฮ์อัศศอฟฟาต: 11)

ขั้นตอนที่สี่ จากคินด้าเป็นตม อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ ﴾

(سورة الحجر: 26)

ความว่า “และโดยแน่นอน เราได้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง จากคินด้าเป็นตม”

(สุเราะฮ์อัลหิจญร: 26)

พระองค์ได้ตรัสอีกในสุเราะฮ์เดียวกันว่า

﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلِّقُ بَشَرًا مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ ﴾

(سورة الحجر: 28)

ความว่า “และจงรำลึกเมื่อพระเจ้าของเจ้าตรัสแก่มาลาอิกะฮ์แก่ แท้จริงข้าเป็นผู้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง จากคินด้าเป็นตม”

(สุเราะฮ์อัลหิจญร: 28)

พระองค์ได้ตรัสย้าอีกในสุเราะฮ์เดียวกันว่า

﴿ قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ، مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ ﴾

(سورة الحجر: 33)

ความว่า “มันกล่าวว่า ข้าพระองค์จะไม่สูญค้อมนุษย์ที่
พระองค์ทรงสร้างเขาจากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม”

(สุเราะฮ์อัลหัจญรฺ: 33)

ขั้นตอนที่ห้า จากดินเหนียวมีเสียงเช่นเครื่องดินเผา อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ۝١٤﴾

(سورة الرحمن: 14)

ความว่า “พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินเหนียวมีเสียงเช่น
เครื่องปั้นดินเผา”

(สุเราะฮ์อิรเราะฮฺมาน: 14)

ดังนั้นเป็นที่แน่ชัดแล้วว่า ชาติดินสำหรับสร้างมนุษย์ได้มีการพัฒนาการและ
เปลี่ยนสภาพด้วย 5 ขั้นตอนที่อัลกุรอานได้อธิบายอย่างละเอียดจนสามารถเป็น “อาดัม”
มนุษย์คนแรกที่สมบูรณ์ได้

โดยสรุปแล้ว อายะฮ์อัลกุรอานที่กล่าวถึงการสร้างมนุษย์มีสิบๆ อายะฮ์
ด้วยกัน มุหัมมัด ฟุอาด อับดุลบาคีย์ (Muhammad Fuād Abdulbākīy, 1991: 119) ได้กล่าวว่า
“อัลกุรอานได้กล่าวถึงการสร้างมนุษย์มีทั้งหมด 65 อายะฮ์ เพราะมนุษย์นั้นอัลลอฮ์ ﷻ
ได้ส่งมาปกครองโลก ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً قَالُوْا

اَنْجَعِلْ فِيْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ

وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّيْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٣٠﴾

(سورة البقرة: 30)

ความว่า “จงรำลึกถึงเวลาที่พระผู้อภิบาลของเจ้า ได้กล่าว
กับมลาอิกะฮ์ว่า มันจะแต่งตั้งตัวแทนคนหนึ่ง ขึ้นบนหน้า
แผ่นดิน บรรดาอิกะฮ์พูดว่า พระองค์จะทรงตั้งผู้ที่จะก่อ
การเสียหาย และหลังเลือดกันแผ่นดินกระนั้นหรือ ทั้งๆ ที่
เรากล่าวสวดดี ด้วยการแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ (และปฏิบัติ
ตามคำบัญชาของพระองค์) และเทิดทูนความบริสุทธิ์ของ

พระองค์ พระองค์ได้ทรงตอบว่า แท้จริงฉันรู้ในสิ่งที่ผู้เข้ามา
รู้”

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์: 30)

4.2.3 ทักษะของศาสนาต่างๆ ต่อปฐมกำเนิดของมนุษย์

หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าปฐมกำเนิดของมนุษย์มาจากดินนั้นมีการยืนยัน
จากศาสนาต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) คริสต์ศาสนา

ในศาสนาคริสต์ได้มีความเชื่อเกี่ยวกับการสร้างมนุษย์เช่นเดียวกัน แต่ไม่ได้
อธิบายถึงขั้นตอนการสร้างเหมือนกับทักษะของอิสลามแต่อย่างใด มีปรากฏในหนังสือพระ
ธรรมปฐมกาล ได้กล่าวถึงไว้ว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงธุลีดิน ทรงระบาย
ลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่” (พระคัมภีร์
ภาษาไทยฉบับ KJV บทที่ 2)¹

ดาวิด ภาวัตรานนท์ (2512: 5) ได้กล่าวว่า ในเยเนซิส ซึ่งเป็นพันธสัญญาเก่า
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งคัมภีร์ไบเบิลของคริสต์ศาสนากล่าวว่า “มนุษย์ถูกสร้างมาจากผงธุลีดิน”

2) พุทธศาสนา

เสรี พงศ์พิศและคณะ (2524: 29) ได้กล่าวว่า “ในสูตรตันตปิฎก ได้อธิบายรูป
ในหลักเบญจขันธ์ว่า “ประกอบด้วยกลุ่มของรูป 2 รูป คือ มหาภูตรูป และอุปาทานรูปในอดี
ธรรมปิฎกได้มีการนำมาอธิบายไว้อย่างละเอียด มหาภูตรูป แปลว่า รูปหยาบ เป็นธาตุพื้นฐาน
ที่เกาะกลุ่มกัน 4 ธาตุ คือ ธาตุดิน (ปฐวีธาตุ) มีหน้าที่ค้ำจุน มีความแข็งความอ่อนเป็น
คุณสมบัติ ธาตุน้ำ (อาโปธาตุ) มีหน้าที่เชื่อมประสาน มีความเกาะกุมไหลซึมเป็นคุณสมบัติ
ธาตุไฟ (เตโชธาตุ) มีหน้าที่ให้เกิดการเปลี่ยนภาวะ มีความร้อนเย็นเป็นคุณสมบัติ ธาตุลม (วา
โยธาตุ) มีหน้าที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวมีการขยายตัวและหดตัวได้

จากสิ่งที่กล่าวมานี้อาจสรุปได้ว่า ปฐมธาตุของมนุษย์ตามทักษะพุทธศาสนา คือ
ดิน

¹ (ใน http://thaipope/webbible/01_002.htm - 28 พฤษภาคม 2555)

3) ศาสนาอิสลาม แน่หนอนที่สุดศาสนาอิสลามได้อธิบายถึงการกำเนิดมนุษย์มาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็นหลักฐานที่ได้ปรากฏในอัลกุรอานหรืออัลหะดีษอย่างที่ได้อธิบายมาแล้ว และหลักฐานทางด้านวิชาการที่มีความสอดคล้องและถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

จากที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นหลักฐานทางศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลามจะเห็นได้ว่าปฐมกำเนิดของมนุษย์ล้วนมาจากดิน

4.2.4 ส่วนประกอบของธาตุในตัวมนุษย์

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝٧ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝٨ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۝٩ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝١٠﴾

(سورة السجدة: 7-9)

ความว่า “พระองค์ทรงประทานความงามแก่ทุกๆ สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างไว้ และทรงเริ่มสร้างมนุษย์จากดิน โคลน หลังจากนั้น ทรงสร้างเผ่าพันธุ์ของเขามาจากเชื้อจากน้ำอันไร้เกียรติ หลังจากนั้น พระองค์ทำให้เขามีรูปร่างสมบูรณ์ และเป่าลงไปในตัว จากวิญญาณของพระองค์ และพระองค์ทรงสร้างให้พวกเขาได้ยินและได้เห็นและให้มีจิตใจ (สติปัญญา) เป็นส่วนน้อยเหลือเกินที่พวกเขาจะขอบคุณ”

(สุเราะฮ์อัลสัจญ์ดะฮ์: 7-9)

จากโองการนี้ ชี้ให้เห็นว่า มนุษย์นั้นเกิดมาจากดิน โดยมีหลักฐานยืนยันทางด้านวิทยาศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ได้กล่าวว่า ถ้าเราขอนไปคูดังประกอบทางเคมีในร่างกายมนุษย์และองค์ประกอบของธาตุดินในร่างกายมนุษย์เราจะพบว่ามีความคล้ายคลึงกัน และสอดคล้องกันมาก

เฟาซัน หลังปูเต๊ะ (Fausan Langputeh, n.d.: 46) ได้กล่าวว่า “บรรดานักวิชาการธรณีวิทยา ได้มีการค้นคว้าวิจัยโดยละเอียดแล้ว จึงสามารถพิสูจน์การค้นคว้าได้ว่า

ส่วนผสมต่างๆ ของดินที่ประกอบกันขึ้นมานั้นแบ่งออกได้เป็น 18 ชนิดด้วยกัน อาทิเช่น ธาตุเหล็ก โปแตสเซียม แมกนีเซียม โซเดียม แคลเซียม เป็นต้น และเช่นเดียวกัน เมื่อนักวิชาการทางด้านกายวิภาคศาสตร์ได้ทำการค้นคว้าวิจัยในร่างกายมนุษย์ เขาก็พบว่าในร่างกายมนุษย์เรานี้ก็ประกอบขึ้นมาจากแร่ธาตุ 18 ชนิดนี้ด้วยกัน ซึ่งทุกธาตุก็เป็นชนิดหรือประเภทเดียวกันกับที่ศึกษาค้นคว้าในดินนั่นเอง อีกทั้งเมื่อวงการแพทย์สมัยใหม่ได้ค้นคว้าวิจัยโดยละเอียด เขาก็จะพบขั้นตอนการพัฒนาของมนุษย์โดยละเอียด ซึ่งทุกสิ่งก็สอดคล้องกับพระมหากษัตริย์อัลกุรอานที่พระองค์ทรงโองการไว้ทุกประการ”

ชัยยิด กุฎูบ (Saiyid Qutub, 1977: 3451) กล่าวไว้ในหนังสือของเขาว่า “จากการวิเคราะห์ทางด้านเคมีพบว่า ร่างกายของมนุษย์ประกอบด้วยธาตุต่างๆ ซึ่งพบว่าธาตุต่างๆ เหล่านี้ประกอบอยู่ในดินเช่นเดียวกัน เช่น คาร์บอน ออกซิเจน ไฮโดรเจน ฟอสฟอรัส กำมะถัน ไนโตรเจน แคลเซียม โซเดียมคลอไรด์ แมกนีเซียม เหล็ก โปแตสเซียม แมงกานีส ทองแดง ไอโอดีน โคบอลต์ สังกะสี อลูมิเนียม ดังนั้นจากการวิเคราะห์ทางวิชาการเป็นสิ่งที่ได้ยืนยันว่ามนุษย์มีปฐมกำเนิดมาจากดิน”

องค์ประกอบของธาตุดินในร่างกายมนุษย์ซึ่งประกอบด้วยดังนี้

- น้ำ 54% ถึงมากกว่า 70%
- โปรตีน 11% -17 %
- ไขมัน 14% -26%
- คาร์โบไฮเดรต 1%
- ธาตุอื่นๆที่ไม่ใช่ธาตุชีวภาค 5% -6% โดยแต่ละธาตุจะกลับไปยัง

องค์ประกอบหลัก มีดังนี้

- ออกซิเจน 65% - โซเดียม 1%
- แคลเซียม 1.4% - ไนโตรเจน 3%
- Brimstone 2% - Chlorine 1%
- คาร์บอน 18% - โปแตสเซียม 18%
- ไฮโดรเจน 10% - แมกนีเซียม 0.045%
- ฟอสฟอรัส 7% - องค์ประกอบอื่นๆ อีก 0.014% และบางองค์ประกอบ

อื่นๆ ที่เหลือนั้นก็คือ copper – iodine – fluorine – bromine – iron – zinc – chrome – cobalt – nickel – tin – silicon – aluminum – molybdenum – magnet – vanadium ธาตุเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบของร่างกายมนุษย์และก็เป็นองค์ประกอบของดิน (ดินที่มีน้ำ

ผสม) ด้วยเช่นกัน (ใน <http://miraatulmuslim.blogspot.com/2009/06/blog-post.html> - 30/06/2555)

2. ร่างกายของมนุษย์มีการเจริญเติบโตด้วยกับธาตุสารในอาหารที่มาจากดิน รากต้นไม้และพืชผักต่างๆ จะทำหน้าที่ดูดซับน้ำและแร่ธาตุที่อยู่ในดินจนทำให้ส่วนต่างๆ ของพืชมีการเจริญเติบโตและออกผลผลิตซึ่งมนุษย์และสิ่งมีชีวิตต่างก็ใช้ชีวิตโดยการรับเอา แร่ธาตุที่อยู่ในดินจากพืชมาอีกที และนี่คือ วิทปัญญาของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งพระองค์ ได้สร้างพืชพันธุ์ธัญญาหารมาก่อนมนุษย์และสัตว์ เพราะพืชคือสื่อเดียวที่จะทำหน้าที่เปลี่ยนแร่ ธาตุในดินให้เป็นธาตุสารในอาหารซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่มนุษย์และสัตว์จะต้องรับเอาธาตุ สารอาหารเหล่านี้เข้าไป แน่แน่นอนพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ทรงยืนยันถึงความเป็นจริงไว้ก่อนหน้า นี้ถึง 1430 ปีมาแล้วซึ่งพระองค์ได้ตรัสเอาไว้ในสุเราะฮ์ฮุฎอฮา อายะฮ์ที่ 55 ดังนี้

﴿ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴾

(سورة طه: 55)

ความว่า “จากมัน (แผ่นดิน) เราได้บังเกิดพวกเจ้า และ ณ แผ่นดินนั้น เราจะให้พวกเจ้ากลับคืนไป และจากแผ่นดินนั้น เราจะให้พวกเจ้ากลับออกมาอีกครั้งหนึ่ง”

(สุเราะฮ์ฮุฎอฮา: 55)

อิบน์กาษีรฺ (Ibn Kathīr, 1997: 3/140) ได้อธิบายถึงอายะฮ์ว่า “คือจากดิน เป็นจุดเริ่มต้นของพวกเจ้า แท้จริงบรรพบุรุษของเจ้า คือนบีอาดัม ถูกสร้างขึ้นมาจากดินที่มาจากแผ่นดินเปลือกโลก ใน (แผ่นดิน) นั้นเราได้ส่งพวกเจ้ากลับคืนไป คือ ไปยังมัน (แผ่นดิน) เมื่อพวกเจ้าได้จบชีวิตลง และจากมัน (แผ่นดิน) เช่นกันเราได้ทำให้พวกเจ้ากลับออกมาอีกครั้งหนึ่ง ดังอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ ความว่า “วันที่พระองค์จะทรงเรียกรื้อพวกเจ้าและพวกเจ้าจะตอบสนองด้วยการสรรเสริญพระองค์และพวกเจ้าจะนึกว่ามีได้อยู่ (ใน โลกนี้) เว้นแต่เพียงชั่วครู่เท่านั้น” (สุเราะฮ์อัลอิสรอฮ์: 52) และเช่นเดียวกับอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ ความว่า “พระองค์ตรัสว่า ในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะมีชีวิตอยู่ และในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะตาย และจากแผ่นดินนั้นและพวกเจ้าจะถูกออกมาอีก” (สุเราะฮ์อัลอะฮ์รอฟ:

25)

4.2.5 วิทยปัญญาการกำเนิดอาดัมเป็นเพศชาย

มนุษย์คนแรกที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้สร้างขึ้นมาคือ อาดัม ที่พระองค์ได้สร้างมาจากดิน ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น และเป็นต้นตระกูลของมนุษย์ทุกคน อาดัมเป็นมนุษย์เพศชาย เป็นเพศพ่อ ในการที่มนุษย์แพร่ขยายเป็นจำนวนมหาศาลจนถึงทุกวันนี้ต้องมีทั้งเพศพ่อและเพศแม่

มนุษย์เพศพ่อคนแรก คือ อาดัม และมนุษย์เพศแม่ เป็นใคร มาจากไหน อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبُّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً...﴾

(سورة النساء: 1)

ความว่า “โอ้ มนุษยชาติทั้งหลาย! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา เจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย...”

(สุเราะฮ์อันนิสาอ: 1)

จากอายะฮ์ข้างต้นทำให้เข้าใจว่า มนุษย์มาจากชีวิตเดียวเท่านั้น คือ อาดัม และจากชีวิตอาดัมถูกสร้างชีวิตใหม่อีกชีวิตหนึ่งเป็นคู่ครองของอาดัม คือ ฮาวา (อีฟ) และจากทั้งอาดัมที่เป็นชาย และฮาวาที่เป็นหญิง แพร่ลูกหลานทั้งชายและหญิงมากมายเกินที่จะนับได้ มีหะดีษเมาฎุฟ² ที่รายงานจากอิบน์มุสอูด رضي الله عنه ว่า

((عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، وَعَنْ نَاسٍ مِنَ الصَّحَابَةِ، أُخْرِجَ إِبْلِيسُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَأُسْكِنَ آدَمَ الْجَنَّةَ، فَكَانَ يَمْشِي فِيهَا وَحَشًا لَيْسَ لَهُ زَوْجٌ يَسْكُنُ إِلَيْهِ، فَتَمَّ نَوْمَهُ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَ رَأْسِهِ امْرَأَةٌ قَاعِدَةٌ خَلَقَهَا اللَّهُ مِنْ ضِلْعِهِ...))

(ذكره ابن كثير 1997: 85/1)

² คือ หะดีษที่มีสายรายนสุดแต่เศาะหาบะฮ์ ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำของเศาะหาบะฮ์ที่ท่านนบีมิได้รับทราบด้วย

ความว่า: มีรายงานจากอิบน์มุสอูดและเสาะหาบะฮะซุนอื่นว่า “อิบลิส ถูกนำออกจากสวนสวรรค์ และได้ให้อาดัมน้อยในสวนสวรรค์แทน หลังจากนั้นเขาได้เดินอยู่ในสวรรค์อย่างโดดเดี่ยว ไม่มีคู่ที่จะร่วมอยู่ด้วย จากนั้นเขาได้นอนหลับ เมื่อตื่นขึ้นมาเขาเห็นสตรีอยู่เหนือศีรษะเขา ซึ่งอัลลอฮ์ได้สร้างมาจากกระดูกซี่โครงของเขา...”

(บันทึกโดย Ibn Kathīr, 1997: 1/85)

มีหะดีษจากท่านเราะฮะฮูล ﷺ ได้อธิบายในเรื่องนี้ว่า

((عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلْعِ أَعْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسْرَتُهُ وَإِنْ تَرَكْتُهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ))

(رواه البخاري: 3331)

ความว่า “รายงานจากอะบูฮุร็อยเราะฮะฮูล ﷺ ท่านเราะฮะฮูล ﷺ ได้กล่าวว่า “พวกเจ้าจงตักเตือนสตรี (ด้วยดี)เถิด เพราะแท้จริงสตรีถูกบังเกิดขึ้นมาจากกระดูกซี่โครง ถ้าเจ้าอซึ่งโครงก็จะย้งงอ ถ้าเจ้าทำให้มันตรงก็จะหัก ถ้าเจ้าทิ้งไว้ก็จะงอ ดังนั้นจงตักเตือนสตรี (ด้วยดี)”

(บันทึกโดย al-Bukhārī, 1996: 3331)

มุฮัมมัด อิบน์ อีสฮาก กล่าวว่า มีรายงานจากอิบน์อับบาส ว่า ฮาวา ถูกสร้างขึ้นจากซี่โครงที่สั้นที่สุดข้างซ้าย มันอ่อน และถูกทดแทนด้วยเนื้อ

นักอรรถาธิบายบางท่านให้ความเห็นว่า ฮาวาถูกสร้างมาจากซี่โครงของอาดัม ทำให้ซี่โครงของอาดัมมีน้อยกว่าซี่โครงของฮาวา เรื่องนี้ไม่มีหลักฐานยืนยันว่าเป็นจริง

ท่านอิมามอรรอซีย์ (Arrāzīy, 1420: 15/397) ได้กล่าวว่า “คนที่ว่าซี่โครงด้านซ้ายมีน้อยกว่าซี่โครงด้านขวาเพราะถูกเอาไป (สร้างฮาวา) เป็นสิ่งที่ไม่เป็นความจริงทั้งสิ้น จากด้วยการสัมผัสและการศึกษาโดยการผ่าตัด”

ดังนั้นซีโครงคนเราไม่ว่าชายหรือหญิงจะมีจำนวนเท่ากัน ทั้งชายและหญิงก็จะเท่ากัน จากหลักฐานที่มาจากอัลทอรอนและหะดีษ ทำให้เกิดคำถามขึ้นมาว่า ทำไมต้องสร้างผู้หญิงจากผู้ชาย ทำไมไม่เป็นชายมาจากหญิง? และทำไมต้องสร้างมาจากกระดูกซีโครง?

คำถามลักษณะนี้เป็นเรื่องที่ยากมากที่จะหาคำตอบได้ นอกจากคำตอบนั้นมิบันทึกไว้ในอัลทอรอนหรือหะดีษ หรือสัญญาฉบับบอกสู่การหาคำตอบเหล่านั้น แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ด้วยความก้าวหน้าของวิทยาการสมัยใหม่ หรือหลังที่ได้มีการค้นพบกล้องที่สามารถขยายอนุภาคเล็กๆ ให้มองเห็นรายละเอียดได้ ทำให้มนุษย์มีความรู้ใหม่ๆ และความรู้นั้นก็สามารที่จะอธิบายสิ่งเร้นลับบางอย่างที่เกิดกับตัวมนุษย์เองได้

สำหรับตอบคำถามแรก ทำไมต้องสร้างผู้หญิงจากผู้ชาย ทำไมไม่เป็นชายมาจากหญิง? เมื่อร้อยกว่าปีนักวิทยาศาสตร์ได้ประดิษฐ์กล้องจุลทรรศน์ที่มีกำลังขยายมากๆ และได้ค้นพบแถบที่อยู่ในนิวเคลียสของเซลล์มนุษย์จำนวน 46 แถบ เรียกว่าโครโมโซม (Chromosome)

โครโมโซมมีโครงสร้างแบบง่าย ๆ คือ ประกอบด้วยโมเลกุลของ DNA ซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นวงกลมยี่ดียวออกคล้ายเส้นใยเล็กสานกันคล้ายร่างแหอยู่ในนิวเคลียสซึ่งเรียกว่า โครมาทิน (Chromatin) โครโมโซมประกอบด้วย 2 โครมาทิดที่เหมือนกัน โครมาทิดทั้งสองมีส่วนที่ติดกัน

โครโมโซมแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1 ออโตโซม (Autosome) คือ โครโมโซมที่ควบคุมลักษณะต่าง ๆ ของร่างกาย มี 22 คู่ 44 แถบ

ประเภทที่ 2 โครโมโซมเพศ (Sex Chromosome) เป็นโครโมโซมที่ทำหน้าที่กำหนดเพศ ได้แก่ โครโมโซม X และโครโมโซม Y ถ้าเพศหญิงจะเป็นโครโมโซมคือ XX เพศชายคือ XY โครโมโซม X จะมีขนาดใหญ่กว่าโครโมโซม Y มาก กล่าวคือ

- เพศชาย มีออโตโซม 44 แถบ กับโครโมโซม X และโครโมโซม Y คือ $22 + X$ กับ $22 + Y$

- เพศหญิง มีออโตโซม 44 แถบ กับโครโมโซม X อีกคู่หนึ่ง คือ $22 + X$

โครโมโซมที่จัดเรียง เป็น ออโตโซม 22 คู่ และ เป็นโครโมโซมเพศ 1 คู่ (ในกรณีนี้ เป็น XY แสดงถึงเพศชาย³)

ดังนั้นผู้ที่สามารถให้กำเนิดเพศหญิงหรือชายได้นั้น คือ ฝ่ายชาย ส่วนฝ่ายหญิงนั้นไม่สามารถที่จะกำเนิดเพศชายได้นอกจากเพศหญิง ฮาวาจึงมาจากอาดัม และ ฮาวาเองไม่สามารถที่กำเนิดเพศชายได้โดยขาดฝ่ายชาย ไข่ของฝ่ายหญิงจะมีโครโมโซมเพศที่เป็น X เท่านั้นแต่อสุจิของฝ่ายชายจะมีโครโมโซมเพศที่เป็น X หรือ Y ก็ได้ (Zazlul al-Najjar, 2008: 139-141)

4.2.6 การกำเนิดของลูกหลานอาดัม

ส่วนคำถามที่สอง ทำไมต้องสร้างมาจากกระดูกซี่โครง? ทำไมไม่เป็นอวัยวะส่วนอื่น?

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ...﴾

(سورة الأعراف: 172)

ความว่า “และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้เอาจากลูกหลานของอาดัม ซึ่งลูกๆ ของพวกเขาจากหลังของพวกเขา...”

(สุเราะฮ์อัลอะอ์รอฟ: 172)

คำว่า *ظهور* (ซุฮูร) เป็นพหูพจน์ของคำว่า *ظهر* (เซาะฮฺรอน) หมายถึง แผ่นหลังคือกระดูกสันหลังที่เชื่อมต่อกับกระดูกซี่โครง และอายะฮ์ในสุเราะฮ์อันนิสาอ์ อายะฮ์ที่ 4 อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿...وَحَلَلْنَا لَكُمْ أَسْوَاقَ الْبَنَاتِ أَلَّا يَكُنَّ لِلدِّينِ مِنَّا حَرَامٌ...﴾

(سورة النساء: 4)

ความว่า “...และภรรยาของบุตรพวกเจ้าที่มาจากกระดูกสันหลังของพวกเขา...”

(สุเราะฮ์อันนิสาอ์: 4)

³ ใน

อายะฮ์นี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้ห้ามแต่งงานกับภรรยาของบุตรหรือสะใภ้ นอก จากอัลลอฮ์จะใช้คำว่า **أَبْنَاءٌ** (อับนาอฺ) ซึ่งแปลว่าบุตร แล้วพระองค์ยังย้ำอีกว่า **أَصْلَابِكُمْ** ซึ่งหมายถึงก้นกบที่เป็นส่วนท้ายของกระดูกสันหลัง นั่นหมายความว่า ต้นตอของบุตรหลานมาจากส่วนที่เรียกว่า **صَلْبٌ** (ศุลบ) กระดูกสันหลังนั่นเอง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۖ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾﴾

(سورة الطارق: 5-7)

ความว่า “ดังนั้นมนุษย์จึงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร? เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา มันออกมา ระหว่างกระดูกสันหลังและกระดูกหน้าอก”

(ศุเราะฮ์ฮัจญ์อริค: 5-7)

บรรดาอุละมาอ์ต่างมีทัศนะที่ขัดแย้งกันในการอธิบายอายะฮ์ของสอง คำนี้ บางคนมีทัศนะว่า **الصُّلْبِ** (อัสศุลบ) หมายถึงกระดูกสันหลังของฝ่ายชายและ **التَّرَائِبِ** (อັตตะรออิบ) หมายถึงกระดูกหน้าอกของฝ่ายหญิง (al-Baidawī, 1418H.: 2/1146)

อิบนุกาษีรฺ (Ibn Kathīr, 1994: 4/426) ได้มีทัศนะว่า การขัดแย้งกันระหว่าง บรรดาอุละมาอ์ต่อการกำหนดถึงความหมายของ **التَّرَائِبِ** โดยที่บางคนจะให้ความหมายว่า กระดูกหน้าอก และเป็นทัศนะของบรรดานักอธิบายอัลกุรอานส่วนใหญ่ที่ได้อธิบายและ ยึดถือกัน บางคนมีทัศนะว่า คือกระดูกที่อยู่ใต้สุดของกระดูกสันหลัง และบางคนได้มีทัศนะ ว่า มันคือ ส่วนปลายของเท้า มือ และตาทั้งสองข้าง

ออบูฮัยยาน (Abu Haiyān, 1999: 10/451) ได้มีทัศนะว่า ความหมายของคำ ว่า **مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ** คือ จากกระดูกสันหลังของฝ่ายชายและฝ่ายหญิง และกระดูก หน้าอกจากฝ่ายชายและฝ่ายหญิงเช่นกัน

อัลบะฆอวีอี (al-Baghawī, 1420H.: 5/238) ได้กล่าวว่า หมายถึงกระดูกสันหลังของผู้ชายและกระดูกส่วนนอกของผู้หญิง อิบน์อับบาสได้กล่าวว่า มันคือบริเวณสร้อยคอหน้าอก

อัลมะรอซี (al-Marāghī, 1946: 30/111) ได้กล่าวในหนังสืออธิบายของเขาว่า صَلْبٌ หมายถึงกระดูกสันหลัง และ تَرَائِبٌ หมายถึงกระดูกซี่โครงตรงทรวงอก ฉะนั้นคำว่า بَيْنَ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ หมายถึง ระหว่างพื้นกระดูกสันหลังกับพื้นกระดูกซี่โครง

แม้ว่าบรรดาอุละมาอ์ จะมีความแตกต่างในการแสดงทัศนะต่อสองคำนี้ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วเห็นพ้องกันว่า การกำหนดลักษณะส่วนปลายของกระดูกโดยเชื่อมโยงกับกระดูกสันหลัง และบรรดาผู้รู้ต่างเห็นพ้องกันว่าน้ำที่ปรากฏในอายะฮฺ (خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ) คือน้ำฝ่ายชายและน้ำฝ่ายหญิง ท่านอิมามอัชเชกานี (al-Shaukānī, 1997: 4/470) ได้อธิบายว่า “อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงหมายถึงน้ำในอายะฮฺนี้คือ น้ำอสุจิฝ่ายและไข่ฝ่ายหญิงเพราะมนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นมาจากน้ำทั้งสองฝ่าย แต่ได้ทรงทำให้เป็นน้ำเดียวกันเพราะเกิดมีการผสมกัน”

4.3 มหัตตจรยฺของน้ำอสุจิและน้ำเชื้อ

ชนิดของน้ำอสุจิและน้ำเหลวที่พุ่งออกมาจากอวัยวะเพศที่ปรากฏในตัวของผู้ชายทั้งเพศชายและเพศหญิง มีดังนี้ ((Karīm Najīb al-Aghar, 2005: 71)

1) น้ำของเพศชาย มีอยู่ 2 ชนิด คือ

ก) น้ำที่ออกมาผ่านอวัยวะเพศชายที่มีลักษณะใสซึ่งน้ำชนิดนี้ไม่มีผลต่อการปฏิสนธิในการกำเนิดทารกในครรภ์แต่อย่างใด น้ำนี้มีหน้าที่ทำความสะอาดทางเดินของท่อปัสสาวะก่อนการหลั่งออกมาของน้ำอสุจิ และน้ำชนิดนี้จะออกมาก็ต่อเมื่อมีอารมณ์ทางเพศเท่านั้นเอง เรียกในภาษาอาหรับว่า มะซี (mazī)

ข) น้ำอสุจิ คือน้ำที่พุ่งออกมาจากอวัยวะเพศของผู้ชาย มีลักษณะขุ่นและเหนียว ซึ่งเต็มไปด้วยเชื้ออสุจิที่ก่อให้เกิดผลในการปฏิสนธิในการกำเนิดทารกในครรภ์ต่อไป ซึ่งมีจำนวนมหาศาล และมีความสามารถในการแหวกว่ายเข้าไปเจาะไข่ของเพศเมียซึ่งมีผลในการกำเนิดมนุษย์ และน้ำชนิดนี้จะออกมาก็ต่อเมื่อมีอารมณ์ทางเพศที่เวลาถึงจุดสูงสุดของเพศเท่านั้น

คำตอบของท่านนบี) แล้วนางจึงถามต่ออีกว่า “โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ บรรดาสตรีมีการฟืน (เปียก) ด้วยหรือ?” ท่านนบี ﷺ ตอบว่า “ถูกต้องแล้ว มิเช่นนั้น ลูกของสตรีท่านนั้นจะมีใบหน้าละม้ายคล้ายนางได้อย่างไรกัน” (บันทึกโดย al-Bukhariy, 1996 :127 และ Muslim, n.d.:471)

หะดีษนี้ได้ยืนยันว่าผู้หญิงมีการฟืนเปียกเช่นเดียวกัน ตามความเข้าใจของบรรดาเศาะหาบะฮฺผู้หญิงว่า การฟืนคือการเกิดอารมณ์ขะนอะนอห์ลับ ด้วยการเข้าใจจากหะดีษบทอื่น ความว่า “เมื่อผู้หญิงได้ฟืนเห็นว่าสามีหล่อนได้ร่วมรักกับหล่อน...” (บันทึกโดยอะหฺมัด: 17) ซึ่งโดยปรกติแล้วการฟืนจะมีการหลั่งอสุจิหรือน้ำออกมาทุกครั้ง ดังที่ปรากฏในการอธิบายของอิบนุหะญูรฺ (Ibn Hajar, 2000: 1/389) ต่อหะดีษที่ว่า “إذ رأيت الماء” ความว่า “เมื่อหล่อนฟืนเห็นน้ำ” คือน้ำเปียกหลังจากตื่นนอน อัสนินดียฺได้ย้ำว่าต้องออกมาเป็นจำนวนมากถึงจะเรียกว่าเป็นน้ำฟืนเปียก (Assindiy, 2000: 1/108)

2) อสุจิจากฝ่ายชายและไข่ของฝ่ายหญิงเป็นตัวช่วยในการกำหนดเพศ ดังหลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษต่อไปนี้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ ﴾

(سورة الطارق: 6-7)

ความว่า “เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา มันออกมาระหว่างกระดูกสันหลัง และกระดูกหน้าอก (ทั้งหญิงและชาย)”

(สุเราะฮฺอัฏฏอริก: 6-7)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَنَى

مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ... ﴾

(سورة النساء: 1)

ความว่า “มนุษย์ชาติทั้งหลาย! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย...”

(สุเราะฮ์อันนิสาอ์: 1)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ ...﴾

(سورة الحجرات: 13)

ความว่า “มนุษย์ชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชายและเพศหญิง...”

(สุเราะฮ์อัลหุญรอต: 13)

ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((مَاءُ الرَّجُلِ أبيضٌ وماءُ المرأةِ أصفرٌ فإذا اجتمعَا فعلا مني الرجل مني المرأة أذكرًا بإذن الله وإذا علا مني المرأة مني الرجل آتانا بإذن الله))

(رواه مسلم: 315)

ความว่า “น้ำ (เชื้ออสุจิ) ของผู้ชายมีสีขาวและน้ำ (เชื้อไข่) ของผู้หญิงมีสีเหลืองและเมื่อผสมกันแล้ว เมื่อน้ำฝ่ายชายเหนือกว่าก็จะเกิดเป็นเพศชายด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ และเมื่อน้ำฝ่ายหญิงเหนือกว่าก็จะเกิดเป็นเพศหญิงด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์เช่นกัน”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 315)

ในหะดีษนี้ได้อธิบายเกี่ยวกับการขึ้นตอนและกระบวนการกำหนดเพศของทารกโดยที่อัลลอฮ์ใช้คำว่า “علا” (อะลา) ซึ่งหมายถึง เหนือ หรือข้างบน กล่าวคือทารกจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงขึ้นอยู่กับความแข็งแรงของอสุจิฝ่ายใดเหนือหรือแข็งแรงกว่า ถ้า

ฮอว์โมนฝ่ายชายเหนือกว่าทารกจะเกิดเป็นเพศชาย และตรงกันข้ามถ้าฮอว์โมนฝ่ายหญิงแข็งแรงกว่าทารกจะเกิดเป็นเพศหญิง

คำว่า “أذكر” (อัสซะกะรอ) และ “أنثى” (อานะษยา) หมายถึงน้ำเชื้อทั้งสองจากน้ำอสุจิและไข่ ซึ่งทั้งสองต่างมีบทบาทในการกำหนดเพศของทารกเพราะส่วนหนึ่งมาจากฝ่ายชายและอีกส่วนมาจากฝ่ายหญิง ดังที่ได้อธิบายเกี่ยวกับโครโมโซมของฝ่ายชายที่มี Y หรือ X และโครโมโซมของฝ่ายหญิงที่มี X อย่างเดียว ซึ่งเมื่อโครโมโซม Y ฝ่ายชายพบกับ X ฝ่ายหญิงจะเป็นเพศชาย และถ้าโครโมโซม X ฝ่ายชายพบกับ X ฝ่ายหญิงก็จะเป็นเพศหญิง (Karīm Najīb al-Aghar, 2000: 85)

3) อสุจิจากฝ่ายชายและฝ่ายหญิงเป็นตัวช่วยในการที่จะทำให้ทารกนั้นมีรูปลักษณะคล้ายกับผู้เป็นแม่หรือพ่อ ดังหลักฐานจากหะดีษต่อไปนี้

(قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَاءُ الرَّجُلِ غَلِيظٌ أبيضٌ وَمَاءُ الْمَرْأَةِ رَفِيقٌ أَصْفَرٌ
فَأَيُّهُمَا سَبَقَ كَانَ الشَّبَهُ))

(رواه مسلم: 469)

ความว่า “ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า “น้ำอสุจิของผู้ชายมีลักษณะขุ่นสีขาว และน้ำของผู้หญิงจะมีลักษณะใสสีเหลือง ดังนั้นระหว่างน้ำของทั้งสอง ฝ่ายใดเหนือกว่ากัน (ทารก) จะย่อมมีลักษณะรูปร่างเหมือนกับฝ่ายนั้น”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 469)

4) ลักษณะน้ำที่ออกมาต้องออกด้วยการพุ่งออกมาอย่างแรง ดังอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ ﴾

(سورة الطارق: 6-7)

ความว่า “เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา มันออกมาระหว่างกระดูกสันหลัง และกระดูกหน้าอก (ทั้งหญิงและชาย)”

(สุเราะฮ์อัฏฏอริก: 6-7)

จากอายะฮ์นี้สามารถเข้าใจอย่างชัดเจนว่า น้ำทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงที่มีส่วนในการกำเนิดทารกนั้นจะออกมาด้วยการพุ่งอย่างแรงและเร็วหลังจากที่มีกระตุ้น การพุ่ง

ออกมาของน้ำฝ้ายชายก่อนข้างชัดเจน อย่างเช่นกรณีเมื่อมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง แต่ลักษณะการออกมาของไขฝ้ายหญิงนั้น ดร.อัคนาน อัชชะร็อฟ ('Adnān al-Sharīf, 4/1999: 73) ได้อธิบายว่า ไขของฝ้ายหญิงจะถูกขับออกมาจากรังไข่เมื่อมีการกระตุ้นออกมาด้วยขนาด 15 มิลลิเมตรต่อครั้ง โดยจะออกมาพร้อมกับเซลล์และฮอร์โมนที่สามารถขับเคลื่อนให้ไขที่ตกมาอย่างรวดเร็ว และจะเดินทางเข้าสู่ท่อหน้าไขเพื่อผสมกับเชื้ออสุจิต่อไป

ในอสุจิจะมีฮอร์โมนตัวหนึ่งที่เรียกว่า โพรสตาแกลนดิน (Prostaglandins) ที่จะปลั๊กต้นตัวเชื้อให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าได้ และฮอร์โมนที่เรียกว่า ฟรักโทส (Fructose) ที่เป็นส่วนประกอบของเชื้ออสุจิมีหน้าที่สร้างแรงกระตุ้นให้กับอสุจิเพื่อให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้า

5) ส่วนประกอบของน้ำเชื้อทั้งสองออกมาจากกระดูกล้นหลัง ดังอายะฮ์ต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۖ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۗ ﴾

(سورة الطارق: 6-7)

ความว่า “เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา มันออกมาระหว่างกระดูกล้นหลัง และกระดูกหน้าอก (ทั้งหญิงและชาย)”

(สูเราะฮ์อัฏฏอริก: 6-7)

โดยที่จริงแล้วอายะฮ์นี้ได้อธิบายเกี่ยวกับจุดที่เป็นส่วนประกอบของเชื้อทั้งสองฝ่ายมาจากข้างหลัง คือจุดที่อยู่ระหว่างกระดูกล้นหลัง และกระดูกหน้าอก ไม่ใช่อย่างที่เข้าใจกัน โดยอุละมาอ์บางท่านที่ได้อธิบายอายะฮ์นี้ว่า มาจากกระดูกล้นหลังของฝ้ายชายและกระดูกหน้าอกของฝ้ายหญิงแต่อย่างใด (Kaṭīm Najīb al-Aghar, 2005: 96-97)

อัลอะลูซี (al-Alūsīy, 1985: 30/99) ได้อธิบายว่า การเข้าใจตรงๆ จากอายะฮ์คือว่า ข้างใดข้างหนึ่งระหว่างทั้งสองคือกระดูกล้นหลัง และข้างที่สองคือ กระดูกหน้าอก.... ทั้งกระดูกล้นหลังและกระดูกหน้าอกมาจากคนๆ เดียวกัน ดังนั้นจงอย่าลืม.... มีรายงานจากหะซัน อัลบัสรีและเกาะตาอะฮ์เช่นกันว่า ความหมายของอายะฮ์คือ ออกจากระหว่างกระดูกล้นหลังของทั้งสองชายและหญิง และกระดูกหน้าอกของทั้งสองเช่นกัน....

6) ไขฝ้ายหญิงมีสีเหลืองใส ดังหะดีษที่ว่า

((...وَمَا الْمَرْأَةُ رَفِيْقٌ أَصْفَرُ...))

(رواه مسلم: 469)

ความว่า “...และน้ำของผู้หญิงจะมีลักษณะใสสีเหลือง...”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 469)

การที่จะบอกลักษณะของสีไข่ว่ามีสีเหลืองใสนั้น ไข่ว่าเป็นเรื่องง่ายเลย ยิ่งในสมัยนบี ﷺ เพราะเครื่องมือต่างๆที่จะสามารถตรวจสอบการเคลื่อนไหวในครรภ์ยังไม่ปรากฏ ซึ่งเครื่องมือที่ทันสมัยเพิ่งมาปรากฏในปี ค.ศ 1677 สมัยฮามม์และ โสทเลวินน์ ดังนั้นย่อมเป็นสิ่งที่น่าทึ่งอย่างมากที่ท่านเราะสูล ﷺ ได้บอกลักษณะและสีของไข่ได้อย่างถูกต้องแม่นยำตามข้อมูลวิทยาศาสตร์สมัยใหม่

4.4 ความมหัศจรรย์แห่งการปฏิสนธิของมนุษย์

4.4.1 ความหมายของการปฏิสนธิ

การปฏิสนธิ หมายถึง การที่อสุจิของเพศชายเข้าผสมกับไข่ของเพศหญิง เมื่อฝ่ายชายและฝ่ายหญิงมีการร่วมเพศสัมพันธ์กันแล้วตัวอสุจิ (Sperm) ของฝ่ายชายเข้าไปผสมพันธุ์กับไข่ (Ovum) ของฝ่ายหญิง โดยที่ไข่ 1 ใบ ผสมกับอสุจิ 1 ตัว การปฏิสนธิมี 2 แบบด้วยกันคือ การปฏิสนธิภายใน เช่น การฝังตัวของตัวอ่อนที่ผนังมดลูกกับการปฏิสนธิภายนอก เช่น การผสมเทียมเด็กหลอดแก้ว (In Vitro Fertilisation /Fertilization)

การฉีดพุ่งของน้ำอสุจิ (รวมถึงน้ำฝ่ายหญิงด้วย) สามารถที่จะมองเห็นได้ทั้งสองลักษณะ คือ ทั้งที่เป็นน้ำที่ถูกทำให้ขุ่น (แน่นอนผู้ที่กระทำให้น้ำขุ่นหรือกระทำทุกสิ่งบังเกิดขึ้นได้นั้นคือ อัลลอฮฺ เราไม่จำเป็นที่จะต้องอภิปรายเพิ่มเติมอีก แต่ที่สามารถอภิปรายได้คือกลไกที่ทำให้ให้น้ำขุ่นออกมา) โดยการบีบเกร็งของกล้ามเนื้อ และมันพุ่งหรือไหลรินด้วยตัวของมันเอง เพราะมันเป็นสิ่งมีชีวิตตัวเล็กๆ ที่มีชีวิตอยู่และสามารถแหวกว่ายอยู่ในน้ำทำให้น้ำไหลรินได้ ไข่ของฝ่ายหญิงที่ห้อมล้อมด้วยน้ำกำลังตกจากรังไข่และถูกโบกพัดโดยขนเล็กๆ (Ciliated Epithelium) เพื่อให้วิ่งเข้าสู่ท่อหน้าไข่ แล้วไข่ก็ไหลเข้าสู่มดลูก และไปยังจุดนัดพบ รอคการเข้าเจาะของตัวอสุจิ และเกิดการปฏิสนธิต่อไป ท่อหน้าไข่จะไม่มีการติดต่อกับรังไข่โดยตรง ปลายด้านหนึ่งเปิดเข้าสู่ช่องท้องใกล้กับรังไข่ ตรงปลายสุดจะมีการขยายออกกว้างคล้ายปากแตร ตอนปลายสุดแยกเป็นแฉกๆ คล้ายนิ้วมือ ในการนำไข่ให้เข้าสู่ท่อหน้าไข่และมดลูกนั้นจำเป็นที่

จะต้องขับเคลื่อน ซึ่งอาจเรียกได้ว่ามีการ ฟุ้งหรือไหลริน دَافِق (ดาฟิก) ดังที่กล่าวไว้ในอัลกุรอาน สุเราะฮ์อัลญุอริก โองการที่ 56

4.4.2 มหัตถรย์ของน้ำเชื้อ (นุฎพะฮุ)

4.4.2.1 ความหมายของน้ำเชื้อ “نُطْفَةٌ”

1) คำว่า “นุฎพะฮุ” ด้านภาษาอาหรับมีความหมายว่า ส่วนน้อยของน้ำ หรือหยดน้ำ (Ibn Manzūr, 2003: 14/187)

มีหลายๆ อายะฮ์และหะดีษที่ได้อธิบายข้อเท็จจริงในเชิงความหมายนี้ดังนี้

ก) อายะฮ์อัลกุรอาน

พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ مَنِيٍّ يُنْتَنَىٰ ﴾

(سورة القيامة: 37)

ความว่า “เขามิได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกฟุ้งออกมากระนั้นหรือ?”

(สุเราะฮ์อัลกิยามะฮ์: 37)

และพระองค์ ได้ตรัสว่า

﴿ تَرْجَعَلْ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴾

(سورة السجدة: 8)

ความว่า “แล้ว (อัลลอฮ์) ทรงให้การสืบตระกูล ของมนุษย์มาจากน้ำ (อสุจิ) อันไร้ค่า”

(สุเราะฮ์อัลสัจญะฮ์: 8)

จากอายะฮ์ทั้งสองนี้สามารถเข้าใจได้ว่ามนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาจากส่วนหนึ่งของน้ำอสุจิเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งหมด ซึ่งแสดงว่า “นุฎพะฮุ” หมายถึงส่วนน้อยของน้ำเหลวไม่ใช่ น้ำอสุจิทั้งหมด

ข) หะดีษ

ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((يَطْلَعُ عَلَيْكُمْ الْآنَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ تَنْطِفُ لِحْيَتَهُ مِنْ وُضُوئِهِ...))

(رواه أحمد: 12697)

ความว่า “ชายคนหนึ่งได้มาหาพวกท่านขณะนี้ เป็นชายจากชาวอันศอรฺที่ปรากฏบนเคราของเขามีหยดน้ำที่หลงเหลือ น้ำละหมาดติดอยู่”

(บันทึกโดย Ahmad, 2001: 12697)

ท่านเราะซูล ﷺ ได้อธิบายว่า ปฐมกำเนิดมนุษย์มาจากหยดส่วนน้อยของน้ำเท่านั้น ซึ่งท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ...))

(رواه مسلم: 2605)

ความว่า “มิใช่ว่าน้ำ (อสุจิ) ทั้งหมดนั้นสามารถเกิดเป็นทารกได้...”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2605)

ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวอีกว่า

((قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَاءُ الرَّجُلِ غَلِيظٌ أَيْضٌ وَمَاءُ الْمَرْأَةِ رَفِيقٌ أَصْفَرُ فَأَيُّهُمَا سَبَقَ كَانَ الشَّبَهُ))

(رواه مسلم: 469)

ความว่า “ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า “น้ำของผู้ชายจะขุ่นมีสีขาว และน้ำของผู้หญิงจะใสมีสีเหลือง แล้วระหว่างน้ำของทั้งสอง ฝ่ายใดเหนือกว่ากัน ย่อมจะมีลักษณะรูปร่างเหมือนกับฝ่ายนั้น”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 469)

จากหะดีษทั้งสองนี้สามารถเข้าใจได้ว่ามนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาจากส่วนน้อยของน้ำอสุจิเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งหมด และสามารถเข้าใจได้อีกว่าในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์แต่ละครั้ง ฝ่ายชายจะหลั่งอสุจิออกมาประมาณ 250 ล้านตัว ซึ่งจากจำนวนตัวอสุจิทั้งหมดนั้น จะ

เหลือเพียงประมาณ 1,000 ตัวเท่านั้น ที่จะสามารถแหวกว่ายมาถึงไข่ได้ และจะมีตัวอสุจิเพียงตัวเดียวเท่านั้น ที่สามารถเจาะเข้าไปฝังในผนังด้านในของไข่ซึ่งมีขนาดเล็กเท่ากับครึ่งหนึ่งของเม็ดเกลือ นั่นหมายความว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดจากฝ่ายชายนั้น ไม่ใช่ตัวอสุจิทั้งหมด หากแต่เป็นเพียงส่วนเล็กๆ ส่วนหนึ่งเท่านั้น

ส่วนความหมายของ “طف” ซึ่งวิชาการนั้นผู้วิจัยได้อธิบายมาแล้วข้างต้นอย่างละเอียดในประเด็นข้อเท็จจริงของน้ำเชื้อที่มาจากอสุจิฝ่ายชายและไข่ฝ่ายหญิง

2) คำว่า “สุลาละฮฺ” มาจากคำว่า “سَلَّ” (สลละ) ในภาษาอาหรับมีหลายความหมายดังนี้

- น้ำที่น้อยนิด (Ibn Jauziy, 1994: 5/462)
- ลักษณะปลาหางยาว (al-Zubaidiy, n.d.: 1312)
- สิ่งที่ออกมาด้วยความนุ่มนวล (Ibn Manzūr, 2003: 6/338-340)
- ออกมาจากความแออัด (Karīm Najb al-Aghar, 2005: 113)
- ออกมาจากช่องแคบ (Ibn Manzūr, 2003: 6/338-340)
- ออกมาด้วยความเร็วและแข่งขันกัน

ซึ่งความหมายทั้งหมดนี้มันช่างสอดคล้องกับคุณลักษณะของเชื้ออสุจิอย่างยิ่ง แต่ความหมายในภาพรวมแล้วหมายถึง ส่วนที่ดีที่สุด (Karīm Najb al-Aghar, 2005: 113)

โดยสรุปแล้วความหมายทั้งหมดนี้มีความสอดคล้องกัน ดังอายะฮ์อัลกุรอานที่ว่า ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِسْمَاعِيلَ إِسْحَاقَ وَيَسْحَاقَ إِسْحَاقَ وَيَسْحَاقَ إِسْحَاقَ﴾ ความว่า “แล้วทรงให้การสืบตระกูล ของมนุษย์มาจากส่วนที่ดีที่สุดจากน้ำ (อสุจิ) อันไร้ค่า” ได้อธิบายไว้ คือ สุลาละฮฺ เป็นหยดน้ำส่วนน้อยที่เต็มไปด้วยเชื้อ ซึ่งมีลักษณะคล้ายปลาที่มีหางยาวที่พยายามแหวกว่ายอย่างขยันแข็งและรวดเร็วเพื่อให้ไปถึงและเจาะช่องแคบของไข่และสามารถเข้าไปผสมกันกับไข่ในชั้นตอนต่อไป (Karīm Najb al-Aghar, 2005: 120)

มหัศจรรย์แห่งอัลกุรอานยิ่งที่ได้อธิบายอย่างเห็น ได้ชัดถึงการใช้คำว่า “สุลาละฮฺ” ในการบอกถึงลักษณะของเชื้อฝ่ายชายและเชื้อฝ่ายหญิงที่จะสามารถผสมกัน ซึ่งเป็นขั้นตอนและปฐมกำเนิดของมนุษย์ในลำดับต่อไป

4.4.2.2 เชื่ออสุจิฝ่ายชายและเชื่อฝ่ายหญิง

มีหะดีษได้อธิบายถึงเรื่องนี้อย่างชัดเจนว่า

((عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: مَرَّ يَهُودِيٌّ بِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَهُوَ يُحَدِّثُ أَصْحَابَهُ، فَقَالَتْ قُرَيْشٌ: يَا يَهُودِيٌّ، إِنَّ هَذَا يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، فَقَالَ: لَأَسْأَلَنَّهُ عَنْ شَيْءٍ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا نَبِيٌّ، قَالَ: فَجَاءَ حَتَّى جَلَسَ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ: مِمَّ يُخْلَقُ الْإِنْسَانُ؟ قَالَ: يَا يَهُودِيٌّ، مِنْ كُلِّ يُخْلَقُ مِنْ نُطْفَةِ الرَّجُلِ وَمِنْ نُطْفَةِ الْمَرْأَةِ....))

(أخرجه أحمد: 4438)

ความว่า “มีรายงานจากอับดุลลอฮฺ อิบน์มัศอูด رضي الله عنه ว่า ได้มีชาวยิวคนหนึ่งได้เดินผ่านยังท่านเราะสูล ในขณะที่ท่านกำลังสอนบรรดาเศาะหาบะฮฺอยู่ ทันใดนั้นชาวกุร็อยช์คนหนึ่งได้กล่าวแย้งว่า โอ้อิว คนนี้แหละที่อ้างตัวเองว่าเป็นนบี ยิวคนนั้นตอบว่า (ถ้าอย่างนั้น) แน่อนฉันจะถามเขาถึงสิ่งหนึ่งที่ไม่มีใครสามารถตอบได้เว้นแต่คนนั้นต้องนบีเท่านั้น เขา (อิบน์มัศอูด) กล่าวว่า จากนั้นเขาก็ได้เข้าหาและนั่งตรงหน้าท่านเราะสูล صلى الله عليه وسلم แล้วก็ถามว่า โอ้มุหัมมัด มนุษย์นั้นถูกสร้างขึ้นมาจากอะไรเล่า? ท่านเราะสูล صلى الله عليه وسلم ตอบว่า “โอ้อิวเอ๋ย (มนุษย์) ถูกสร้างมาจากทั้งสอง คือ จากเชื่ออสุจิฝ่ายชายและเชื่อฝ่ายหญิง⁴....”

(บันทึก Ahmad, 2001: 4438)

หลังจากที่ได้รู้ถึงความหมายของคำว่า “นุฎฟะฮฺ” นี้ ปรากฏว่า สำหรับผู้หญิงก็มีน้ำเชื้อเช่นเดียวกันกับน้ำเชื้อของผู้ชาย ดังข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าของ มาร์เซลโล มาลพิยี (Marcello Malpighi)⁵ ในปี ค.ศ. 1675 ว่า “เชื้อของฝ่ายหญิงนั้นเป็นเพียง

⁴ หะดีษนี้มีสถานะที่เถาะฮิฟ (อ่อน) เนื่องจากในสายรายงานหะดีษนี้มีคนชื่อหะสัน อิบน์อัลหุสัยน์

⁵ . Marcello Malpighi ชาวอิตาลี มีชีวิตอยู่ช่วงปี ค.ศ. 1628-1694 เป็นนักกายวิภาคศาสตร์เชิงจุลภาค ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของวิทยาการด้านกายวิภาควิทยาเชิงจุลทรรศน์ และเป็นนักวิทยาศาสตร์คนแรกของโลกที่ใช้กล้องจุลทรรศน์ศึกษา

อาหารหล่อเลี้ยงเชื้ออสุจิของฝ่ายชายเท่านั้น” และ ฮามม์ และ (Hamm and Leeuwenhoek)⁶ ที่พวกเขาเข้าใจผิดคิดว่าเซลล์อสุจิเหล่านั้นประกอบไปด้วยสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก ซึ่งจะก่อตัวเป็นมนุษย์ โดยจะเจริญเติบโตเมื่อฝังตัวลงในอวัยวะสืบพันธุ์ของผู้หญิง (The Developing Human ของ Emeritus Keith L.Moore ปรับปรุงครั้งที่ 5 หน้า 9) จากข้อมูลการศึกษาของนักวิทยาศาสตร์เหล่านี้ มีความใกล้เคียงกับหะดีษข้างต้นที่ว่า ทั้งผู้หญิงและผู้ชายต่างมีน้ำเชื้อ แต่ท่านเราะซูล ﷺ ได้ปลงความเข้าใจเหล่านั้นโดยอธิบายว่า “สำหรับผู้หญิงมีน้ำเชื้อเช่นเดียวกับผู้ชาย” และ “น้ำเชื้อผู้หญิงกับเชื้ออสุจิฝ่ายชายต่างมีบทบาทสำคัญในการสร้างและกำเนิดมนุษย์” ซึ่งวิทยาการสมัยใหม่เพิ่งค้นพบข้อมูลนี้ในศตวรรษที่ 17 ที่ผ่านมา ในขณะที่ท่านเราะซูล ﷺ ได้บอกมาเมื่อ 1400 กว่าปีมาแล้ว

4.4.3 คุณลักษณะและรูปร่างของตัวอสุจิ (Morphology)

ของเหลวที่เรียกว่าน้ำอสุจิ ซึ่งมีตัวอสุจิอยู่นั้น หาได้มีแต่เพียงตัวอสุจิเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม มันประกอบด้วยส่วนผสมของของเหลวหลายชนิด ของเหลวต่างๆเหล่านี้ มีหน้าที่แตกต่างกัน เช่น มีน้ำตาล ซึ่งจำเป็นสำหรับการให้พลังงานแก่ตัวอสุจิ ช่วยลดความเป็นกรดบริเวณปากมดลูก และช่วยหล่อลื่นให้ตัวอสุจิสามารถเคลื่อนเข้าไปในมดลูกได้อย่างสะดวก (Harun Yahya, 2547: 57)

และมีหะดีษได้อธิบายถึงเรื่องนี้อย่างชัดเจนว่า

((عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: نُظْفَةُ الرَّجُلِ بَيضَاءُ غَلِيظَةٌ وَنُظْفَةُ الْمَرْأَةِ صَفْرَاءُ رَقِيْقَةٌ فَأَيُّهُمَا غَلَبَتْ فَالْتَّشَبَهُ لَهَا))

(رواه الطبراني: 10360)

ความว่า อิบน์ อับบาสได้รายงานไว้ว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า “น้ำเชื้อของผู้ชายจะมีลักษณะสีขาวขุ่นและข้น และน้ำเชื้อของผู้หญิงมีลักษณะสีเหลืองและใส ฝ่ายใดเหนือกว่ากัน (ทารก) ย่อมเหมือนกับฝ่ายนั้น”

(รายงานโดย al-Ṭabranī, 1994: 10360)

โครงสร้างของเซลล์พืชและเซลล์สัตว์ ที่มีผลงานด้านการ ค้นคว้าด้านคัพภวิทยา (embryology) ท่านได้เรียบเรียงตำรา ชื่อ Dissertatio epistolica de bombyce ในปี 1669 ซึ่งนับเป็นตำราเรื่องสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังเล่มแรกของโลก

⁶. Hamm และ Leeuwenhoek คือนักวิทยาศาสตร์สองคนแรกที่สังเกตเซลล์อสุจิของมนุษย์ (สเปอิร์มมาโตซัว) ด้วยการ ใช้กล้องจุลทรรศน์ที่พัฒนาขึ้นมาใหม่เมื่อปี ค.ศ. 1677

ปราชญ์มุสลิมได้กล่าวว่า เชื้ออสุจิของผู้ชายที่มีสุขภาพแข็งแรงโดยปกติจะมี สีขาวขุ่น ขุ่นและเหนียว และได้มีการอธิบายของโองการนี้ ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتِجِهِ﴾⁷ ว่าทารกจะไม่เป็นขึ้นมาได้ นอกจากมีการผสมกันระหว่างน้ำอสุจิฝ่ายชายกับน้ำเชื้อของฝ่ายหญิงพร้อมๆ กันแล้ว น้ำของผู้ชายจะมีลักษณะขาวและขุ่น และน้ำเชื้อของผู้หญิงมีลักษณะเหลืองและใส (al-Samarqondiy, 1996: 3/525)

การีม นะญิบ อัลอะฆอร (Karīm Nājib al-Aghar, 2005: 121) รูปร่างของเชื้ออสุจิฝ่ายชายประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ส่วนหัว ส่วนลำตัวและส่วนหาง โดยที่ส่วนหัวจะมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการปฏิสนธิมากที่สุด เพราะได้บรรจุเชื้อไว้ทั้งหมดที่ส่วนหัว ซึ่งมีลักษณะสีขาวและมีความเข้มข้นสูงและหนาแน่นมาก ในขณะที่ตัวเชื้อที่อยู่ในไข่ของฝ่ายหญิงจะมีสีใสและมีความหนาแน่นน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเชื้อของผู้ชาย

ดร.เคท มอร์⁷ (Dr. Keith Moore 1998: 15) ได้กล่าวว่า “โครมาทินที่อยู่ในส่วนหัวของเชื้ออสุจิมีความเข้มข้นมาก”

นพ.เสรี ธีรพงษ์ ได้กล่าวว่า น้ำอสุจิที่หลังออกมาใหม่ๆ จะมีลักษณะเป็นวุ้นเหนียวข้นจับตัวเป็นก้อนสีขาวขุ่นปนเทา เนื้อละเอียดนุ่มเมื่อทิ้งไว้ในอุณหภูมิปกติจะละลายตัวเองเป็นน้ำเหลวๆ (Liquefaction) ภายใน 30 นาที ในกรณีที่การละลายตัวช้ากว่าเวลาดังกล่าวสันนิษฐานว่าน่าจะมีปัญหาด้านการทำงานของต่อมลูกหมาก ซึ่งทำหน้าที่สร้างน้ำย่อยช่วยในการละลายตัวเป็นน้ำเหลว (Liquefaction) หากน้ำอสุจิที่หลังออกมามีลักษณะเหลวใส (Clear) มักแสดงถึงว่ามีจำนวนและความเข้มข้นของอสุจิน้อยเกินไป ในกรณีที่น้ำอสุจิมีสีน้ำตาลแสดงว่าน่าจะมีเม็ดเลือดแดงปนเปื้อน (Haematoospermia) (ใน http://www.elib-online.com/doctors45/lady_sperm001.html- 1 ธันวาคม 2556)

7. Dr. Keith Moore เป็นศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์แห่งภาควิชากายวิภาควิทยาและเซลล์ชีววิทยา ที่มหาวิทยาลัยโตรอนโต (University of Toronto) เมืองโตรอนโต ประเทศแคนาดา ณ ที่แห่งนั้น เขาดำรงตำแหน่งรองคณบดีสาขาวิทยาศาสตร์มูลฐานของคณะแพทยศาสตร์ และดำรงตำแหน่งประธานแผนกกายวิภาควิทยาเป็นเวลา 8 ปี ในปี พ.ศ. 2527 เขาได้รับรางวัลที่นำขึ้นชมที่สุดในสาขาภาควิชาของประเทศแคนาดา นั่นคือรางวัล J.C.B Grant Award จากสมาคมนักกายวิภาควิทยาแคนาดา (Canadian Association of Anatomists) เขาได้กำกับดูแลสมาคมนานาชาติต่างๆ มากมาย เช่น สมาคมนักกายวิภาควิทยาแคนาดาและอเมริกา (Canadian and American Association of Anatomists) และ สภาสหภาพวิทยาศาสตร์ชีวภาพ (Council of the Union of Biological Sciences) เป็นต้น

(<http://topicstock.pantip.com/religious/topicstock/2010/09/Y9659113/Y9659113.html> - 11 กันยายน 2554)

ความเข้มข้นของอสุจิพบมากที่สุด ในคนปกติทั่วไปจะมีมากกว่า 40 ล้านตัวต่อ 1 มิลลิลิตร ซึ่งคำนวณเป็นจำนวนอสุจิ ทั้งหมดที่หลั่งออกมาแต่ละครั้งจะมีจำนวนระหว่าง 150-200 ล้านตัว

ในทางการแพทย์ระบุว่า จำนวนอสุจิที่ปกติจะต้องมีมากกว่า 20 ล้านตัวต่อ มิลลิลิตรขึ้นไป หากอสุจิมีจำนวนน้อยกว่า 10 ล้านตัวต่อมิลลิลิตร (Oligospermia) ความสามารถในการปฏิสนธิตามธรรมชาติ จะลดลงอย่างมาก แต่ถ้ามีมากกว่า 300 ล้านตัวต่อ มิลลิลิตรจะถือว่ามีความหนาแน่นของอสุจิมากเกินไป (Polyzoospermia) จะเป็นปัญหาด้านการมีบุตรยากเช่นเดียวกัน เนื่องจาก (แม้ว่ารูปร่างของอสุจิจะปกติก็ตาม) การเคลื่อนไหวของตัวอสุจิ โดยเฉพาะเคลื่อนไปข้างหน้าจะลดน้อยลง (ใน http://www.elibonline.com/doctors45/lady_sperm001.html-1 ธันวาคม 2556)

ดังนั้นเป็นที่ประจักษ์ถึงการที่อัลกุรอานได้ถ่ายทอดด้วยความหมายที่ละเอียดอ่อนที่สามารถสะท้อนถึงความมหัศจรรย์แห่งอัลกุรอานที่ได้ประทานให้แก่ท่านเราะฮูล ﷺ เมื่อ 1000 กว่าปีที่สามารถลบล้างความเข้าใจผิดๆจากนักวิทยาศาสตร์ จนถึงศตวรรษที่ 17 ที่พวกเขาเคยเข้าใจมาว่า ไข่ฝ่ายหญิงเป็นเพียงสารอาหารหล่อเลี้ยงอสุจิ ไข่ไม่ได้มีบทบาทในการกำเนิดมนุษย์แต่อย่างใด หรือ ตัวอ่อนเป็นตัวที่มดลูกสร้างและขับออกมา เป็นต้น ก่อนที่จะมีนักวิทยาศาสตร์รุ่นหลังด้วยเครื่องมือที่ทันสมัยที่สามารถพิสูจน์และค้นพบที่แสดงถึงความเป็นจริงได้ ในขณะที่อัลลอฮ์ได้ยืนยันมาว่าก่อนแล้วว่า พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างและรอบรู้ยิ่ง พระองค์ได้ตรัสว่า ﴿ هَلْ أَدْرِكُهُ أَصْحَابُ الْغَيْبِ أَمْ لَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ١٤ ﴾ ความว่า “พระผู้ทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ดอกหรือ? พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนผู้ทรงตระหนักรู้ยิ่ง” (สุเราะฮ์อัลมุลก: 14)

4.4.4 สถานที่ฟั่นักของเชื้ออสุจิและไข่

อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

﴿ هَلْ أَدْرِكُهُ أَصْحَابُ الْغَيْبِ أَمْ لَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ١٤ ﴾

(سورة الإنسان: 1)

ความว่า “แน่นอนกาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์ เมื่อเขา มิได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย”

(สุเราะฮ์อัลอินซาน: 1)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٥﴾

(سورة الأنعام: 95)

ความว่า “และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากชีวิต
หนึ่ง โดยให้มีที่พัก และให้มีที่ฝาก แน่นอนเราได้แจกแจง
โองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ”

(สุเราะฮ์อัลอันอาม: 95)

ดังนั้นสถานที่พำนักที่อัลกุรอาน ได้กล่าวถึงในที่นี้หมายถึง สถานที่ที่เก็บรักษา
อสุจิไว้เป็นอย่างดีในต่อมลูกหมากเพื่อเอามาใช้ประโยชน์ในภายหลัง

มีบรรดาอุละมาอ์ได้พยายามอธิบายถึง “มนุษย์มิได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึง”
ตามที่ปรากฏในอายะฮ์ของสุเราะฮ์อัลอินชาน ซึ่งได้กล่าวถึงชนิดของมนุษย์ไว้ ดังนี้

- อิมามอัลกุฎุบีย์ (al-Qurtubīy, 1993: 19/120) ได้อธิบายว่า “มนุษย์ในอา
ยะฮ์นี้หมายถึง ชนิดที่มาจากลูกหลานอาดัม”

- อิมามอิบนุกาษีรฺ (Ibn Kathīr, 1997: 4/453) ได้อธิบายว่า “อัลลอฮ์ได้ตรัส
ไว้ นั่นเพื่อเป็นการอธิบายถึงมนุษย์ว่า พระองค์ได้ทรงให้เกิดขึ้นหลังจากที่เขามีได้เป็นที่กล่าวถึง
มาก่อน เนื่องด้วยความไร้ค่าและอ่อนแอของมัน”

- อัซซะมัดฆารี (al-Zamakhshariy, 1407: 4/166) ได้กล่าวไว้ว่า “คือเขาเป็น
สิ่งที่ถูกหลงลืมและไม่ได้กล่าวถึง คือเชื้อที่อยู่ในกระดูสันหลัง”

สถานที่พำนักของเชื้ออสุจิและไข่มีดังนี้

1) เชื้ออสุจิของฝ่ายชาย

สถานที่พำนักของเชื้ออสุจินั้นสามารถจำแนกได้ตามรายละเอียด

ส่วนประกอบของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายดังตารางต่อไปนี้

ส่วนประกอบของอวัยวะ สืบพันธุ์ของเพศชาย	หน้าที่
1. อัณฑะ (Testis) มี 2 อัน	- สร้างตัวอสุจิ (Sperm) ซึ่งเป็นเซลล์สืบพันธุ์เพศชาย

2.ถุงอัณฑะ (Scrotum)	- ห่อหุ้มอัณฑะและปรับอุณหภูมิในถุงอัณฑะให้ต่ำกว่าอุณหภูมิปกติของร่างกายประมาณ 3-5 °C ประมาณ 34 °C) ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่พอเหมาะต่อการผลิตตัวอสุจิ
3.หลอดสร้างตัวอสุจิ (Seminiferous Tubule)	- ผลิตตัวอสุจิภายในอัณฑะ
4.หลอดเก็บอสุจิ (Epididymis)	- เป็นแหล่งพักตัวอสุจิที่เพิ่งสร้างขึ้นมา จนกว่าตัวอสุจิจะเจริญแข็งแรง พร้อมที่จะผสมกับไข่
5.หลอดนำตัวอสุจิ (Vas deferens)	- ลำเลียงตัวอสุจิไปเก็บไว้ที่ต่อมสร้างน้ำเลี้ยงอสุจิ
6.ต่อมสร้างน้ำเลี้ยงอสุจิ (Seminal Vesicle)	- สร้างอาหารมาเลี้ยงตัวอสุจิ ได้แก่ น้ำตาลฟรักโทส วิตามินซีโปรตีน โกลบูลิน และสร้างของเหลวเพื่อทำให้เกิดสภาพที่เหมาะสมกับตัวอสุจิ
7.ต่อมลูกหมาก (Prostate Gland)	- สร้างสารที่เป็นเบสอย่างอ่อน เพื่อผสมกับน้ำเลี้ยงตัวอสุจิ เป็นการลดความเป็นกรดในท่อปัสสาวะ ช่วยให้ตัวอสุจิเคลื่อนไหวได้
8.ต่อมคาวเปอร์ (Cowper's Gland) มี 2 ต่อม	- สร้างเมือกหล่อลื่นในท่อปัสสาวะ เพื่อให้ตัวอสุจิเคลื่อนไหวได้เร็วขึ้น
9.อวัยวะเพศชาย (Penis)	- เป็นทางผ่านของน้ำอสุจิและน้ำปัสสาวะออกนอกร่างกาย

แหล่งข้อมูล

(ใน <http://www.thaigoodview.com/library/contest2551/science03/46/2/images/d01.htm>- 14 กันยายน 2556)

2) ไข่ของฝ่ายหญิง

สถานที่พำนักของไข่สามารถจำแนกได้ตามรายละเอียดส่วนประกอบของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง ดังตารางต่อไปนี้

ส่วนประกอบของอวัยวะ	
---------------------	--

สืบพันธุ์ของเพศหญิง	หน้าที่
1.รังไข่ (Ovary) (มี 2 อันอยู่ข้างซ้ายและขวาของมดลูก)	- ผลิตไข่ซึ่งเป็นเซลล์สืบพันธุ์เพศหญิงสลับข้างกันทำหน้าที่ผลิตไข่เดือนละใบสร้างฮอร์โมนเพศหญิงที่สำคัญ 2 ชนิด คือ เอสโตรเจน (Estrogen) และ โปรเจสเตอโรน (Progesterone) โดยฮอร์โมนเอสโตรเจนทำหน้าที่ควบคุมเกี่ยวกับมดลูก ช่องคลอด ต่อมมึนน้ำนม ส่วนฮอร์โมนโปรเจสเตอโรน จะทำงานร่วมกับฮอร์โมนเอสโตรเจนในการควบคุมเกี่ยวกับการเจริญของมดลูก การเปลี่ยนแปลงของเยื่อบุมดลูก เพื่อเตรียมรับไข่ที่ผสมแล้ว
2.ท่อนำไข่หรือปีกมดลูก (Oviduct)	- เป็นทางเดินของไข่มายังมดลูกหรือเป็นบริเวณที่ไข่ผสมกับตัวอสุจิซึ่งภายในมีขนละเอียดอ่อนคอยพักโบกอยู่ตลอดเวลา
3.มดลูก (Uterus)	- เป็นบริเวณฝังตัวของตัวอ่อน (Embryo) ที่เกิดจากการผสมของไข่กับตัวอสุจิและเจริญเติบโตเป็นทารก
4.ช่องคลอด (Vagina)	-เป็นทางเดินให้ตัวอสุจิเข้าสู่มดลูกและปีกมดลูกหรือให้ทารกคลอดออกมาและเป็นทางออกของประจำเดือน

แหล่งข้อมูล (ใน

<http://www.thaigoodview.com/library/contest2551/science03/46/2/images/d01.htm>- 14

กันยายน 2556)

นี่คือสิ่งที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ในภาพรวมของสถานที่พำนักของเชื้อฝ้ายหญิง คือรังไข่ และกล่าวถึงรายละเอียดของสถานที่พำนักของเชื้อฝ้ายหญิง คือถุงเล็กๆที่เป็นสถานที่พักของเชื้อฝ้ายหญิง เป็นที่เข้าใจว่า การที่อัลกุรอานได้ใช้คำว่า “مستودع” (มุสตะออะ) หมายถึง ที่ฝาก ถือเป็นความมหัศจรรย์แห่งอัลกุรอาน ที่สามารถยืนยันถึงความรู้อันล้ำค่าของท่านเราะฮูล ﷺ ว่า ทั้งเชื้อของฝ้ายหญิงและฝ้ายชายได้ถูกสร้างขึ้นมาก่อนที่ทั้งสองจะได้ผสมกัน และได้ถูกฝากและเก็บไว้ ณ สถานที่ที่ปลอดภัยในช่วงเวลาหนึ่งก่อนที่จะถูกขับออกมาตามที่อัลกุรอานได้กล่าวว่า “แน่นอนกาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์ เมื่อเขามิได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย”

คำว่า **ع مستود** “ที่ฝาก” ที่ปรากฏในอายะฮ์อาจมีบางอุละมาอ์มีการเข้าใจว่าเป็นที่พำนักในมดลูกไม่ใช่ในลูกอัมตะหรือไข่ตามที่ได้อธิบายไว้ข้างต้น แต่จากการศึกษาแล้วอาจเป็นทัศนะที่ไม่ถูกต้อง เพราะทั้งเชื้อฝ่ายชายและไข่ฝ่ายหญิงเมื่อได้ฝังตัวในมดลูกแล้วย่อมเป็นสิ่งสามารถกล่าวถึงและอธิบายได้ เพราะขนาดของเชื้อที่ผสมแล้วจะมีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ จนสามารถสังเกตเห็นได้ ดังนั้นการที่เรียกว่า **ع مستود** “ที่ฝากเชื้อ” จะหมายถึงมดลูกนั้นไม่ได้ อิมามอัลอะลูซี (al-Alūsī, 1985: 7/235) ได้กล่าวไว้ว่า “จากอิบนุอับบาส ว่า **“مستقر”** คือที่พักในมดลูก และ **“ع مستود”** คือ ที่ฝากในอัมตะหรือไข่”

ดังนั้นสำนวนประโยคของอายะฮ์ในสุเราะฮ์อัลอินซาน บ่งบอกว่า มนุษย์นั้นเคยเป็นตัวเชื่อมาระยะหนึ่งก่อนจะมาเป็นมนุษย์ในภายหลัง โดยที่อายะฮ์ถัดไปคือ อายะฮ์ **ع** ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢٠﴾﴾ ความว่า “แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น” ได้อธิบายอย่างชัดเจน ดังนั้นแน่นอนที่สุดต้องมีการพักเชื้อไว้ ณ ที่ใดสักแห่งหนึ่งมาสู่ระยะหนึ่งก่อนที่จะถูกเอามาสร้างเป็นทารกมนุษย์ต่อไป

การที่กล่าวถึงที่ฝากหรือที่พักของตัวเชื้อก่อนการเป็นมนุษย์นั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ศรัทธายิ่ง เพราะสถานที่พักหรือที่ฝากนี้เป็นสถานที่ไม่ปรากฏชัดเจนมันซ่อนอยู่ในตัวมนุษย์ ในขณะที่อัลลอฮ์ **ع** ผู้ทรงสร้างและทรงรอบรู้ได้ทรงกล่าวถึงและอธิบายได้อย่างชัดเจน

4.4.5 การการปฏิสนธิของเซลล์อสุจิกับเซลล์ไข่

การปฏิสนธิ คือ กระบวนการที่เซลล์ของเพศชาย รวมกับเซลล์ของเพศหญิงทำให้เกิดเซลล์ใหม่ หลังจากเกิดการปฏิสนธิเรียบร้อยแล้ว ตัวอสุจิกับไข่จะรวมเป็นเซลล์เดียวกัน เรียกว่า ไซโกต ต่อมาไซโกตจะแบ่งตัวแบบทวีคูณจากหนึ่งเซลล์เป็นสองเซลล์จากสองเซลล์เป็นสี่เซลล์ จากสี่เซลล์เป็นแปดเซลล์ เรื่อยไปตามลำดับจนได้หลายเซลล์ มีขนาดใหญ่ขึ้นเป็นก้อนเท่ากับขนาดของไข่ การบีบตัวของท่อนำไข่จะทำให้ก้อนนี้เคลื่อนเข้าสู่โพรงมดลูก โดยใช้เวลาประมาณ 5-6 วัน แล้วฝังตัวที่ผนังชั้นในของมดลูกหรือเยื่อโพรงมดลูก เพื่อเจริญเติบโตเป็นตัวอ่อนต่อไป เมื่อไข่ตกจากรังแล้ว ก็จะเคลื่อนตัวไปตามเยื่อท่อนำไข่ซึ่งมีขนช่วยพัดโบกไปจนถึงตำแหน่งที่จะพบกับอสุจิ เมื่อถึงจุดสุดยอดในขณะที่เพศสัมพันธ์ ฝ่ายชายจะหลั่งน้ำอสุจิ ซึ่งมีสเปิร์มถึง 200 - 400 ล้านตัวเข้าสู่ช่องคลอดของฝ่าย

หญิง เมื่อฝ่ายชายหลังน้ำอสุจิเข้าสู่ช่องคลอดของฝ่ายหญิง แม้ว่าอาจเข้าไม่ได้เต็มจำนวน แต่ยังมีส่วนที่ว่ายผ่าน มุกบริเวณช่องคลอดซึ่งหลังจากปากมดลูก ซึ่งช่วงนี้จะบาง และยืดหยุ่นได้ดีในช่วงไข่ตก เข้าสู่โพรงมดลูก และ ผ่านไปยังท่อไข่และปีกมดลูก โดยปกติอสุจิจะเดินทางด้วยอัตราเร็ว 2 - 3 มล. ต่อนาทีแต่จะเคลื่อนที่ช้าลง ในช่องคลอดที่มีสภาพเป็นกรด และว่ายเร็วขึ้นเมื่อ ผ่านจากปากมดลูกเข้าไปในโพรงมดลูกที่มีความเป็นด่าง ซึ่งกว่าอสุจิจะผ่านพ้นเข้าไปในท่อรังไข่ได้นั้น จำนวนอสุจิ 200 - 400 ล้านตัวในขณะหลังจะเหลือรอดได้เพียงไม่กี่ร้อยตัวที่มีโอกาสไปผสมกับไข่ อสุจิจะปล่อยสารย่อย (Enzyme) จากส่วนหัวซึ่งสามารถละลายผนังที่ห่อหุ้มปกป้องไข่ออกได้ และจะมีอสุจิ เพียงตัวเดียวที่เจาะเข้าสู่ไข่ได้สำเร็จ หลังจากนั้นอสุจิตัวอื่นๆ จะไม่สามารถเข้าไปได้อีก อสุจิจะสัดหางและย่อยส่วนหัว เพื่อปลดปล่อยโครโมโซมทั้ง 23 แท่งที่บรรจุอยู่ภายในส่วนหัวเข้าสู่ไข่ เพื่อจับคู่ของตัวเองกับโครโมโซมอีก 23 แท่งในไข่ และหลอมรวมตัวกันกลายเป็นเซลล์เดียว เรียกว่า เกิดการปฏิสนธิขึ้น (Muhammad Afiy Bahriy, 2011: 80) อัลกุรอานได้อธิบายถึงการปฏิสนธิระหว่างเชื้ออสุจิกับไข่ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝٢﴾

(سورة الإنسان: 2)

ความว่า “แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่งเพื่อเราได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น”

(สุเราะฮ์อัลอินซาน: 2)

อุละมาอ์ได้มีการอธิบายเกี่ยวกับคำว่า “نطفة أمشاج” ที่หมายถึง “น้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง” ดังนี้

อัลกุรฏูบีย (al-Qurṭubīy, 1993: 9/120) ได้อธิบายว่า “อัลฟิรรออ์กล่าวว่าการผสมกันระหว่างน้ำเชื้อ (อสุจิ) ของฝ่ายชายกับน้ำเชื้อ (ไข่) ของฝ่ายหญิง”

อัศศูฎฎีย (al-Sayūtiy, n.d.: 6/297) “มีรายงานจากอิบนุอับบาตต่ออายะฮ์นีทานกล่าวว่า จากเชื้ออสุจิชายและไข่หญิงในขณะที่มีการผสมผสมกัน”

อัลปะฆอวียี (al-Husain Ibn masūd al-Baghawīy, 1999: 4/522) ได้อธิบายว่า มีรายงานจากอิบนุอับบาต อัลหะซัน มุญาฮิด และฮัรเราะฮ์บือ พวกเขากล่าวว่า “نطفة

“أمشاج” หมายถึง น้ำเชื้อจากฝ่ายชายและเชื้อจากฝ่ายหญิงได้ผสมกันในมดลูก แล้วจากทั้งสองนั้น ได้ทำให้เกิดลูกขึ้นมา

คำว่า “نطفة أمشاج” ที่หมายถึง น้ำเชื้อหยดหนึ่งที่ผสมกันระหว่างน้ำสองชนิด ตรงนี้มีประเด็นสำคัญที่สามารถเกี่ยวข้องกับอายะฮ์นี้ได้เป็นอย่างดี คือคำว่า “نطفة” เป็นคำเอกพจน์ ในขณะที่คำว่า “أمشاج” ที่แสดงถึงเป็นคุณลักษณะ มาในรูปของคำพหูพจน์ โดยตามหลักไวยากรณ์ ภาษาอาหรับแล้ว คำที่แสดงเป็นคุณลักษณะต้องสอดคล้องและเหมือนกับคำนำหน้า ตลอด ไม่ว่าจะ เป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์

ตามหลักวิชาการ คำว่า “نطفة أمشاج” (นุฎพะฮุ อัมชัจญ์) มีความหมายที่ชัดเจนมาก ดังที่นักอรรถาธิบายอัลกุรอานรุ่นแรกๆ ได้อธิบายแล้วว่า “นุฎพะฮุ” คำเป็นเอกพจน์ แต่ในด้านความหมาย หมายถึง พหูพจน์ ดังนั้นคำว่า “أمشاج” ในด้านวิทยาศาสตร์จะมีความหมายที่ละเอียดมาก นั่นหมายถึง สิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งที่ประกอบด้วยเซลล์เชื้อหลายๆ ตัว ที่ซึ่งประกอบด้วยเชื้อที่บ่งบอกถึงคุณลักษณะของบรรพชนรุ่นก่อนที่จะเกิดขึ้นในตัวทารกทุกคน

ผู้ที่พิสูจน์เรื่องนี้เป็นคนแรกคือเฮร์ตัน (Herton) ในปี ค.ศ.1875 โดยเขากล่าวว่า ซึ่งทั้งสองจากเชื้อฝ่ายชายและเชื้อฝ่ายหญิงมีส่วนในการตั้งครรภ์ที่มีผลจากที่เชื้ออสุจิและไข่ ถือได้ว่าเป็นการปลงทวงคืนหรือทศนะของฮามัมและโซกเลวินน์ที่ว่า ไข่ของผู้หญิงเป็นเพียงสารอาหารหล่อเลี้ยงอสุจิฝ่ายชายเท่านั้น (Muhammad Aliy Bahriy, 2011: 80)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสในอายะฮ์อื่นว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝٥٤﴾

(سورة الفرقان: 54)

ความว่า “และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ (อสุจิ) และทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติและพระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้ทรงอนุภาพ”

(สูเราะฮ์อัลฟุรกออน: 54)

อิมามอัลกุฎุบีย์ (al-Qurtubiy, 1985: 13/60) ได้อธิบายอายะฮ์นี้ว่า “เดิมคำว่า الصهر (อัสศิหฺร) คือการเข้ากันเมื่อมีการผสมกัน”

คุณลักษณะของการใช้คำว่า “ผสมกัน” ที่ใช้ในอายะฮ์นี้ต่อเนื่องกับคำว่า “น้ำ (อสุจิ)” บ่งบอกถึงคุณลักษณะเฉพาะที่หมายถึงกระบวนการผสมระหว่างอสุจิกับไข่เพื่อก่อให้เกิดคุณลักษณะใหม่ (ทารก) และคำว่า “น้ำ (อสุจิ)” ที่กล่าวถึงในอายะฮ์นี้ หมายถึง “สเปิร์ม” ตามความเข้าใจจากหะดีษที่ว่า “ما من كل الماء يكون الولد” หมายความว่า “ไม่ใช่ว่า น้ำ (อสุจิ) ทั้งหมดนั้นสามารถเกิดเป็นทารกได้....”

อิมามอัลคุรฎุบีย์ (al-Qurtubī, 1985: 13/59) ได้บรรยายอายะฮ์นี้ว่า “เมื่อต้องการแปลประโยคนี้เพื่อให้บ่งบอกถึงคำว่า “น้ำ” ด้วยคำว่า “น้ำ อสุจิ” นั่นคือ “มนุษย์ถูกสร้างมาจากน้ำเชื้อที่ผสม....”

และพยัญชนะ “ฮาล์” ที่อยู่หลังคำว่า فجعله อาจกลับไปสู่คำว่า “น้ำ” หรือ “มนุษย์” ตามที่อิมามอัลคุรฎุบีย์ (al-Qurtubī, 1985: 13/59) ได้อธิบายว่า “คำว่า فجعله แปลว่า “ทรงบังเกิดมัน” ซึ่ง “มัน” หมายถึง มนุษย์เป็นเชื้อสายและเครือญาติกัน หรืออีกทัศนะหนึ่ง “มัน” หมายถึง “น้ำอสุจิ”

มีรายงานจากท่านเราะฮ์ลุล ﷺ ว่า

((سَأَلَ يَهُودِيٌّ الرَّسُولَ ﷺ قَاتِلًا: يَا مُحَمَّدُ مِمَّ يُخْلَقَ
الْإِنْسَانُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا يَهُودِيٌّ مِنْ كُلِّ يُخْلَقُ: مِنْ
نُطْفَةِ الرَّجُلِ وَنُطْفَةِ الْمَرْأَةِ....))

(أخرجه أحمد: 4438)

ความว่า “มียิวคนหนึ่งได้มาถามท่านเราะฮ์ลุล ﷺ โดยกล่าวว่า โอ้มุฮัมมัด มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาจากอะไรกัน? ท่านเราะฮ์ลุล ﷺ ได้ตอบว่า “โอ้อิวเอี้ย (ยิว) ถูกสร้างมาจากทั้งหมด คือ จากน้ำเชื้อ (อสุจิ) ฝ่ายชายและน้ำเชื้อ (ไข่) ฝ่ายหญิง....”

(บันทึก Ahmad, 2001: 4438)

4.4.6 ความมหัศจรรย์ของการแบ่งเซลล์ของไข่ที่ผสม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۗ يُخْرِجُ الْحَىٰ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَىٰ ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ ۗ فَاَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ۝۹۵﴾

(سورة الأنعام: 95)

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงให้เมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัมปรึออก ทรงให้สิ่งที่มีชีวิตออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต นั่นแหละคืออัลลอฮฺ แล้วอย่างไรเล่าที่พวกเจ้าถูกหันเหไปได้”

(สุเราะฮ์อัลอันอาม: 95)

และพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۝۳۶﴾

(سورة يس: 36)

ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ จากสิ่งที่แผ่นดินได้ (ให้มัน) งอกเงยขึ้นมา และจากตัวของพวกเขาเองและจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้”

(สุเราะฮ์ยาสีน: 36)

และพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝۴۹﴾

(سورة الذاريات: 49)

ความว่า “และจากทุก ๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ ๆ เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ”

(สุเราะฮ์อัลซารียาต: 49)

อิบน์คาษีรฺ (Ibn Kathīr, 1997: 2/158) ได้อธิบายว่า “...ตามที่จริงพวกเขาได้แต่งและเรียบเรียงประโยคอย่างนั้นด้วยสำนวนประโยคที่สื่อถึงความหมายใกล้เคียงกัน ดังที่มีคน

พูดว่า “ไก่ออกมาจากไข่ และตรงกันข้ามนั้น หรือมีคนพูดว่า ลูกที่ค้อออกมาจากพ่อที่ชั่วหรือตรงกันข้าม เป็นต้น”

มีปรากฏในตัฟซีร์อัลกุรฏีบี (al-Qurtubiy, 1985: 7/44) ว่า “ทรงทำให้มนุษย์ออก จากเชื้อที่ไม่มีชีวิต และเชื้อที่ไม่มีชีวิตออกจากมนุษย์ที่มีชีวิต และมีรายงานจากท่านอาลี رضي الله عنه ว่า และผู้ที่ทำให้เมล็ดปรือออกและสร้างมนุษย์... แท้จริงได้มีปรากฏในสมัยนบีผู้ที่ไม่รู้หนังสือ...”

บรรดานักอรรถาธิบายอัลกุรอานส่วนใหญ่ได้มีการอรรถาธิบายอายะฮ์ในสุเราะฮ์อัลอันอามข้างต้น ไปในทำนองเดียวกันว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ส่วนเล็กๆ (เชื้ออสุจิ) ในร่างกายมนุษย์ปรือออก ทรงทำให้มนุษย์ที่มีชีวิตออกจากเชื้อที่ไม่มีชีวิต และทรงทำให้เชื้อที่ไม่มีชีวิตออกมาจากมนุษย์ที่มีชีวิต”

อายะฮ์นี้ได้สร้างความฉงนและแปลกใจแก่ผู้ที่ใคร่ครวญต่ออายะฮ์อัลกุรอานเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในอายะฮ์นี้ ที่ซึ่งได้เรียบเรียงสำนวนที่ว่าด้วยการอธิบายเกี่ยวกับเซลล์ต่างๆ ที่มีอยู่ในพืชผัก เซลล์ของสัตว์ และเซลล์ของมนุษย์ โดยสำนวนอายะฮ์ที่ว่า ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ﴾ และ ﴿وَالنَّوَى﴾ มีความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงให้เมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัมปรือออก” มิได้เจาะจงเฉพาะชนิดใดชนิดหนึ่งเท่านั้น

ดังนั้นไปหลังจากที่มีการผสมกับเชื้ออสุจิแล้วจะมีการปรือออก หรือที่เรียกว่า แบ่งเซลล์ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน หลังจากนั้นจะมีการแบ่งเป็นทวีคูณจาก 2 ออกเป็น 4 เป็น 8 เป็น 16 เป็นต้น หลังจากนั้นจะทำให้เกิดเป็นสิ่งมีชีวิตขึ้นมา ดังอายะฮ์ที่ว่า ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ﴾ ﴿الْحَيِّ ذِكْرُكُمْ اللَّهُ﴾ ความว่า “ทรงให้สิ่งที่มีชีวิตออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต” ซึ่งความหมายนี้สามารถสนับสนุนการอรรถาธิบายของอิมามอิบนุกะษีร์ และอิมามอัลกุรฏีบีข้างต้นได้เป็นอย่างดี

จากอายะฮ์ในสุเราะฮ์ยาซีนที่ว่า “...ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ...” และในสุเราะฮ์อัชชะรียาตที่ว่า “และจากทุก ๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ๆ...” ข้างต้น สามารถพิจารณาได้ว่าพัฒนาการของเซลล์อสุจิและไข่นั้นจะถูกแบ่งออกมาเป็นคู่ๆ ดังนี้

ก) เซลล์อสุจิหลังจากที่ได้เคลื่อนย้ายจากถุงอัณฑะมุ่งสู่ท่อ นำไข่แล้วจะมีการแบ่งตัวออกเป็น 2 ส่วน และแต่ละส่วนจะแบ่งเป็น 2 ส่วนอื่นต่อไป

ข) เซลล์ไข่ก่อนที่จะมีการผสมกับอสุจิ ได้มีการแบ่งเซลล์ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกจะยังคงฝังอยู่ในเซลล์ไข่ และส่วนที่สองจะแยกออกจากตัวไข่จะเกาะติดผนังไข่ เรียกว่า (Polar Body)

ค) หลังจากที่เซลล์อสุจิได้เจาะเข้าไปในไข่ ไข่จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกที่ฝังอยู่ในเซลล์ไข่จะมีปฏิกิริยาผสมกับเซลล์หัวอสุจิที่เจาะเข้ามา และส่วนที่สองจะยังคงแยกออกจากตัวไข่จะเกาะติดรอบๆผนังไข่ เรียกว่า (Second polar body)

ง) หลังจากที่เซลล์ไข่ส่วนที่ 2 ได้เกิดการปฏิสนธิกับส่วนหัวของเซลล์อสุจิแล้ว จะเริ่มมีการแบ่งเซลล์ของไซโกตออกเป็นสองส่วน และเซลล์ก็จะมีการแบ่งเป็นทวีคูณ

จ) หลังจากที่ไซโกตได้ไปฝังตัวในมดลูกแล้ว จะเกิดการแบ่งตัวออกเป็นสองส่วนเช่นเดียวกัน โดยส่วนแรกเป็นส่วนที่จะเริ่มเป็นตัวอ่อน และส่วนที่สองจะไปสร้างเป็นรกต่อไป

ทั้งห้าประเด็นที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อการบอกเล่าของอัลลอฮฺ ﷻ ตั้งแต่ 1,400 กว่าปีที่ผ่านมามีว่า เซลล์ของมนุษย์ได้ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนมาแต่เดิม ความสัจจริงข้อนี้สามารถยืนยันด้วยอายะฮ์อัลกุรอานที่ว่า ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ ﴿حَلَمًا رَوَّجِينَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿٦١﴾ ความว่า “และจากทุก ๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ ๆ เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ” (สุเราะฮ์อิซซารียาต: 49) ขณะเดียวกันอีกอายะฮ์หนึ่ง อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿سُبْحٰنَ الَّذِىْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا يَعْلَمُوْنَ﴾ ﴿٣٦﴾ ความว่า “มหาบริสุทธียิ่งแก่พระผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ๆ จากสิ่งที่แผ่นดินได้ (ให้มัน) งอกเงยขึ้นมา และจากตัวของพวกเขาเองและจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้” (สุเราะฮ์ฮุญาฮ์: 36) อายะฮ์สุหะมีมีความหมายกว้างและครอบคลุมถึงทุกสรรพสิ่งที่เป็นคู่ๆ แม้ว่าจะมีการแบ่งเซลล์หรือไม่ก็ตาม อาทิเช่น

- มนุษย์ประกอบด้วยเพศชายและเพศหญิง
- น้ำเชื่อมมีทั้งเชื้อจากเพศชาย (อสุจิ) เชื้อจากเพศหญิง (ไข่)
- เซลล์อสุจิฝ่ายชายถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน และเซลล์ไข่ก็แบ่งออกเป็น 2 ส่วนเช่นกัน
- เซลล์ไข่ที่ผสมแล้ว (ไซโกต) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน
- โครโมโซมมนุษย์ทั้งชายและหญิงแบ่งออกเป็น 23 คู่ ซึ่งในแต่ละคู่มีความเกี่ยวเนื่องกัน

4.4.7 ความมหัศจรรย์แห่งการเคลื่อนที่ของเชื้อสุมดลูก

ตามวิชาที่ว่าด้วย เอ็มบริโอโลยี เป็นความจริงที่ได้มีการพิสูจน์แล้วว่า ลูกอ้นตะในตัวอ่อนในครรภ์ ต่อมาที่ผลิตน้ำอสุจิตั้งอยู่ใกล้กับไต ระหว่างกระดูกสันหลังและกระดูกหน้าอกซึ่งจากที่นั่นมันจะค่อยๆลงมาสู่ถุงอ้นตะหลังจากนั้น นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนการเกิด และบางครั้งหลังจากนั้นเล็กน้อย แต่ถึงกระนั้นก็ตาม แหล่งที่มาของประสาทและเส้นเลือดของมันก็ยังคงอยู่เหมือนเดิม นั่นคือระหว่างกระดูกสันหลังและกระดูกหน้าอก แม้แต่เส้นเลือดแดงของมันก็ออกมาจากเส้นเลือดแดงใหญ่ที่อยู่ใกล้กับกระดูกสันหลัง และไหลเวียนไปทั่วทั้งเพื่อส่งเลือดไปให้มัน ดังนั้น ความจริงแล้วลูกอ้นตะก็เป็นส่วนหนึ่งของกระดูกสันหลังซึ่งได้ถูกถ่ายไปยังถุงอ้นตะ เนื่องจากสามารถทนต่ออุณหภูมิที่สูงของร่างกายหลังจากนั้น ถึงแม้ว่าน้ำอสุจิจะถูกสร้างขึ้นโดยลูกอ้นตะและเก็บไว้ในถุงอสุจิ แต่การหลังของมันก็เกิดขึ้นจากระหว่างกระดูกสันหลัง และกระดูกหน้าอก เมื่อได้รับแรงกระตุ้นจากสมองแรงกระตุ้นทางเพศก็จะทำให้ถุงอสุจิตอบสนอง และดันน้ำอสุจิให้พุ่งออกมา ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าคำกล่าวในอัลกุรอานสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของวิทยาศาสตร์การแพทย์สมัยใหม่อย่างลงตัว

(ใน <http://topicstock.pantip.com/religious/topicstock/2010/09/Y9659113/Y9659113.html> - 16 สิงหาคม 2554)

4.4.7.1 หลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۚ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۖ ۝٦ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ ۚ ۝٧﴾

﴿ وَاللَّائِبِ ۖ ۝٧﴾

(سورة الطارق: 5-7)

ความว่า “ดังนั้นมนุษย์จึงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร? เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง)”

(สุเราะฮ์อัลฏอริก: 5-7)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَوْعِدٌ وَمُسْتَوْدِعٌ قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ ﴾

(سورة الأنعام: 98)

ความว่า “และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากชีวิต
หนึ่ง โดยให้มีที่พัก และให้มีที่ฝาก แน่นอนเราได้แจกแจง
โองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ”

(สุเราะฮ์อัลอันอาม: 98)

ท่านเราะฮ์ลุล ﷻ ได้กล่าวว่า

((إِذَا وَقَعَتِ النَّطْفَةُ فِي الرَّحِمِ بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا فَقَالَ: يَا رَبِّ مُخَلِّقَةٌ أَوْ
غَيْرَ مُخَلِّقَةٍ فَإِنْ قَالَ غَيْرَ مُخَلِّقَةٍ مَجَّتْهَا الْأَرْحَامُ دَمًا وَإِنْ قَالَ مُخَلِّقَةٌ
قَالَ: فَمَا صِفَةُ هَذِهِ النَّطْفَةِ؟))

(رواه الطبري: 32)

ความว่า “เมื่อเชื้ออสุจิได้เข้าไปอยู่ในมดลูกแล้ว อัลลอฮ์ได้
ส่ง มลาอิกะฮ์ตนหนึ่ง แล้วได้กล่าวว่า โอ้ ข้าพระองค์ (จะให้
มัน) เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ หรือไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์กัน
เล่า แล้วถ้าเขาตอบว่า (ถ้าหาก) ไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์
มดลูกจะขับถ่ายออกเป็นเลือด (เลือดประจำเดือน) และเขา
ตอบว่า เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ เขา (มลาอิกะฮ์) พูดว่า แล้ว
เชื้อนี้จะมีลักษณะเป็นอย่างไรเล่า?”

(บันทึกโดย al-Tobarīy, 2001: 32)

เป็นช่วงระยะเวลาที่เกิดการปฏิสนธิระหว่างอสุจิกับไข่ และเป็นขั้นตอนให้เห็น
ภาพของเชื้อที่จะเข้าไปฝังตัวอยู่ในมดลูกของมารดาซึ่งเป็นลำดับต่อไป ดังนั้น การที่อัลกุรอานและ
หะดีษได้บอกถึงการเคลื่อนที่ของเซลล์เชื้อนี้จากที่พักไปสู่มดลูก โดยเข้าใจจากอายะฮ์อัลกุรอานที่ว่า
﴿ خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ﴾ คือการที่น้ำอสุจิได้พุ่งออกมา และเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง และ
คำว่า مَاءٌ ในอายะฮ์นี้หมายถึงเซลล์เชื้อที่ยังไม่มีการปฏิสนธิ ด้วยเหตุผลดังนี้

- องค์ประกอบของน้ำเชื้อที่พุ่งออกมานั้นเกิดจากกระดูกสันหลังและกระดูกหน้าอก ในขณะที่เชื้อที่มีการผสมนั้นมาจากเชื้ออสุจิและไข่มาผสมกัน

- ไข่ที่ผสมแล้ว ดังที่ได้ถูกอธิบายจากหะดีษที่ว่า **مُخَلَّقَةٌ أَوْ غَيْرُ مُخَلَّقَةٍ** ความว่า “ให้เป็นรูปร่างหรือไม่เป็นรูปร่าง” จะเกิดเป็นตัวอ่อนต่อไป และดังที่อายะฮ์ข้างต้นได้บ่งบอกไว้ว่า ไข่ที่ผสมแล้วจะเคลื่อนที่จากที่พักผ่านท่อ นำไข่สู่มดลูกอย่างช้าๆ สามารถเข้าใจได้ว่า เชื้อนี้ต้องมีการพักอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่ง ณ สถานที่ที่มีการปฏิสนธิ เนื่องด้วยในหะดีษได้ใช้คำว่า “إِذَا” (อิซา) หมายถึง เมื่อ ที่บ่งบอกสิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปภายหน้า และคำว่า “تُمْ” (มุมมะ) บ่งบอกถึง จากนั้นตามลำดับอย่างล่าช้า ในอายะฮ์ **﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً﴾** ความว่า “และแน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุด่างของดิน แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอันมันคง (คือมดลูก)” (สุเราะฮ์อัลมูมิญูน : 13) ในอายะฮ์นี้อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้กล่าวถึงว่า ขั้นตอนแรก ถูกสร้างมาจากธาตุด่างที่ดิน แล้วข้ามไปกล่าวถึง ขั้นตอนของเชื้อที่ผสมอยู่ในที่พักอันมันคง (คือมดลูก) โดยไม่ได้กล่าวถึงช่วงการเป็นอสุจีก่อนผสม แล้วได้แยกสำนวนประโยคด้วยคำว่า “تُمْ” บ่งบอกถึงว่า เซลล์เชื้อที่ยังไม่ผสมไม่ว่าจากฝ่ายชายหรือฝ่ายหญิงนั้นได้พักอยู่ ณ สถานที่มาช่วงระยะเวลาหนึ่ง และได้พุ่งออกมาด้วยความเร็ว ก่อนจะมีการผสมและเคลื่อนตัวสู่มดลูกต่อไป (Najib Karim al-Aghar, 2005: 214-216)

4.4.8 ความมหัศจรรย์แห่งการฝังตัวในมดลูก

4.4.8.1 หลักฐานจากอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้ตรัสว่า

﴿نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ ...﴾

(سورة البقرة: 223)

ความว่า “บรรดาหญิงของพวกเจ้า นั่นคือแหล่งเพาะปลูกของพวกเจ้า”

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์: 223)

อิบนุ มัญซूर (Ibn Manzūr, 1993: 3/104) ได้อธิบายความหมายของคำว่า

﴿حَرْثٌ﴾ คือ “เจ้าได้โยนเมล็ดลงในดินเพื่อปลูกมัน....”

อิมามนะวาวิยฺ (al-Nawawiy, 1999: 5/262) ได้อธิบายต่ออายะฮฺที่ว่าด้วยคุณลักษณะมดลูกในท้องมรรดาว่า “คือ จุดที่ทำการปลุกจากร่างผู้หญิงนั้นคือ อวัยวะเพศของนางที่เชืออสุจิจะถูกหว่านปลุกเพื่อให้ได้ซึ่งลูก”

กระบวนการเพาะปลูกที่อัลกุรอาน ได้บันทึกไว้ บ่งบอกถึงการเพาะเมล็ด (เชืออสุจิ) ลงในอวัยวะเพศฝ่ายหญิงคือมดลูกนั่นเอง ซึ่งกระบวนการนี้จะเกิดขึ้นในวันที่หกของการปฏิสนธิ หลังจากนั้น ได้มีการแบ่งเซลล์อย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะมีการฝังตัวลงในเยื่อบุโพรงมดลูกซึ่งมีลักษณะนุ่มและหนาเหมือนกับการหว่านและฝังเมล็ดลงในดินนั่นเอง

4.4.9 มห้ศจรรยฺแห่งการสร้างสถานที่พักอันมั่นคง (มดลูก)

มห้ศจรรยฺแห่งการสร้างของพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ยิ่งที่ได้กำหนดให้มดลูกในท้องมรรดาเป็นที่พักอันมั่นคง โดยที่พระองค์ได้อำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้เป็นที่พำนักที่ปลอดภัยจากการกระทบกระทั่งจากภายนอกและเป็นที่พำนักอันมั่นคงจนสามารถคลอดออกมาโดยปลอดภัยและง่ายดาย

4.4.9.1 หลักฐานจากอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ﴾

(سورة المؤمنون: 13)

ความว่า “แล้วเราทำให้เขาเป็นเชืออสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง (คือมดลูก)”

(สุเราะฮฺอัลมูอฺมีนูน: 13)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ ﴾

(سورة المرسلات: 20-21)

ความว่า “เรามีได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอก หรือ แล้วเราได้ให้เข้าไปอยู่ในที่อันมั่นคง (มดลูก)”

(สุเราะฮฺอัลมูรฺุสะลาต: 20 -21)

4.4.9.2 ความหมายของคำว่า “قَرَارٍ مَّكِينٍ”

ทั้งสองอายะฮ์ข้างต้นได้บ่งบอกคุณลักษณะความสัมพันธ์ของมดลูกอยู่ 2 ประการด้วยกัน คือความสัมพันธ์ระหว่างมดลูกกับทารกในครรภ์ และความสัมพันธ์ระหว่างมดลูกกับร่างกายของมารดา ตามรายละเอียดดังนี้ (Karim Najib al-Aghar, 2005: 171)

ประการที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างมดลูกกับทารกในครรภ์ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสในอายะฮ์นี้ โดยใช้คำว่า “قَرَارٍ” เพื่อให้ได้ความหมายที่ว่า “เป็นสถานที่อันมั่นคง” มิใช่ความหมาย สถานที่โดยทั่วไป ซึ่ง “มดลูก” เป็นสถานที่พักหรือฟักหรือฟักที่ปลอดภัยสำหรับทารกจะเข้าไปพักและอาศัยอยู่ในนั้น

อิบนุ มัซอูร (Ibn manzūr, 1993: 11/100) ได้ให้ความหมายของ “قَرَارٍ” ว่า มาจากคำว่า al-Qararah หมายถึง ตั้งมั่นบนพื้นแผ่นดิน คือ ที่ฟักด้วยความสงบสุข

อิมามอัลอะลุซซี (al-Alūsīy, 1985: 18/13) ได้อธิบายว่า “قَرَارٍ مَّكِينٍ” หมายถึง ที่ฟักอันมั่นคง คือ การอาศัยอยู่

ส่วนคำว่า “مَّكِينٍ” เป็นคำขยายที่แสดงถึงลักษณะของสถานที่ฟัก ที่ให้ความหมายเพื่อให้เกิดความมั่นคงและปลอดภัยสูงสุดสำหรับตัวอ่อนหรือทารก

โพรงมดลูกมีหน้าที่หลัก คือ สร้างความปลอดภัยให้กับตัวอ่อนเพื่อเป็นแหล่งเสริมการพัฒนาศูการเป็นทารกที่สมบูรณ์ต่อไป โดยที่ขนาดของมดลูกสามารถขยายเป็นพันๆ เท่า (จาก 2-3 ซม. สามารถขยายถึง 5,000 ซม. หรือประมาณ 2,500 เท่า) แล้วแต่ขนาดของตัวอ่อนที่มีการพัฒนาในแต่ละระยะของการเปลี่ยนแปลง (Karim Najib al-Aghar, 2005: 172)

ประการที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างมดลูกกับร่างกายของมารดา

จากอายะฮ์ข้างต้นได้หมายถึงว่า เชื้อที่ผสม ซึ่งในภาษาวิทยาศาสตร์เรียกว่า Blastocist คือเชื้อที่ผ่านการแบ่งเซลล์ เป็นหลายๆ เซลล์ได้ฟักในในที่ที่มั่นคง

อัลสะมะรกีอนดี (al Samarqondiy, 1996: 2/496) ได้อธิบายถึงอายะฮ์ ﴿مَّكِينٍ﴾ ﴿قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ นี้ว่า คืออยู่ในที่มั่นคง อับดูซูด (Abu Suūd, 1994: 7/126) ได้

อธิบายคำว่า “**قَرَارٌ**” คืออยู่ในที่ปลอดภัยแข็งแรง อัลอะลุซซี (al Alusi, 1985: 8/13) ได้
อธิบายว่า สามารถที่จะกล่าวว่า จริงแล้วมดลูกในตัวมันเองนั้นเป็นที่มั่นคงอยู่แล้ว มันจะไม่มี
การแยกออกหรือคายสิ่งที่อยู่ในมัน (ตัวอ่อน) ออกไป

เมื่อพิจารณาถึงตำแหน่งของโพรงมดลูกทางวิหาคายวิภาคศาสตร์แล้วปรากฏ
ว่ามีความสอดคล้องกับความเป็นจริงที่อัลกุรอานได้อธิบายทุกประการ คือ

- ถือได้ว่า มดลูกเป็นโพรงที่อยู่จุดตรงกลางของร่างกายมากที่สุด เป็นส่วนที่
หนาที่สุด ไม่ว่าจะมองในด้านใดของร่างกาย เป็นการยากที่จะเข้าถึงได้
- มดลูกอยู่ในอุ้งเชิงกรานถูกล้อมรอบด้วยกระดูกจากทุกด้าน
- มดลูกยึดเหนี่ยวด้วยเส้นเอ็นและกระดูก
- มดลูกเป็นหนึ่งในอวัยวะกล้ามเนื้อเรียบที่มีลักษณะแข็งแรงและหนา
โครงสร้างของผนังมดลูกประกอบด้วยสามชั้น คือ

1. ชั้นนอกสุดเรียกว่า Perimetrium หรือ Serosa ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเยื่อ
ช่องท้องลงมากลุมมดลูกเอาไว้ ทางด้านข้างจะกลายเป็น Broad ligament ทางด้านหน้าเยื่อ
ช่องท้องจะวกกลับไปคลุมกระเพาะปัสสาวะ ทำให้เกิดเป็นแอ่งระหว่างมดลูกกับกระเพาะ
ปัสสาวะเรียกว่า Vesicouterine pouch ส่วนทางด้านหลังเยื่อช่องท้องจะวกกลับไปคลุมไส้
ตรง ทำให้เกิดแอ่งลิกระหว่างมดลูกกับไส้ติ่ง เรียกว่า Rectouterine Pouch (Pouch of
Douglas) ซึ่งเป็นแอ่งที่อยู่ต่ำที่สุดในช่องท้อง ถ้าหากเกิดการตกเลือดหรือมีการอักเสบใน
ช่องท้องจะทำให้เลือดหรือหนองมาขังอยู่ในแอ่งนี้

2. ชั้นกลางเรียกว่า Myometrium ประกอบด้วยชั้นของกล้ามเนื้อเรียบที่หนา
ประมาณ 12-15 มิลลิเมตร ซึ่งมีการเรียงตัวทั้งแบบตามยาว วงกลม และแบบเฉียง ในช่วง
ตั้งครรภ์เส้นใยกล้ามเนื้อสามารถที่จะขยายให้ใหญ่ขึ้นและยืดยาวออกได้ถึง 10 เท่าตัว เมื่อ
คลอดบุตรแล้วกล้ามเนื้อของมดลูกจะหดเล็กลงตามเดิม

3. ชั้นในสุดเรียกว่า Endometrium ชั้นนี้จะมีเยื่อผิวชนิด Simple Columnar
Epithelium มี Cilia ปะปนอยู่ ภายในมีต่อมชนิด Simple Coiled Tubular Gland ที่เรียกว่า
Uterine Gland นอกจากนี้ยังมีเนื้อเยื่อเกี่ยวพันอยู่กันอย่างหลวมๆ เรียกว่า Stroma และหลอดเลือด
ที่มีลักษณะขดไปมาเรียกว่า Spiral (Coiled) Artery ผนังชั้นนี้แบ่งออกเป็น 2 ชั้นคือ

3.1 ชั้น Functional Layer หรือ functionalis อยู่ติดกับ โพรงมดลูก ประกอบด้วยเยื่อบุผิวและ Uterine Gland และเนื้อเยื่อเกี่ยวพัน (Endometrium Stroma) ชั้นนี้เป็นชั้นที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดระยะเวลาของรอบประจำเดือน และจะหลุดลอกออกไปขณะที่มีประจำเดือน

3.2 ชั้น Basal Layer หรือ Basalis เป็นชั้นที่ติดกับ Myometrium ชั้นนี้จะแบ่งเซลล์ให้เนื้อเยื่อเจริญขึ้นไปแทนที่ชั้น Functionalis หลังจากที่มีการหลุดลอกออกไปเป็นเลือดประจำเดือนแล้ว (ใน <http://student.mahidol.ac.th/~u4809182/uterus.htm>- 19 ธันวาคม 2556)

4.5 ความมหัศจรรย์แห่งการสร้างก้อนเลือด (อะละเกาะฮฺ)

4.5.1 หลักฐานจากอัลกุรอาน

จากอายะฮ์อัลกุรอานที่อัลลอฮ์อธิบายถึงขั้นตอนต่อไปหลังจากมีการปฏิสนธิระหว่างของเชื้ออสุจิกับไข่และได้ฝังตัว ณ สถานที่ที่มั่นคงเรียบร้อย แล้วอัลลอฮ์ ﷻ ได้อธิบายขั้นตอนการเป็นพัฒนาการของเชื่อนั้นต่อไป คือ การเป็นก้อนเลือด อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿... فَمِنْ نُطْفَةٍ عَلَقَةٍ...﴾

(سورة المؤمنون: 14)

ความว่า “...เราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือด...”

(สุเราะฮ์อัลมูอมีนูน: 14)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ...﴾

(سورة غافر: 67)

ความว่า “พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด...”

(สุเราะฮ์ซุหมอฟีร: 67)

ช่วงระยะเวลาการเป็นก้อนเลือดเริ่มตั้งแต่วันที่ 14 จนถึงวันที่ 24

4.5.2 ความหมายของ “อะลาเกาะฮฺ”

คำว่า “อะลาเกาะฮฺ” หมายถึง ก้อนเลือด เป็นคำศัพท์ที่เหมาะสมที่สุดที่สามารถอธิบายถึงขั้นตอนพัฒนาการของตัวอ่อนในช่วงนี้ ซึ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่อัลกุรอานได้แสดงถึงความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการต่างๆ ของตัวอ่อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนตลอดจนหน้าที่ และขั้นตอนต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตัวอ่อนในช่วงนี้

หลังจากที่ได้ศึกษาความหมายของคำว่า “อะลาเกาะฮฺ” สามารถย้อนดูผลจากการพิสูจน์ของนักวิทยาศาสตร์ ที่อธิบายสรุปว่ามีความสอดคล้องกับความหมายในช่วงนี้เป็นอย่างยิ่ง

ความหมายของ “อะลาเกาะฮฺ” ในภาษาอาหรับมีหลายความหมายด้วยกัน ดังนี้

- 1) เป็นคำผันที่มาจากคำว่า “عَلَقَ” (อะละเกาะ) หมายถึง เกาะติดกับสิ่งอื่น (Ibn Manẓūr, 1993: 9/356-361 หมวด عَلَقَ)
- 2) หมายถึง ปลิง คือสัตว์น้ำชนิดหนึ่งดูดเลือดสัตว์อื่นที่ได้เกาะติดเป็นอาหาร
- 3) หมายถึง ลิ่มเลือดที่แข็งตัวและมีความเข้มข้น (Ibn Fāris, 1979: 4/125) (al-Asfahānīy, 1412H.: 579) คือช่วงนี้ในตัวอ่อนจะมีการสร้างหัวใจในระยะแรกๆ ที่เต็มไปด้วยเลือดและเส้นเลือดอย่างหนาแน่นมากจนทำให้ก้อนเลือดนี้ไม่สามารถเคลื่อนไหวใดๆ และด้วยเหตุนี้จะทำให้เห็นเป็นก้อนเลือดที่มีสีแดงเข้ม คือประมาณวันที่ 21
- 4) หมายถึง ก้อนเลือดสด (al-Alusiyy, 1428H.: 30/180) (al-Shaukanīy, 1997: 3/436) (Ibn al-Jauzīy, 1994: 5/406) คือหลังจากที่ก้อนเลือดไม่ได้เคลื่อนไหวนี้คือสภาพภายนอกของตัวอ่อนเท่านั้น แต่ภายในตัวอ่อนนั้นมีเลือดไหลเวียนอยู่คือเริ่มตั้งแต่วันที่ 22 ขึ้นไป จะมีการสร้างหัวใจในระยะแรกนี้และสามารถฉีดเลือดเข้าสู่ตัวอ่อนได้
- 5) บ่งบอกถึงที่สิ่งที่มีสีแดงเข้ม อัลบะกออียฺ (al-Baqāī, n.d.: 13/115) ผลจากการที่เส้นเลือดหนาแน่น จนทำให้ตัวมีสีแดงเข้มดังที่กล่าวมา

ทั้งห้าความหมายที่ได้กล่าวไปนั้นช่วงมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์แบบที่สุดที่อัลกุรอานได้อธิบายถึงการเป็นก้อนเลือดของตัวอ่อนในช่วงนี้ournอย่างน่ามหัศจรรย์อย่างยิ่ง

สรุปได้ว่า คำว่า “อะลาเกาะฮฺ” เป็นการบอกคุณลักษณะที่ละเอียดอ่อนและมีความสมบูรณ์มากที่สุดในช่วงตอนนี้ เพราะคำนี้สามารถบอกรูปร่างลักษณะก่อนเลือดของตัวอ่อนได้เป็นอย่างดี หนึ่งเหมือนกับปลิง ที่มีสี รูปทรง หน้าที สภาพรอบๆ ตัว และยังได้อธิบายถึงสภาพภายในเกี่ยวกับการไหลเวียนของเลือดอีกเป็นต้น ทั้งหมดนี้คือมหัศจรรย์ของอัลกุรอานทั้งสิ้น (Kařim Nařib al-Aghar, 2005: 270-281) (Muřammad ‘Aliy al-Bār, 1985: 34)

ตัวอ่อนในระยะนี้เริ่มจะมีการรับสารอาหารจากเลือดเหมือนกับตัวปลิงที่ได้ดูดอาหารจากตัวที่มันเกาะดูดเลือดเป็นอาหาร ในขณะที่มันอยู่ในน้ำ ซึ่งเป็นการใช้คำที่สอดคล้องกันมาก

4.6 ความมหัศจรรย์แห่งความมืดสามชั้นในครรภ์มารดา

ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดสำหรับการสร้างและการบังเกิดเพื่อพัฒนาสู่การเป็นทารกที่สมบูรณ์ คือ การที่ได้พำนักในที่ปลอดภัยมั่นคง และอยู่ในชั้นที่ปลอดภัยและรังสีที่ส่งผลกระทบต่อตัวอ่อนได้ คือความมืดของท้องมารดาถึงสามชั้นด้วยกัน อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿...يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلَقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلْمَاتٍ ثَلَاثٍ

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمَلَكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُصِرُّونَ ﴿٦﴾

(سورة الزمر: 6)

ความว่า “...พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั่นคืออัลลอฮฺ พระเจ้าของพวกเจ้า พระอานาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น”

(สุเราะฮฺซุหมัร: 6)

คำว่า ظُلْمَاتٍ (ซุลุมัต) ในภาษาอาหรับเป็นคำพหูพจน์ของคำว่า ظلمة (ซุลมะฮฺ) แปลว่า มืดมิด ความมืดสามชั้นที่หมายถึงในอายะฮฺนี้ คือ ท้อง มดลูก และถุงน้ำคร่ำ

ในอายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสองประเด็นด้วยกัน คือ ความมืดสามชั้น และการสร้างของอัลลอฮ์ที่ต่อเนื่องกัน อายะฮ์ที่ว่า “خَلَقْنَا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ” หมายถึง การบังเกิดครั้งแรกแล้วครั้งเล่า เป็นการบ่งบอกถึงว่า ตัวอ่อนนั้นต้องผ่านหลายๆ ขั้นตอนกว่าจะมาเป็นทารกได้ และที่สามารถเพิ่มเติมในการอธิบายอายะฮ์นี้ คือว่า ขั้นตอนเหล่านี้จำเป็นต้องรู้ถึงการสร้างที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ คือการบังเกิด ฉะนั้นขั้นตอนคือเพียงเป็นลักษณะพัฒนาการที่เกิดขึ้นกับทารก และเพื่อให้เกิดความแตกต่างๆ ของการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น แต่การกล่าวถึงขั้นตอนต่างๆ ในอายะฮ์นี้ด้วยประโยค “การบังเกิด” แทนที่จะกล่าวว่า “ขั้นตอนแล้วขั้นตอนเล่า” เพื่อบ่งบอกถึงว่า ความมืดที่ได้กล่าวถึงนั้นมันมีความสำคัญมากสำหรับการสร้างและการบังเกิด

อะไรคือความหมายของ “ความมืด” ในอายะฮ์นี้ และอะไรคือเอกลักษณ์เฉพาะ และทำไมถึงต้องกล่าวถึงในอายะฮ์ทำนองนี้ด้วย? ความจำเป็นที่ต้องที่ฟังอายะฮ์อื่นที่สามารถอธิบายถึงความจำเป็นของความมืดสามชั้นในที่นี้เพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لَجِيٍّ يَعْشُهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ يَكِدْ بِرَبِّهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴾

(سورة النور: 40)

ความว่า “หรือเปรียบเสมือนความมืดมนทั้งหลายในท้องทะเลลึก มีคลื่นซ้อนคลื่นท่วมมืดตัวเขา และเบื้องบนของมันก็มีเมฆหนาที่ทับซ้อนกันชั้นแล้วชั้นเล่า เมื่อเขาเอามือของเขาออกมา เขาแทบจะมองไม่เห็นมัน และผู้ใดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้เขาได้รับแสงสว่าง เขาก็จะไม่ได้รับแสงสว่างเลย”

(สุเราะฮ์อันนूर: 40)

จากอายะฮ์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความมืดมนทั้งหลายนั้นต้องซับซ้อนกัน คือชั้นหนึ่งต้องอยู่เหนืออีกชั้นหนึ่ง ดังที่อายะฮ์ได้กล่าวว่า **بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ** หมายถึง ซ้อนกันชั้นแล้วชั้นเล่า ดังนั้นเพื่อเป็นการอธิบายเพิ่มเติมว่า ความมืดมนนี้ไม่ได้ปฏิเสธว่าแสงสว่างไม่สามารถทะลุเข้าถึงได้ เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสชัดเจนว่า “เมื่อเขาเอามือของเขาออกมา

เขาแทบจะมองไม่เห็นมัน” (สุเราะฮ์อันนูร: 40) ไม่ได้หมายถึงว่า “เมื่อเขาเอามือของเขาออกมา เขาไม่สามารถมองเห็นมันเลย”

ยิ่งไปกว่านั้นอายะฮ์ในสุเราะฮ์อัซซุมร์นี้ได้กำหนดความมืดถึงสามชั้นด้วยกัน โดยที่ความมืดนี้เหมือนเป็นสิ่งปกปิดที่อยู่รอบๆ ตัวอ่อนที่เตรียมจะพัฒนาการตามขั้นตอนต่อไป

ความเป็นจริงของความมืดของท้องมรรดาตามทัศนะอุละมาอ์ และตามหลักวิชาการวิทยาศาสตร์ มีดังนี้

อัลญะบารี (al-Tobarī, 2000: 21/258) ได้กล่าวว่า หมายถึง ความมืดของช่องท้อง ความมืดของมดลูก และความมืดของถุงน้ำคร่ำ เป็นทัศนะของ อิบน์อับบาส อิกริมะฮ์ มุญาฮิด เกาะตาอะฮ์ และ อัลญุอหาก

อัลบะฆะวี (al-Baghawī, 2000: 4/80) ได้อธิบายว่า มีรายงานจากอิบน์อับบาส ท่านได้อธิบายว่า หมายถึง ความมืดของช่องท้อง ความมืดของมดลูก และความมืดของถุงน้ำคร่ำ

ถ้าเจาะลึกถึงลักษณะถุงน้ำคร่ำที่อยู่ล้อมรอบตัวอ่อนโดยละเอียดแล้วจะพบว่ามีส่วนประกอบด้วยเยื่อ 3 ชั้น คือ

- ชั้นภายนอก เรียกว่า เดซิควล (Decidua) เป็นเยื่อมดลูกหลังจากไข่ที่ถูกผสมมาฝังตัวแล้ว ซึ่งมี 3 ส่วน เดซิควลที่ปกคลุมบนตัวอ่อน เรียกว่า เดซิควลแคปซูลาริส (Decidua Capsularis) เดซิควลที่อยู่ด้านล่างของตัวอ่อน เรียกว่า เดซิควลเบซอลาริส และเดซิควลที่ไม่อยู่ใกล้กับตัวอ่อน เรียกว่า เดซิควลเวอร่า

- ชั้นกลาง เรียกว่า โชรียน (Chorion) เป็นเยื่อหุ้มรอบ แอมเนียม (Amnion)

- ชั้นภายใน เรียกว่า แอมเนียม (Amnion) หรือถุงน้ำคร่ำ อยู่ล้อมรอบตัว

อ่อน (ใน <http://www.owit.ac.th/panom/Bio40145/human%20development.doc> - 12 สิงหาคม 2556)

ในขณะที่ชั้นมดลูกก็ประกอบด้วย 3 ชั้นเช่นเดียวกันคือ

1. ชั้น Endometrium คือ เยื่อมดลูกชั้นใน เป็นต่อมเยื่อเมือกที่บุอยู่ในมดลูกชั้นใน และเป็นที่ยึดตัวของไข่ที่ได้รับการผสมพันธุ์แล้ว

2. ชั้น Myometrium คือ เยื่อมดลูกชั้นกลาง เป็นชั้นกล้ามเนื้อของมดลูก ซึ่งเป็นกล้ามเนื้อเรียบที่มีผนังเป็นชั้นหนา ให้ความแข็งแรงและยืดหยุ่นสูง ในระยะตั้งครรภ์ กล้ามเนื้อนี้จะมีความหนามากขึ้น

3. ชั้น Perimetrium คือ เยื่อมดลูกชั้นนอก เป็นเยื่อชั้นนอกสุดของผนังมดลูก ทำหน้าที่ห่อหุ้มมดลูกไว้ (Dr. Hāmid Ahmad Hāmid, 1996: 99)

แน่นอนที่สุดช่วงเป็นความมหัศจรรย์แห่งอัลกรุอันยิ่งที่ได้บอกกล่าวมาทั้งหมดสอดคล้องกับการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ในภาพรวมที่ท้องมารดาประกอบด้วยความมิดสามชั้นเป็นอย่างยิ่ง

จากประโยคที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า “يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ” ความว่า “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า” ไม่ได้กล่าวว่า “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในมดลูกของมารดาพวกเจ้า” สามารถเข้าใจว่า ความมิดที่หมายถึงนี้ไม่ได้จำกัดเฉพาะในมดลูกเท่านั้นแต่จะรวมถึงความมิดของผนังท้องภายนอกด้วยเช่นกัน

ความสำคัญของความมิดในท้องมารดาสำหรับตัวอ่อนและทารกแล้วนั้นมีความสำคัญและจำเป็นมาก ซึ่งหนึ่งเสมือนเป็นการต้านแสงหรือรังสีจากภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อทารกในครรภ์ได้ เพราะแสงและรังสีส่วนใหญ่ในนั้นมีผลกระทบและอาจเกิดอันตรายต่อตัวอ่อนมาก ผลจากการศึกษาและพิสูจน์พบว่ารังสีที่มีปริมาณตั้งแต่ 32 ถึง 400 มิลลิซีเวิร์ต และรังสีจากเอ็กซ์เรย์ที่มีสีแดงปริมาณมากกว่า 750 สามารถทำให้เกิดผลกระทบต่อทารกในครรภ์ได้อย่างแน่นอน มีเพียงรังสีซีซีทีวีที่มีปริมาณตั้งแต่ 525 – 575 มิลลิซีเวิร์ตเท่านั้นที่จะไม่เป็นอันตรายและไม่เกิดผลกระทบกับทารกในครรภ์ (Karīm Najīb al-Aghar, 2005: 287)

4.7 มหัศจรรย์แห่งระยะเป็นก้อนเนื้อ (มูฆะฆะฮฺ)

ระยะของการเกิดขึ้นของมูฆะฆะฮฺจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 25 ถึงวันที่ 40 หลังจากที่มีการปฏิสนธิเกิดขึ้น

4.7.1 หลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษ

พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿...فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً ...﴾

(سورة المؤمنون: 14)

ความว่า “...แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ...”

(สุเราะฮ์อัลมูอ์มินูน 14)

และพระองค์ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَعَيْرٍ مُخْلَقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ...﴾

(سورة الحج: 5)

ความว่า “โอ้ มนุษย์เอ๋ย! หากพวกเจ้ายังอยู่ในการสงสัย แคลงใจเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซ้ไร แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ และไม่ใช่นรูปร่างที่สมบูรณ์ เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดชานุภาพแก่พวกเจ้า...”

(สุเราะฮ์อัลหัจญ์: 5)

หะดีษที่รายงานจากเราะสูล ﷺ ว่า

عن عبد الله بن مسعودٍ ﷺ قال رسول الله ((إِنْ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا...))

(رواه مسلم: 6893)

ความว่า จากท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ มัสอูด ﷺ จากท่านเราะสูล ﷺ กล่าวว่า “แท้จริงคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าได้ถูกสร้างขึ้นในท้องมารดาเมื่ออายุได้ 40 วัน...”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 6893)

ท่านเราะสูล ﷺ ได้อีกกล่าวว่า

قال رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سُجُودِهِ: ((سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَهُ
وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ...))

(رواه مسلم: 1848)

ความว่า ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวในขณะที่กราบสujudใน
เวลาละหมาดว่า “ใบหน้าของฉันได้กราบสujudต่อ (พระองค์)
ผู้ทรงสร้างมัน ทำให้มันเป็นรูปร่าง ทรงทำให้มันได้ยิน และ
เปิดตาให้ได้ดู...”

(รายงานโดย Muslim, n.d.: 1848)

4.7.2 รูปร่างภายนอกของก้อนเนื้อ

4.7.2.1 ความหมายของ “มูฏูฆะฮะฮ์”

ในภาษาอาหรับมีหลายความหมายด้วยกัน ดังนี้

1) สสารที่ถูกขบเคี้ยว (Muhammad al-Murtadha, n.d.:12/160) (Ibn al-Manzūr, 2003: 13/129) ถ้าคนใดได้หมากฝรั่งมาชิ้นหนึ่ง และใส่ปากเคี้ยว จากนั้นลองเปรียบเทียบหมากฝรั่งกับตัวอ่อนที่อยู่ในช่วงระยะมูฏูฆะฮะฮ์ (ก้อนเลือด) จึงกล่าวได้ว่าตัวอ่อนในช่วงระยะมูฏูฆะฮะฮ์ จะมีลักษณะเหมือนสสารที่ถูกขบเคี้ยว ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า ไช สันหลังที่อยู่ด้านหลังของตัวอ่อนมีลักษณะ ก้อนข้างคล้ายกับร่องรอยของฟันบนสสารที่ถูกขบเคี้ยว ในระยะการเป็นก้อนเลือด ตัวอ่อนนั้นคล้ายกับตัวปลิงที่มีหัวโต ลำตัวยาว หางแหลม ในระยะแรกๆ แต่ในระยะสุดท้ายคือวันที่ 24-25 ลักษณะนี้ได้เปลี่ยนและหดตัวอย่างรวดเร็ว โดยที่ส่วนหัวและหางได้หดตัวเข้ากับลำตัวและได้กลายเป็นตัวที่คล้ายกับสิ่งที่ถูกเคี้ยวอย่างไม่เป็นรูปร่าง อิบนุกะษีร (Ibn Kathīr, 1997: 3/214) ได้อธิบายถึงอายะฮ์ ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ﴾ ๓ ว่า มันคือเนื้อก้อนหนึ่งที่ไม่เป็นรูปร่างที่ยังไม่มีการวางแผน (ว่าจะเกิดเป็นตัวมนุษย์ต่อไป) อัลอะลุซัย (al-Alūsīy, 1985: 18/14) ได้อธิบายในทำนองนี้เช่นกันว่า เป็นชิ้นเนื้อเท่าที่สามารถเคี้ยวได้ที่ยังไม่ชัดเจนและยังไม่สามารถแยกแยะได้ (ว่าจะเป็นรูปร่างมนุษย์ได้)

2) สิ่งเล็กๆ (al-Baqā'ī, n.d.: 13/116) (Ibn al-Manzūr, 2003: 13/129-130) หมายถึง ตัวอ่อนในระยะนี้มีขนาดความยาวแค่ 1 เซนติเมตรเท่านั้นเมื่อผ่านพ้นระยะนี้คือประมาณเมื่ออายุได้ 42 วัน

อิบนุ อัลญาซี (Ibn al-jauziy, 1994: 5406) ได้ให้ความหมายว่า มุฎเฆาะฮฺ คือเนื้อชิ้นเล็ก อิบนุกุฎัยบะฮฺกล่าวว่า ที่ได้ชื่ออย่างนี้เพราะว่า มันมีขนาดเท่าที่เกี่ยวได้เท่านั้น

4. 7.3 รูปร่างภายในของก้อนเนื้อ

ระยะการเป็นมุฎเฆาะฮฺ เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้าง กล่าวคือ มีการสร้างหัวใจ สมอง ตับ แต่เป็นการสร้างในระยะแรกที่ยังไม่มีความสมบูรณ์ และมีการสร้างแขน ขา ในสัปดาห์ที่ 3 และ 4 และสร้างนิ้วในระยะสุดท้ายของระยะมุฎเฆาะฮฺคือสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งในสัปดาห์นี้จะมีการสร้างตา หู ด้วยเช่นกันแต่ยังไม่เป็นรูปร่างเท่าไรนัก เช่นเดียวกันกับอวัยวะเพศได้มีการสร้างมาแล้วในภาพรวมแต่ยังไม่ชัดเจน โดยที่ทั้งหมดนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการสร้างอวัยวะเท่านั้นเองและยังไม่ทำงานแต่อย่างใด โดยที่จะมีการพัฒนาให้มีความสมบูรณ์เรื่อยๆ ในระยะต่อไป

บรรดาอุละมาอ์ได้เข้าถึงข้อเท็จจริงนี้ผ่านคำศัพท์ที่อัลกุรอานได้บอกมาอย่างเช่น อิบนุกาษีร์ (Ibn Kathīr, 1997: 3/214) ได้อธิบายถึงอายะฮฺ ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾ ว่า “มันเป็นเนื้อก้อนหนึ่งที่ไม่เป็นรูปร่างที่ยังไม่มีการวางแผน (ว่าจะเกิดเป็นตัวมนุษย์ต่อไป) และหลังจากนั้นเริ่มมีการสร้างเป็นรูปร่างและวางแผนให้อย่างดี โดยที่บางส่วนได้สร้างเป็นหัว สองมือ หน้าอก ท้อง สองขาช่วงบน ขาช่วงล่างและอวัยวะอื่นๆ...”

ดร. เคท มอร์ (Keith Moore, 1998: 364) ได้อธิบายถึงการเกิดขึ้นของอวัยวะในช่วงนี้ว่า “ที่จริงแล้วในภาพรวมนั้นอวัยวะต่างๆ ได้มีมาแล้วพร้อมๆ กับส่วนประกอบของเนื้อเยื่อกระดูกและเนื้อเยื่อส่วนอื่นๆ ของรูปร่างอวัยวะในช่วงระยะแรก ซึ่งทั้งหมดนี้ได้ถูกสร้างแล้วในช่วงเวลา 40 วันแรก ซึ่งเป็นช่วงของมุฎเฆาะฮฺ เพียงแต่รูปลักษณ์ส่วนต่างๆ ของอวัยวะในระยะแรกนั้น ไม่เหมือนกับรูปลักษณ์ส่วนต่างๆ ของอวัยวะในระยะสุดท้ายที่เป็นทารกสมบูรณ์”

ดังนั้นช่วงระยะการเป็นมุฎเฆาะฮฺสามารถเรียกได้ว่าเป็นช่วงที่มีการสร้างรูปร่างที่สมบูรณ์และที่ยังไม่สมบูรณ์ในเวลาเดียวกัน โดยที่สองคุณลักษณะนี้มีความสัมพันธ์

กันกับช่วงระยะเวลาเหมาะสมอย่างยิ่ง ดังที่อายะฮฺได้อธิบายไว้อย่างถูกต้องแม่นยำว่า **ثُمَّ مِنْ مَّضْغَةٍ** ความว่า “แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ และไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งความเดชะนุภาพแก่พวกเจ้า” ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความมหัศจรรย์แห่งการใช้คำศัพท์ของอัลกุรอานอย่างน่าทึ่ง

จากการเข้าใจต่อคำว่า “حلقه” (คือลูกอสุ) ที่ปรากฏในหะดีษข้างบนจะหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกสร้างมาพร้อมกับร่างกาย ซึ่งหมายถึงอวัยวะทุกส่วนถูกสร้างในช่วงเวลา 40 วัน

4.8 การเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ (ตัลวิยะฮฺ)

4.8.1 หลักฐานจากโองการอัลกุรอานและหะดีษ

หลักฐานจากโองการอัลกุรอานที่กล่าวไว้ในประเด็นนี้อย่างชัดเจนคืออัลลอฮฺ **ﷻ** ได้ตรัสว่า

﴿ أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مِمِّي يَمِينِي ۗ ثُمَّ كَانَتْ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۗ ﴿٣٨﴾ ۝ ﴿٣٧﴾ ۝ ﴾

(سورة القيامة: 37-38)

ความว่า “เขามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมาระนั้นหรือ? แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งแล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์”

(สุเราะฮฺอัลกียามะฮฺ: 37-38)

อัลลอฮฺ **ﷻ** ได้ตรัสในอายะฮฺว่า

﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۗ ﴿١٣﴾ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ۗ ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۗ ﴿١٤﴾ ۝ ﴾

(سورة المؤمنون: 13-14)

ความว่า “แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง (คือมดลูก) แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือดแล้ว เราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อแล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเรา

ได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์
ทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง”

(สุเราะฮ์อัลมูอฺมินูน: 13-14)

และพระองค์ได้ตรัสในสุเราะฮ์อื่นว่า

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى (۱) الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى (۲)﴾

(سورة الأعلى : 1-2)

ความว่า “จงแซ่ซ้องสดุดี พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรง
สูงสุดยิ่ง ผู้ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สมบูรณ์”

(สุเราะฮ์อัลอะอะลา: 1-2)

ท่านเราะฮ์ตุล ได้กล่าวว่

قال رسول الله ﷺ ((إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ
يَوْمًا...))

(رواه مسلم: 6893)

ความว่า “แท้จริงคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าได้ถูกสร้างขึ้นในท้อง
มารดาเมื่ออายุได้ 40 วัน....”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 6893)

ท่านเราะฮ์ตุล ได้กล่าวอีกว่

قال رسول الله ﷺ ((إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ ثِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ
إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا
وَعِظْمَهَا ثُمَّ قَالَ: يَا رَبِّ أَذْكَرُ أَمْ أُنْثَى؟))

(رواه مسلم: 2645)

ความว่า ท่านเราะฮ์ตุล ได้กล่าวว่ “เมื่อเชื้อที่ผสมได้ผ่านพ้น
เวลา 42 คืน (อัลลอฮ์) ได้ส่งเทวทูต (มลาอิกะฮ์) มายังมัน
แล้วได้ทำให้เป็นรูปร่าง ทำให้เป็นหู (โสตการฟัง) ทำให้เป็น
ตา (โสตการมองเห็น) สร้างหนัง เนื้อ และกระดูกของมัน

แล้วเขา (เทวทูต) ก็กล่าวทูลว่า โอ้ข้าพระองค์! จะ (กำหนด) ให้เป็นเพศชายหรือเพศหญิง กระจกนั้นหรือ?”

(บันทึก โดย Muslim, n.d.: 2645)

การพัฒนาการของทารกในระยะนี้จะรวมถึงการสร้างหู ตาทั้งสองข้าง สร้างกระดูก เนื้อ และหนังห่อหุ้มกระดูก และเป่าวิญญาณให้กลายเป็นรูปร่างทารกที่สมบูรณ์

จากการที่หะดีษได้กำหนดว่า “...คนหนึ่งในหมู่พวกเขาได้ถูกสร้างขึ้นในท้องมารดาเมื่ออายุได้ 40 วัน...” นั้นแสดงให้เห็นว่าลำดับขั้นตอนการสร้างตัวอ่อนได้มาถึงที่สุดที่เมื่อตัวอ่อนมีอายุ 40 วัน แล้วเริ่มตามมาด้วยช่วงต่อไปคือ ช่วงการสร้างตัวเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า ความว่า “แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งแล้ว พระองค์ทรงบังเกิด แล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์?” (สุเราะฮ์อัลกียามะฮ์: 38)

วิธีกำหนดช่วงการสร้างเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์เริ่มขึ้นหลังจากที่อายุทารกนั้นได้ 40 วันได้ดังนี้

หลังจากที่ได้พิจารณาถึงอายะฮ์อัลกุรอานและหะดีษต่างๆ และผลจากการพิสูจน์ด้วยเครื่องมือที่ทันสมัย ซึ่งจะพบว่ามีความสอดคล้องกันอย่างลงตัวว่าระยะเวลาของการสร้างตัวอ่อนได้มาถึงที่สุดที่เมื่อตัวอ่อนมีอายุ 40 วัน และผลการพิสูจน์ด้วยเครื่องมือสมัยใหม่ที่ว่า ลำดับการเป็นมูฎะฮะฮ์ (ก้อนเนื้อ) ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างอวัยวะต่างๆ ของทารกนั้น ได้มาถึงที่สุดที่เมื่อตัวอ่อนทารกมีอายุ 40 วันเช่นกัน เมื่อมีการเปรียบเทียบกันระหว่างโองการจากสุเราะฮ์อัลกียามะฮ์ อายะฮ์ที่ 37 และ 38 กับสุเราะฮ์อัลมูมิญูน อายะฮ์ที่ 13 และ 14 แล้วสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบระหว่างโองการจากสุเราะฮ์อัลกียามะฮ์: 37, 38 กับสุเราะฮ์อัลมูมิญูน 13,

14

สุเราะฮ์อัลกียามะฮ์	สุเราะฮ์อัลมูมิญูน	ผลที่ได้รับ
“เขามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่ง จากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมา กระจกนั้นหรือ?”	“แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง (คือมดลูก)”	แสดงถึงการเป็นเชื้อ (เสปิร์ม) ที่ผสมแล้ว
“แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง”	“แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิ กลายเป็นก้อนเลือด”	แสดงถึงการเป็น “อะลาเกะฮ์” (ก้อนเลือด)

สุเราะฮ์อัลกียามะฮ์	สุเราะฮ์อัลมูอฺมิญูน	ผลที่ได้รับ
“พระองค์ทรงบังเกิด”	“เราได้ทำไ้ให้ก้อนเลือด กลายเป็นก้อนเนื้อ”	แสดงถึงขั้นตอนการเป็น ก้อนเลือดคือขั้นพัฒนาการ เป็นอวัยวะต่างๆ
“ทรงทำให้ได้สัดส่วนที่ สมบูรณ์”	“แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อ กลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้ม กระดูกนั้นด้วยเนื้อ”	แสดงถึงว่าขั้นตอนของการ เป็นสัดส่วนสมบูรณ์รวมถึง ขั้นการเป็นกระดูกที่หุ้ม ด้วยเนื้อ

ดังนั้นลำดับขั้นตอนของการสร้างคือ ขั้นตอนมูฏะฮะฮ์นั่นเอง เพราะว่า อวัยวะต่างๆ ได้ถูกสร้างแล้ว ท่านอบูสูอูด (Abu Assuūd, 1994: 9/69) ได้ให้การอธิบายถึงอา ยะฮ์ ﴿كُنَّ كَانِ عَقَّةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۝٢٨﴾ ว่า ด้วยความเคซาเนาภาพของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ เท่านั้น ดังอา ยะฮ์ ﴿كُنَّ خَلَقْنَا الْبَطْنَ عَقَّةً﴾ หมายถึงว่า พระองค์ได้กำหนดที่จะทำให้ก้อนเนื้อเป็นรูปร่างที่ สมบูรณ์

ส่วนขั้นตอนของการเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์นี้จะรวมถึง ช่วงระยะเวลาการสร้าง ก้อนเนื้อเป็นกระดูก และช่วงห่อหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ ซึ่งทั้งสองช่วงนี้ถึงแม้ว่ากระบวนการ สร้างจะยังไม่สมบูรณ์เท่าไรนัก เพราะถือว่าเป็นเพียงช่วงการเริ่มต้นเท่านั้น ทั้งหูและตาถูก สร้างขึ้นในสัปดาห์ที่ 4 แต่จะยังไม่ปรากฏชัดเจนนัก และจะสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ในสัปดาห์ที่ 8 คือช่วงสิ้นสุดของขั้นตอนการเป็นรูปร่างและสัดส่วนที่สมบูรณ์ ด้วยหลักฐาน จากหะดีษที่ว่า

قال رسول الله ﷺ ((إِذَا مَرَّ بِالْبَطْنِ ثِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا وَعِظْمَهَا (...))

(رواه مسلم: 2645)

ความว่า ท่านเราะฮ์ฮูได้กล่าวว่า “เมื่อเชื้อที่ผสมได้ผ่านพ้น เวลา 42 คืน (อัลลอฮ์) ได้ส่งเทวดามายังมัน แล้วได้ทำให้ เป็นรูปร่าง ทำให้เป็นหู (โสตการฟัง) ทำให้เป็นตา (โสตการ มองเห็น)สร้างหนัง เนื้อ และกระดูกของมัน ...”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2645)

และขั้นตอนการเป็นรูปร่างและสัดส่วนที่สมบูรณ์จะสิ้นสุดที่สัปดาห์ที่ 8 จากนั้นเป็นการเริ่มขั้นตอนการสร้างเป็นสมส่วนต่อไป ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ
فَعَدَّلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ ﴾

(سورة الانفطار: 6-7)

ความว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วน”

(ศุเราะฮ์อัลอินฟีฏอร: 6-7)

4.8.2 ความหมายของคำกริยา“سَوَّى” (เสาว)

ความหมายของคำกริยา “سَوَّى” ที่ปรากฏในอายะฮ์ขั้นต้นนี้ ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ทรงใช้ในประโยคของอายะฮ์นี้ มีดังนี้

1) หมายถึง การที่สิ่งหนึ่งได้เป็นตัวตรง

การใช้คำนี้ในอายะฮ์ท่านองนี้ แสดงให้เห็นว่า ขั้นตอนก่อนหน้านี้นั้นตัวอ่อนนั้นมีลักษณะเป็นโค้งงอ พอมาในช่วงนี้ทารกจะมีลักษณะตรง ซึ่งจะมีการสร้างกระดูกเพื่อให้ลำตัวของทารกปรับตัวและค้ำให้ตรงได้ การใช้คำว่า “سَوَّى” หมายถึง สิ่งหนึ่งได้ตั้งเป็นตัวตรงมีปรากฏในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ أَمْ نَبْنِيُّكُمْ جَا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمْ نَبْنِيُّ سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ ﴾

(سورة الملك: 22)

ความว่า “ผู้ที่เดินคว่ำค่อมบนใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง”

(ศุเราะฮ์อัลมุลก: 22)

อัลอะลูซี (al-Alusī, 1985: 18/14) ได้อธิบายอายะฮ์นี้ว่า “นั่นคือการพัฒนาการด้วยการตรึงไว้ในเรื่องที่ประสงค์ให้เกิดขึ้น โดยทำให้เป็นกระดูกจากก้อนเนื้อ ดังนั้นทั้งก้อนเนื้อและกระดูกเป็นเซลล์เดียวกัน เพียงแต่มีความแตกต่างกันตรงที่ความอ่อนและแข็งเท่านั้น

อบู อัสสุอูด (Abu Assuūd, 1994: 6/126) ได้ให้ความหมายของคำว่า ﴿عَظْمًا﴾ หมายถึง กระดูก ว่าโดยการที่เราตั้งจากและตรึงไว้และทำให้มันเป็นส่วนหลังสำหรับตัวมนุษย์....

2) หมายถึง การที่สิ่งหนึ่งมีระดับกึ่งกลางพอดี ไม่สูงและไม่ต่ำนัก คือในขั้นตอนนี้กระดูกสันหลังทารกจะไม่ปรากฏเนื่องจากมีเนื้อมาห่อหุ้มไว้ จนทำให้ส่วนบนของทารกมีระดับที่พอดี การใช้คำว่า “سَوِيٌّ” หมายถึง สิ่งหนึ่งที่มีระดับกึ่งกลางพอดี มีกล่าวในบทหะดีษที่ว่า

(أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ فِي الرَّجُلِ يُسَوِّي التُّرَابُ حَيْثُ يَسْجُدُ،
قَالَ: إِنْ كُنْتَ فَاعِلًا فَوَاحِدَةً))

(أخرجه أحمد: 15511)

ความว่า ท่านเราะฮ์ลุได้พูดแก่ชายคนหนึ่งที่ได้ก้มสujud ระนาบกับพื้น ว่า “ถ้าเจ้าจะปฏิบัติอย่างนั้นจนทำครั้งเพียงเดียวพอ”

(บันทึกโดย Ahmad, 2001: 15511)

3) หมายถึง การทำให้สิ่งหนึ่งเป็นดั่งที่ปรารถนา ตามที่คาดการณ์ไว้ คือหลังจากที่ขั้นตอนการเป็นรูปร่างและสัดส่วนที่สมบูรณ์จะสิ้นสุดที่สัปดาห์ที่ 8 แล้วรูปร่างของทารกจะคล้ายกับรูปร่างมนุษย์ที่สมบูรณ์มากที่สุด ดั่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ในการกำเนิดมนุษย์ การใช้คำว่า “سَوِيٌّ” หมายถึง เป็นดั่งที่ปรารถนา ตามที่คาดการณ์ไว้ มีปรากฏในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا

سَوِيًّا ﴿٧﴾

(سورة مريم: 17)

ความว่า “แล้วนางได้ใช้มันกั้นให้ห่างพ้นจากพวกเขาแล้ว เราได้ส่งวิญญาณของเรา (ญิบรีล) ไปยังนางแล้วเขาได้จำแลงตนแก่นาง ให้เป็นชายอย่างสมบูรณ์”

(สุเราะฮ์มัรยัม: 17)

และในโองการอื่น อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۗ ﴾ (٣٧)

(سورة الكهف: 37)

ความว่า “เพื่อนของเขากล่าวแก่เขาขณะที่กำลังโต้เถียงกันอยู่ ว่า ท่านเนรคุณต่อพระเจ้าผู้สร้างท่านจากดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วพระองค์ทรงทำให้ท่านเป็นคนโดยสมบูรณ์ กระนั้นหรือ?”

(สุเราะฮ์อัลกะฮฟ: 37)

ดร. ลาร์ส ฮามเบอร์เกอร์ (Lars Hamberger, 1990: 9) ได้กล่าวว่า หลังจากที่มีการอายุได้ 8 สัปดาห์ รูปร่างของทารกจะมีขนาด 4 ซม. แต่อวัยวะภายในจะอยู่เป็นสัดส่วนตามจุดต่างๆ ที่สมบูรณ์ และอวัยวะทุกส่วนของถูกสร้างมาครบถ้วนสมบูรณ์

ดร. เคท มอร์ (Dr. Keith Moore, 1998: 78,199) ได้อธิบายในขั้นตอนนี้ว่า ส่วนหางหรือที่เรียกว่าก้นกบจะหดและหายไป การสร้างหูส่วนภายนอกจะชัดเจนขึ้น การสร้างตาและเปลือกตาจะชัดเจนมากขึ้นเช่นกัน ส่วนนี้จะมี นิ้วเท้า และจมูกจะเห็นเป็นรูปร่างที่ชัดเจนขึ้น

คำกริยา “سوى” ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้อธิบายในอายะฮ์ท่านองนี้มีถึงสามความหมายด้วยกัน แต่ละความหมายจะสอดคล้องและตรงกับอายะฮ์และหะดีษที่ได้กล่าวไว้ในขั้นตอนนี้อย่างลงตัวและถูกต้องที่สุด (Najib Karim al-Aghar, 2005: 321)

ตามที่หะดีษได้ยืนยันว่า ช่วงระยะเวลาการสร้างจะสิ้นสุดในวันที่ 40 และหลังจากนั้นจะเริ่มช่วงต่อไป คือการเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ มีการกำหนดได้อย่างไร? ทั้งอายะฮ์และหะดีษต่างๆ มีความสอดคล้องพ้องกันว่า ช่วงการสร้างได้สิ้นสุดลงหลังจากเวลา 40 วัน และ

ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ก็บอกว่า ระยะของก้อนเนื้อที่มีการสร้างอวัยวะต่างๆ ได้สิ้นสุดใน สัปดาห์ที่ 6 คือหลังจาก 42 วัน และเป็นการเริ่มในช่วงต่อไปนั่นคือ ช่วงตั้งครรภ์

4.9 มหัศจรรย์แห่งการสร้างกระดูกและการหล่อหุ้มกระดูกด้วยกล้ามเนื้อ

ในระยะการสร้างเป็นสัดส่วนที่สมบูรณ์แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การสร้างของกระดูก และขั้นตอนการสร้างเนื้อหล่อหุ้มกระดูก

4.9.1 ขั้นตอนของการสร้างกระดูก

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

﴿...فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا ...﴾

(سورة المؤمنون: 14)

ความว่า “...แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก...”

(ซูเราะฮ์อัลมูอมีนูน: 14)

และท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((عن عائشة رضي الله عنها أنها تقول: إن رسول الله ﷺ قال: إنَّه خُلِقَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي آدَمَ عَلَى سِتِّينَ وَثَلَاثِمِائَةِ مَفْصِلٍ، فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ، وَحَمِدَ اللَّهَ، وَهَلَّلَ اللَّهَ، وَسَبَّحَ اللَّهَ، وَاسْتَعْفَرَ اللَّهَ، وَعَزَلَ حَجْرًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، أَوْ شَوْكَةً أَوْ عِظْمًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، وَأَمَرَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَى عَنْ مُنْكَرٍ، عَدَدَ تِلْكَ السِّتِّينَ وَالثَّلَاثِمِائَةِ السُّلَامَى، فَإِنَّهُ يَمْشِي يَوْمَئِذٍ وَقَدْ زَحَزَحَ نَفْسَهُ عَنِ النَّارِ))

(أخرجه مسلم: 1007)

ความว่า จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ นางได้พูดว่า ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า “แท้จริงมนุษย์ทุกคนได้ถูกกำเนิดขึ้นมาจาก ลูกหลาน นบีอาดัมโดยมีส่วนประกอบของกระดูกทั้งหมด 360 ชิ้น แล้วผู้ใดได้ตักบิรฺ (กล่าวถึงความยิ่งใหญ่) ตะหฺมิด

(กล่าวขอบคุณ) ตะฮฺลีล (กล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ) ตัสบีหฺ (กล่าวสรรเสริญศุคฺติ) และอิสติหมฟารฺ (ขอภัยโทษ) ต่อเอกองค์อัลลอฮฺ และได้พยายามขจัดก้อนหิน เลี้ยวหนาม หรือเศษกระดูกออกจากทางเดินของผู้คน และได้สั่งใช้ในสิ่งที่ดีงามและห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ เท่ากับจำนวนของข้อกระดูกทั้งหมด 360 ข้อ แน่นอนที่สุดเขานั่นได้เดินทาง (ใช้ชีวิต) ในวันนั้นเท่ากับเขาได้ขยับเขยื้อนตัวเองให้รอดพ้นจากไฟนรก”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 1007)

การสร้างกระดูกจะเกิดขึ้นในสัปดาห์ที่เจ็ด นั่นคือระยะแรกของการสร้างเป็นตัวตน และสิ่งที่ควรกล่าวถึงคือ กระดูกทั้งหมดนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นในเวลาเดียวกัน และไม่ใช่มีลักษณะเดียวกัน และเนื้อเยื่อกระดูกทั้งหมดจะปรากฏในเวลาไล่เลี่ยต่อเนื่องกันจาก จะพัฒนาจากระยะสู่ระยะต่อไป การพัฒนานี้จะไปสิ้นสุดในระยะสุดท้ายของการเป็นตัวตนที่สมบูรณ์ ดังนั้นเราไม่สามารถที่จะบอกว่าการพัฒนาการของกระดูกอย่างสมบูรณ์ได้สิ้นสุดที่สัปดาห์ที่เจ็ด แต่เนื้อเยื่อกระดูกจะสร้างขึ้นเริ่มตั้งแต่สัปดาห์ที่หกและจะมีการพัฒนาเรื่อยๆ จนเห็นเป็นรูปร่างในตัวทารกในสัปดาห์ที่เจ็ด ซึ่งถือเป็นกระดูกแรกๆ ของทารก ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาการของทารกที่เริ่มตั้งแต่ระยะ “มูฎฆะฮะฮฺ” ที่ไม่มีแม้แต่นเนื้อเยื่อกระดูกจนถึงระยะการปรากฏกระดูกอย่างสมบูรณ์ได้ในสัปดาห์ที่เจ็ด ซึ่งเป็นระยะเวลาที่อัลกุรอานและอัลหะดีษได้บอกไว้แน่นอน (Najib Karim al-Aghar, 2005: 323)

ศ.ดร.เตาฟีก อิลวาน (Prof. Dr. Tawfiq Olwan, 2005: 56) ได้อธิบายว่า “อายะฮฺข้างบนได้อธิบายถึงขั้นตอนการห่อหุ้มกระดูกด้วยกล้ามเนื้อนั้นจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกับช่วงการสร้างกระดูก ดังที่ปรากฏในอายะฮฺ ﴿كَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ นี้ด้วยคำว่า “ف” (ฟาอฺ) ที่หมายถึง “แล้ว” ซึ่งเป็นคำสันธานเชื่อมระหว่างประโยคหน้ากับประโยคหลังให้เกิดต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว และคำว่า “كَسَوْنَا” มาจากคำเดิมคือ “الكساء” บ่งบอกถึงการจับคู่อย่างลงตัวระหว่างกระดูกและกล้ามเนื้อ”

ศ.ดร.เตาฟีก อิลวาน (Prof. Dr. Tawfiq Olwan, 2005: 50) ได้ย้าว่า “บรรดาแพทย์สมัยก่อนมีความสับสนไม่น้อยเลยเกี่ยวกับเนื้อและกระดูกของการพัฒนาการของทารกว่าส่วนไหนเกิดขึ้นก่อนหรือถูกสร้างขึ้นมาพร้อมกันหรือในเวลาไล่เลี่ยกัน และเมื่อพวกเขา

ได้พิจารณาและศึกษาอย่างละเอียดอยู่นานหลายปีสามารถหาคำตอบได้ว่า กระดูกถูกสร้างเกิดขึ้นกับอวัยวะทุกส่วนและในเวลาไล่เลี่ยกันได้สร้างกล้ามเนื้อเพื่อมาห่อหุ้มกระดูกนั้นๆ ดังนั้นเป็นการแสดงอย่างแน่ชัดถึงความมหัศจรรย์แห่งอัลกรุอันจากอายะฮ์ในสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 259 ว่า

﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾﴾

(سورة البقرة : 259)

ความว่า “และเจ้าจงมองไปที่กองกระดูก (ของลาตัวนั้น) ซิวาเราทำการประกอบมัน (ให้เป็นโครงร่าง) ได้อย่างไรแล้วต่อมาเราก็หุ้มมันด้วยเนื้อ ครั้นเมื่อเหตุการณ์ได้ประจักษ์แจ้งแก่เขาแล้ว เขาก็กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกๆ สิ่ง”

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ : 259)

ดร.มุฮัมมัด ฮาฟิซ อัชชุร็อยยะฮ์ (Dr.Muhammad Hafiz Al-Shuraodat, nd.: 8) ได้กล่าวว่า เราได้สังเกตถึงการใช้จำนวนประโยคของอัลกรุอันที่มีความสวยงามและลึกซึ้งยิ่ง โดยกล่าวว่า ﴿فَخَلَقْنَا﴾ ความว่า “แล้วเราได้สร้าง” ซึ่งเป็นการบอกลักษณะถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากระยะมฤตเหมาะสมสู่ระยะการเป็นกระดูก ซึ่งระยะนี้ถือเป็นขั้นตอนที่ถูกสร้างใหม่ถัดจากระยะมฤตเหมาะสม... และการที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ใช้จำนวนพหูพจน์ของคำ ﴿عِظْمًا﴾ ในขณะที่จำนวนของคำก่อนหน้านี้เป็นเอกพจน์ นั้นแสดงให้เห็นว่า ในขั้นตอนนี้มีการเปลี่ยนแปลงด้วยรูปร่าง ลักษณะหลายๆ อย่าง เช่นกระดูกของต้นขามีความแตกต่างจากกระดูกนี้ทั้งในด้านขนาด ความยาว ความแข็งแรง เป็นต้น

ขั้นตอนการสร้างกระดูกตามที่ได้เข้าใจจากอายะฮ์ว่า กระดูกสันหลังมีถูกพัฒนาขึ้นมาจากชิ้นส่วนบางส่วนของตัวอ่อนในช่วงเป็นมฤตเหมาะสม ดังที่อัลอะลูซี (al-Alūsī, 1985: 18/14) ได้อธิบายว่า อายะฮ์ ﴿فَخَلَقْنَا الْمِضْعَةَ﴾ คือ (จาก) ส่วนใหญ่ของมันหรือจากมันทั้งหมด ส่วน ﴿عِظْمًا﴾ กระดูกเล็กๆ ที่ถูกสร้างมาตามความประสงค์.... อิบน์อับบาสได้เข้าใจว่ากระดูกที่สร้างขึ้นมาชิ้นนั้นคือกระดูกสันหลัง ตามที่ปรากฏในตัฟซีร์อิบน์ุกายีร์ (Ibn Kathīr, 1997: 3/240) หลังจากนั้นเซลล์ต่างๆ ที่อยู่รอบๆ กระดูกสันหลังได้มีการ

พัฒนาขึ้นเป็นซี่โครงหน้าอกเป็นต้น จากนั้นได้มีการพัฒนาขึ้นส่วนอื่นๆ ได้อย่างสมบูรณ์ใน สัปดาห์ที่หก ซึ่งช่วงสัปดาห์นี้เองสามารถที่จะบอกว่า มุฏเหมาะสุได้เปลี่ยนเป็นกระดูกแล้ว ตามที่อายะฮฺได้อธิบายอย่างถูกต้อง และตรงกับสิ่งที่ท่านเราะฮฺฎ ได้กล่าวไว้ว่า ช่วงมุฏ เหมาะสุได้มาถึงที่สุดที่ 40 วัน คือหะดีษ ((... إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا...)) มีความว่า “แท้จริงคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าได้ถูกสร้างขึ้นในท้องมารดาเมื่ออายุได้ 40 วัน...” (บันทึกโดยมุสลิม: 6893) และรูปร่างของกระดูกจะเห็นได้ชัดเจนมากขึ้นหลังจาก 42 วันไปแล้ว ดังหะดีษที่ว่า (إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ ثِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا...) ((...)) มีความว่า “เมื่อเชื้อที่ผสมได้ผ่านพ้นเวลา 42 คืน (อัลลอฮฺ) ได้ส่งเทวดามายังมัน แล้วได้ทำให้เป็นรูปร่าง ทำให้เป็นหู (โสตการฟัง) ทำให้เป็นตา (โสตการมองเห็น) สร้างหนัง เนื้อ และกระดูกของมัน ...” (บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2645)

4.9.2 จำนวนของกระดูกในร่างกายมนุษย์

จำนวนของกระดูกเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีความมหัศจรรย์อย่างยิ่ง ในขณะที่ท่านเราะฮฺฎ ได้กล่าวไว้ว่าอย่างถูกต้องแม่นยำและสอดคล้องกับความเป็นจริงของข้อมูลทาง วิชาการแพทย์ได้

ท่านเราะฮฺฎ ได้สรุปไว้ว่ากระดูกของทารกแรกเกิดนั้นจะมีจำนวน ทั้งหมด 360 ชิ้น โดยที่ท่านเราะฮฺฎ ได้กล่าวไว้ว่า

((إِنَّهُ خُلِقَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي آدَمَ عَلَى سِتِّينَ وَثَلَاثِمِائَةٍ مَفْصِلٍ...))

(أخرجه مسلم: 1007)

ความว่า “แท้จริงมนุษย์ทุกคนได้ถูกกำเนิดขึ้นมาจากลูกหลาน นบีอาดัมโดยมีส่วนประกอบของกระดูกทั้งหมด 360 ชิ้น...”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 1007)

ดังนั้นการที่ท่านเราะฮฺฎ ได้บอกถึงจำนวนของกระดูกอย่างถูกต้อง แม่นยำ ถือเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างยิ่ง เพราะแน่นอนเป็นสิ่งที่ไม่เห็นความคาดหมายของมนุษย์ ซึ่งแน่นอนที่สุดต้องมีความคาดเคลื่อนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และยิ่งไปกว่านั้นการระบุจำนวน กระดูกของทารกแรกเกิดย่อมยากยิ่งกว่าการนับจำนวนของกระดูกผู้ใหญ่หลายเท่า เพราะ

กระดูกของทารกย่อมมีขนาดเล็กมาก ซึ่งบางครั้งแทบจะมองไม่เห็นด้วยซ้ำ การที่จะรับรู้เรื่องนั้นแน่นอนต้องผ่านกระบวนการผ่าตัดเด็กแรกเกิดคนแล้วคนเล่าและผ่านการพิสูจน์อย่างละเอียด โดยต้องอาศัยเครื่องมือแพทย์ที่ทันสมัยเท่านั้นที่จะสามารถชำแหละเนื้อหนังและพิสูจน์ได้ แต่ทั้งหมดนั้นย่อมเป็นไปได้แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับตัวท่านเราะสุล ﷺ และบรรดาเศาะหาบะฮ์ซึ่งเกิดในสมัยยุคหินก็ว่าได้ ซึ่งเป็นยุคที่ทั่วคาบสมุทรอาหรับไร้ซึ่งวิชาการด้านวิทยาศาสตร์อย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะในเรื่องวิทยาศาสตร์การแพทย์ เว้นแต่ทั้งหมดทั้งปวงนี้ต้องเป็นการคลไคลและการบอกเล่าจากพระผู้สร้างเพียงอย่างเดียวเท่านั้น (Najib Karim al-Aghar, 2005: 335)

ข้อมูลทางด้านวิชาการแพทย์มีระบุว่า มนุษย์เมื่อโตเต็มที่มนุษย์มีกระดูกประมาณ 206 ชิ้น ตามขนาดที่แตกต่างกันทั่วร่างกาย โดยที่ในวัยเด็กจะมีกระดูกมากถึงประมาณ 350 ชิ้น และบางชิ้นเชื่อมต่อกันในระหว่างการเจริญเติบโต และกระดูกจะหยุดพัฒนาการเมื่อมนุษย์มีอายุประมาณ 25 ปี (ใน <http://www.thaieditorial.com/tag/-15> พฤษภาคม 2555)

ดร.ฮามิด อะหมัด ฮามิด (Dr. Hamid Ahmad Hamid, 1996: 491) ได้สรุปว่า สาเหตุที่มีจำนวนชิ้นของกระดูกไม่เท่ากัน เพราะจากการที่เราสังเกตและได้ตรวจสอบจากหะดีษบทดังกล่าว ปรากฏว่า ท่านเราะสุล ﷺ ได้พูดถึงจำนวนของกระดูกด้วยประโยคที่เป็นอดีต คือ (خُلِقَ الْإِنْسَانُ) ซึ่งจะหมายถึงว่า “มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาแล้ว” นั่นหมายถึงบ่งบอกถึงช่วงแรกๆ ของเด็กทารกจนถึงอายุที่บรรลุนิติภาวะว่าจะมีกระดูกทั้งหมด 360 ชิ้น

ชิ้นส่วนกระดูกในร่างการของมนุษย์เมื่อมีการเจริญเติบโตเต็มที่ จะมีกระดูกทั้งหมด 206 ชิ้น ซึ่งแบ่งออกเป็นชนิดต่างๆ ตามรูปร่าง ได้ดังนี้

1) กระดูกยาว (Long bone) กระดูกชนิดนี้มีไว้สำหรับรับน้ำหนักของร่างกาย และใช้ในการเคลื่อนไหวได้มากกว่ากระดูกชนิดอื่น กระดูกยาวนี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ ตอนกลาง เรียกว่า Shaft หรือ Diaphysis ตอนปลาย 2 ข้างเรียกว่า Extremities หรือ Epiphysis ตอนกลาง ประกอบด้วย Compact tissue หนาแน่น เพราะเป็นส่วนที่แข็งแรง และในแกนกลางนั้นเป็นรู หรือช่องที่ เรียกว่า Medullary canal สำหรับตอนปลายทั้ง 2 ข้างมักจะโตออกและใหญ่กว่าตอนกลางเพื่อสำหรับให้ Ligament และ Tendon มายึดเกาะกระดูกชนิดยาวนี้มี 90 ชิ้น คือ

- กระดูกไหปลาร้า (Clavicle) 2 ชิ้น
- กระดูกต้นแขน (Humerus) 2 ชิ้น
- กระดูกปลายแขนอันนอก (Radius) 2 ชิ้น
- กระดูกปลายแขนอันใน (Ulna) 2 ชิ้น
- กระดูกต้นขา (Femur) 2 ชิ้น
- กระดูกหน้าแข้ง (Tibia) 2 ชิ้น
- กระดูกน่อง (Fibula) 2 ชิ้น
- กระดูกฝ่ามือ (Metacarpal) 10 ชิ้น
- กระดูกฝ่าเท้า (Metatarsal) 10 ชิ้น
- กระดูกนิ้วมือและนิ้วเท้า (Phalanges) 56 ชิ้น

2) กระดูกสั้น (Short bone) มีอยู่ตามร่างกายส่วนที่แข็งแรงสำหรับออกแรงเมื่อเวลาทำงาน แต่ไม่ต้องเคลื่อนไหวมาก กระดูกเหล่านี้เป็นท่อนสั้นๆ ประกอบด้วย Spongy tissue แทบทั้งหมด ภายนอกมี Compact หุ้มแต่บางๆ เท่านั้น กระดูกเหล่านี้ มี 32 ชิ้น คือ

- กระดูกข้อมือ (Carpal bone) 16 ชิ้น
- กระดูกข้อเท้า (Tarsal bone) 14 ชิ้น
- กระดูกสะบ้า (Patella) 2 ชิ้น

3) กระดูกแบน (Flat bone) มีอยู่ตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย โดยส่วนใหญ่ทำหน้าที่ ป้องกันอันตรายแก่อวัยวะภายใน เช่น กระดูกกะโหลกศีรษะ หรือให้มีเนื้อที่กว้างพอที่จะให้กล้ามเนื้อยึดเกาะ กระดูกชนิดนี้ มีอยู่ 38 ชิ้น คือ

- กระดูกท้ายทอย (Occipital bone) 1 ชิ้น
- กระดูกข้างศีรษะ (Parietal bone) 2 ชิ้น
- กระดูกหน้าผาก (Frontal bone) 1 ชิ้น
- กระดูกสันจมูก (Nasal bone) 2 ชิ้น
- กระดูกกั้นช่องจมูก (Vomer) 1 ชิ้น
- กระดูกถุงน้ำตา (Lacrimal bone) 2 ชิ้น
- กระดูกสะบัก (Scapula) 2 ชิ้น
- กระดูกหน้าอก (Sternum) 1 ชิ้น
- กระดูกซี่โครง (Rib) 24 ชิ้น
- กระดูกสะโพก (Hip bone) 2 ชิ้น

4) กระดูกรูปร่างแปลก (Irregular bone) กระดูกชนิดนี้จะมีรูปร่างที่แตกต่างกันไป โดยมีแฉะ มีเหลี่ยม มีช่องโคงไปมามากเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพร่างกาย กระดูกชนิดนี้มี 46 ชิ้น ได้แก่

- กระดูกสันหลัง (Vertebrae) 26 ชิ้น
- กระดูกก้น (Sacrum) 1 ชิ้น
- กระดูกก้นกบ (Coccyx) 1 ชิ้น
- กระดูกขมับ (Temporal bone) 2 ชิ้น
- กระดูกรูปผีเสื้อ (Sphenoid bone) 1 ชิ้น
- กระดูกขี้จมูก (Ethmoid bone) 1 ชิ้น
- กระดูกโหนกแก้ม (Zygoma) 2 ชิ้น
- กระดูกขากรรไกรบน (Maxillary) 2 ชิ้น
- กระดูกขากรรไกรล่าง (Mandible) 1 ชิ้น
- กระดูกเพดาน (Palatine bone) 2 ชิ้น
- กระดูกข้างในจมูก (Inferior concha) 2 ชิ้น
- กระดูกโคนลิ้น (Hyoid bone) 1 ชิ้น
- กระดูกหู (Ear bone) 6 ชิ้น⁸

4.10 ความหัตถ์จรรยัแห่งการห่อหุ้มกระดูกด้วยกล้ามเนื้อ

หลังจากที่กล่าวถึงการสร้างกระดูกแล้ว อัลกุรอานได้อธิบายต่อไปซึ่งมีความหัตถ์จรรยัไม่น้อยเช่นกัน คือการห่อหุ้มกระดูกด้วยเนื้อหนัง อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสถึงขั้นตอนนี้ว่า

﴿...فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا...﴾

(سورة المؤمنون: 14)

ความว่า “... แล้วเราห่อหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ...”

(สุเราะฮ์อัลมุอ์มินูน: 14)

⁸ ดูใน <http://www.bcnlp.ac.th/Anatomy/page/apichat/bone/page/type-bone.html> - 15 พฤษภาคม 2555

การห่อหุ้มกระดูกจะเกิดขึ้นอย่างชัดเจนในสัปดาห์ที่แปด นั่นคือระยะที่สองของการสร้างเป็นตัวตนของทารก อวัยวะใหญ่ๆ เช่น ตับขา นิ้วต่างๆ ส่วนหัวเป็นต้น จะสามารถแยกแยะและชัดเจนมากขึ้น โดยที่อวัยวะต่างๆที่มีเนื้อห่อหุ้มนี้จะเกิดขึ้นหลังจากที่กระดูกต่างๆ ถูกปรากฏขึ้นมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับตัวบทหะดีษที่ว่า

قال رسول الله ﷺ ((إِذَا مَرَّ بِالتُّظْفَةِ بِنَتَانٍ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا وَعِظَامَهَا ثُمَّ قَالَ: يَا رَبُّ أَذْكَرُ أَمْ أُنْثَى؟ (...))

(رواه مسلم: 2645)

ความว่า ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า “เมื่อเชื้อที่ผสมแล้วได้ผ่านพ้นเวลา 42 คืน (อัลลอฮฺ) ได้ส่งเทวทูตมายังมัน แล้วได้ทำให้เป็นรูปร่าง ทำให้เป็นหู (โสตการฟัง) ทำให้เป็นตา (โสตการมองเห็น) สร้างหนัง เนื้อ และกระดูก จากนั้น (เทวทูต) ได้กล่าวว่า โอ้ข้าพระองค์ (จะให้เกิดเป็น) ผู้ชายหรือผู้หญิงกัน...”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2645)

จากการสังเกตที่พญานะ (ฟาอ์) ที่ปรากฏในอายะฮ์นี้ ﴿... فَكَسَوْنَا الْعِظَمَ ...﴾ จะเห็นว่ามันมีหน้าที่ “ขยายความข้างหลังจากที่รวบรัด” ดังนั้นช่วงของการห่อหุ้มด้วยเนื้อถือเป็นการขยายความให้กระจ่างมากขึ้นหลังจากช่วงการสร้างกระดูกที่ผ่านมา ซึ่งจะสอดคล้องกับหน้าที่หลักของพญานะนี้ คือ เรียงกันและไต่กันอย่างต่อเนื่อง ฉะนั้นการสร้างในช่วงนี้หมายถึง การสร้างเนื้อและการห่อหุ้มกระดูก ซึ่งทั้งสองนี้เกิดขึ้นในช่วงไล่เลี่ยกันหรือเวลาเดียวกันในระยะที่เป็นมูฏเฆาะฮ์ (ก้อนเนื้อ) แต่การเกิดขึ้นของกระดูกจะเกิดขึ้นก่อนเนื้อ ดังที่นักปราชญ์ได้อธิบายไว้ เช่น ท่านอัลอะลุซซี และอบูสุอูด ซึ่งทั้งสองท่านได้อธิบายว่า เซลล์เนื้อเกิดขึ้นจากชนิดเซลล์เฉพาะที่เป็นการสร้างในระยะมูฏเฆาะฮ์ (ก้อนเนื้อ) ในขณะที่กระดูกถูกสร้างขึ้นจากเซลล์ชนิดอื่น โดยที่ท่านอบูสุอูด (Abu Su'ūd, 1994: 6/126) ได้กล่าวว่า “เนื้อ (ถูกสร้างเกิดขึ้น) จากส่วนที่เหลือของมูฏเฆาะฮ์หรือจากสิ่งที่เราปลูกขึ้นมาใหม่ด้วยความเคทานุภาพของเรา” และท่านอัลอะลุซซี (al-Alūsīy, 1985: 18/14) ได้กล่าวว่า “ดังนั้นเนื้ออาจถูกสร้างขึ้นจากเนื้อของมูฏเฆาะฮ์แต่อาจไม่ใช่ทั้งหมดแต่เป็นบางส่วนเท่านั้น และที่เหลือเป็นส่วนเพื่อสร้างกระดูกจนสามารถห่อหุ้มมันได้”

โดยทั่วไปแล้วรูปร่างของเนื้อจะเห็นได้และปรากฏชัดเจนเมื่ออายุทารก ได้ 40 วัน ซึ่งสอดคล้องกับอายะฮ์ข้างต้น (Najib Karim al-Aghar, 2005: 340)

อัลอะลุซัย (al-Alusiy, 1985: 18/14) ได้อธิบายอายะฮ์นี้ต่อไปว่า ﴿فَكَسَوْنَا﴾ ﴿الْجَنِينَ﴾ คือกระดูกที่รู้จักกันโดยทั่วไป ส่วน ﴿الْحَمَاءِ﴾ คือเนื้อที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นสิ่งที่ปิดบัง (กระดูก) ทุกชั้นเปรียบเสมือนกับเสื้อผ้า”

ในการสร้างเนื้อหนังที่ห่อหุ้มโครงกระดูก เป็นระยะที่กลุ่มเซลล์จะแบ่งตัว และแยกเซลล์ออกเป็นชั้น ๆ ทำให้เกิดส่วนต่างๆ ของร่างกาย ซึ่งจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ชั้น กล่าวคือ

- 1) ชั้นนอกสุด ส่วนต่างๆ ในชั้นนี้จะเจริญมาเป็นหนังกำพร้า ผม เล็บ บางส่วนของฟัน ต่อมของผิวหนังและเซลล์ของระบบประสาท
- 2) ชั้นกลาง ส่วนต่าง ๆ ในชั้นนี้จะเจริญมาเป็นหนังแท้ กล้ามเนื้ออวัยวะของระบบไหลเวียนโลหิต ระบบโครงกระดูก ระบบขับถ่าย และระบบสืบพันธุ์
- 3) ชั้นในสุด ในชั้นนี้จะเจริญมาเป็นส่วนภายในของอวัยวะ ระบบทางเดินอาหารทั้งหมด หลอดลมใหญ่และเล็ก ปอด ตับ ตับอ่อน ช่องระหว่างหูกับจมูก ต่อมน้ำลาย ต่อมไทรอยด์ และต่อมไทมัส

ซึ่งในความเป็นจริงนี้ย่อมไม่สามารถที่รับรู้ได้เว้นต้องอาศัยเครื่องมือที่ทันสมัยเท่านั้น หลังจากที่อัลกุรอานได้ประกาศมามากกว่า 1400 ปีมาแล้ว โดยผ่านวิจนะของท่านเราะฮ์สุลﷺ

4.11 การเจริญเติบโตของร่างกายอย่างสมบูรณ์

4.11.1. การเจริญเติบโต

ระยะเวลาเจริญเติบโตจะเริ่มเกิดขึ้นในสัปดาห์ที่ 9 และจะพัฒนาอย่างช้าๆ จนถึงสิ้นสุดที่สัปดาห์ที่ 12 หลังจากนั้นพัฒนาการต่างๆ ของอวัยวะต่างๆ จะมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเห็นได้ชัด ซึ่งถือได้ว่าระยะนี้เป็นจุดเปลี่ยนระหว่างระยะแห่งการสร้างที่เริ่มจากการเป็นก้อนเนื้อ ก้อนเลือด สร้างกระดูก ห่อหุ้มกระดูกด้วยเนื้อหนัง เป็นต้นกับระยะเวลาเจริญเติบโต มีอวัยวะและหะดีษต่างๆ ที่เกี่ยวกับประเด็นนี้มีดังนี้ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
ءَاخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ﴾

(سورة المؤمنون: 14)

ความว่า “...แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูกแล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง”

(สุเราะฮ์อัลมูอมีนูน: 14)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ أَلَمْ يَكُ نُطْقَةً مِنْ مِثِّي يُمْعَى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الرَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣٩﴾ ﴾

(سورة القيامة: 37-39)

ความว่า “เขามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมากระนั้นหรือ? แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งแล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์ แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง”

(สุเราะฮ์อัลกิยามะฮ์: 37-39)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَا غَرَّكَ رَبُّكَ الْكَبِيرُ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ
﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾﴾

(سورة الانفطار: 6-8)

ความว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วน ในรูปใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะทรงประกอบเจ้าขึ้น”

(สุเราะฮ์อัลอินฟิฏอร: 37-39)

มีหะดีษที่รายงานจากอิบน์มุสอูด رضي الله عنه จากท่านเราะสูล ﷺ กล่าวว่า
((إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ ثِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً، بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا،
فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا وَعِظَامَهَا،
ثُمَّ قَالَ: يَا رَبِّ أَذْكَرٌ أَمْ أُنْثَى؟ فَيَقْضِي رَبُّكَ مَا شَاءَ، وَيَكْتُبُ
الْمَلِكُ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ أَجَلُهُ، فَيَقُولُ رَبُّكَ مَا شَاءَ، وَيَكْتُبُ
الْمَلِكُ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ رِزْقُهُ، فَيَقْضِي رَبُّكَ مَا شَاءَ،
وَيَكْتُبُ الْمَلِكُ، ثُمَّ يَخْرُجُ الْمَلِكُ بِالصَّحِيفَةِ فِي يَدِهِ، فَلَا يَزِيدُ
عَلَى مَا أُمِرَ وَلَا يَنْقُصُ))

(رواه مسلم: 2645)

ความว่า “เมื่อเชื้อที่ผสม (ไซโกต) ได้ผ่านพ้น 42 คืน (อัลลอฮ์) ได้ส่งมลาอิกะฮ์มายังมัน (เชื้อที่ผสม) แล้วเริ่มสร้างเป็นรูปร่างสร้างหู (โสตการได้ยิน) ตา (โสตการมอง) หน้ ง เนื้อ และกระดูกของมัน จากนั้นเขา (มลาอิกะฮ์) ก็ทูลว่า โอ้ข้าพระองค์ จะให้เป็นเพศชายหรือเพศหญิงกระนั้นหรือ? แล้วพระองค์ของเจ้า (หมายถึงอิบนุอับบาต) จะกำหนดชี้ขาดตามพระประสงค์ของพระองค์ และมลาอิกะฮ์ก็ได้บันทึกมันไว้ จากนั้นก็ทูลต่อว่า โอ้ ข้าพระองค์ (ให้กำหนด) อายุขัยกระนั้นหรือ? แล้วพระองค์ของเจ้า จะชี้ขาดตามพระ

ประสงค์ของพระองค์ และมลาอิกะฮ์ก็ได้บันทึกมันไว้ จากนั้นก็พูดต่อว่า โอ้ ข้าพระองค์ (ให้บันทึก) ปัจจัยยังชีพ กระนั้นหรือ? แล้วพระองค์ของเจ้าจะชี้ขาดตามพระประสงค์ของพระองค์ และมลาอิกะฮ์ก็ได้บันทึกมันไว้ จากนั้นเขา (มลาอิกะฮ์) ได้นำแผ่นบันทึกออกมาในมือเขา ดังนั้นจะไม่มีการเพิ่มเติมจากสิ่งที่ถูกมาบัญญัติ หรือ ไม่มีการลดหย่อนใดๆ เลย”

(บันทึก โดย Muslim, n.d. :2645)

ขั้นตอนนี้เกิดขึ้นหลังผ่านพ้นขั้นตอนการเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์แล้ว ดังอายะฮ์ข้างบนคือ ﴿مُرُّ أُنْسَانُهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ ความว่า “แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง” ที่หมายถึง สิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากเดือนที่ 4 เป็นต้นไป

ความหมายของคำว่า “نَسَمٌ” (นะชะอะ) หมายถึง การเจริญเติบโตให้เป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ในอายะฮ์นี้อาจมีความหมายดังนี้

1. อิบน์มานซุร (Ibn manzūr, 2003: 14/134) “เริ่มใหม่” เสมือนเป็นการบอกลักษณะการเริ่มสร้างอวัยวะต่างๆ และทารกเริ่มมีความรู้สึก มีการเคลื่อนไหวเมื่อมีอายุ 8 สัปดาห์หรือเข้าสัปดาห์ที่เก้า เพราะในช่วงนี้จะเริ่มมีการสร้างระบบโลหิต การสร้างเม็ดเลือด ในทารกเริ่มปรากฏใน yolk sac จากนั้นเปลี่ยนมาที่ตับ และไขกระดูกในที่สุด การสร้างเม็ดเลือดแดง จะสร้างจากตับในช่วงแรก และเปลี่ยนมาเป็นที่ไตในช่วงหลัง สร้างระบบประสาท เริ่มมีการทำงานของระบบประสาททารกตั้งแต่อายุครรภ์ 8 สัปดาห์ โดยเริ่มมีการงอของคอ และลำตัว ตุ่มรับรสที่ลิ้นเริ่มมีเมื่ออายุครรภ์ 9 สัปดาห์ และจุดรับรสที่ตุ่มรับรสจะทำงานเมื่ออายุครรภ์ 12 สัปดาห์ เมื่ออายุครรภ์ 10 สัปดาห์ ทารกเริ่มกลืนได้ และทารกจะตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นได้ สร้างระบบปีศาจวะ ระบบการหายใจ เป็นต้น

2. (al-Mujam al-Wasīṭ, n.d.: 2/920) “พัฒนาขึ้น” หลังการปฏิสนธิหรือ สัปดาห์ที่ 12 ของการตั้งครรภ์ เริ่มมีการสร้างเนื้อกระดูก และการพัฒนาของนิ้วมือและเท้า ผิวหนัง เล็บ และเส้นขน อวัยวะเพศภายนอกเริ่มแยกได้ว่าเป็นเพศชายหรือหญิง นำหนักเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งปกติน้ำหนักของทารกที่คลอดในระยะเวลา 9 เดือนจะอยู่ที่ 3,400

กรัม โดยประมาณ ในขณะที่สัปดาห์ที่เก้า น้ำหนักมีเพียง 8 กรัมเท่านั้น เพิ่มขึ้นเกือบ 400 เท่า
 เลยทีเดียว ความยาวของทารกจะอยู่ที่ประมาณ 36 ซม. ระยะเวลาที่ทารกเริ่มมีการเคลื่อนไหว

3. อิบน์มัจญ์ซุร (Ibn Manzūr, 2003: 14/134-135) “การเพิ่มน้ำหนัก และ
 ขนาด” คือ เป็นการบอกลักษณะการเพิ่มน้ำหนัก และขนาดของทารกอย่างเห็นได้ชัด หลังจาก
 ก่อนหน้านี้นี้ทารกมีขนาดเล็กมาก แต่เมื่อถึงระยะนี้จะมีการเพิ่มขนาดอย่างรวดเร็ว อัลกุรอาน
 ได้อธิบายว่า

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ
 إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلتْ دَعَا
 اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾﴾

(سورة الأعراف: 189)

ความว่า “พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากชีวิตเดียว
 และได้ทรงให้มีขึ้นจากชีวิตนั้น ซึ่งคู่ครองของชีวิตนั้นเพื่อชีวิต
 นั้นจะได้มีความสงบสุขกับนาง ครั้นเมื่อชีวิตนั้นได้สมสู่ นาง
 นางก็อุ้มครรภ์อย่างเบาๆ แล้วนางก็ผ่านมันไป ครั้นเมื่อนางอุ้ม
 ครรภ์หนัก เขาทั้งสองก็วิงวอนต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขา
 ทั้งสองว่า ถ้าหากพระองค์ทรงประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้ข้า
 พระองค์แล้ว แน่แน่นอนข้าพระองค์ก็อยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณ”

(สุเราะฮ์อัลอะรอฟ: 189)

อิบนุกาษีร์ (Ibn Kathīr, 1997: 2/274) ได้อธิบายคำว่า ﴿حَمَلًا خَفِيًّا﴾
 ดังนี้ “นั่นคือ แรกๆ การตั้งครรภ์ไม่พบว่าผู้หญิงมีความเจ็บปวด ซึ่งมันคือช่วงของ
 นุญฟะฮ์ (เชื้อที่ปฏิสนธิแล้ว) แล้วเป็นอะละเกาะฮ์ (ก้อนเลือด) แล้วเป็นมุลูฆะฮ์ (ก้อนเนื้อ)

ความหมายทั้งหมดนี้เป็นการอธิบายถึงข้อเท็จจริงของพัฒนาการทารกใน
 ระยะนี้ โดยได้อธิบายถึงลักษณะอวัยวะภายในและภายนอก และปฏิกิริยาของทารกได้อย่าง
 ชัดเจน โดยสรุปแล้ว คือการเริ่มทำงานของอวัยวะส่วนต่างๆ การเจริญเติบโต การเพิ่มน้ำหนัก
 และเพิ่มขนาดของลำตัว เป็นต้น (Najīb Karīm al-Aghar, 2005: 350-352)

อัลกุรอานได้แบ่งช่วงระยะอย่างชัดเจนระหว่างช่วงระยะการสร้างที่ผ่านมา คือ ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ กับช่วงระยะการเจริญเติบโต คืออายะฮ์ ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ แสดงให้เห็นว่า อายะฮ์ที่สองนี้บ่งบอกให้รู้ว่ามีขั้นตอนใหม่เกิดขึ้นกับทารกด้วยลักษณะที่พิเศษและแตกต่างจากขั้นตอนที่ผ่านมา (Najib Karim al-Aghar, 2005: 352)

อิบน์กาษีรฺ (Ibn Kathīr, 1997: 3/215) ได้อธิบายในอายะฮ์นี้ ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ คือเราได้เป่าวิญญาณสู่ร่างเขาแล้วเขาจะกระดิก ขยับเขยื้อน และเป็นรูปร่างอื่นที่มีการได้ยิน ได้เห็น กระดิกคั่งนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง

อัลกุรอานได้อธิบายอีกว่า หลังจากระยะการเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์แล้ว จะต่อด้วยระยะการสร้างที่สมส่วน ดังอายะฮ์ ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾﴾ ความว่า “ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วน” ซึ่งเป็นในช่วงการเจริญเติบโตเช่นกัน

ส่วนด้านการกำหนดเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็เกิดขึ้นหลังจากระยะการเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์แล้วเช่นกัน ดังอายะฮ์ข้างบนที่ว่า ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾﴾ ความว่า “เรามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมากระนั้นหรือ? แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งแล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์ แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง” ดังที่กล่าวมาแล้วว่าระยะการสร้างที่สมส่วน เกิดขึ้นหลังจากระยะการเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ ดังนั้นช่วงระยะการสร้างที่สมส่วนที่จะตามหลังด้วยระยะการเจริญเติบโตก็เป็นช่วงการกำหนดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง

ตารางแสดงระยะการสร้างอวัยวะในช่วงการเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์กับช่วงการเจริญเติบโตที่ปรากฏในอัลกุรอานและหะดีษ ดังนี้

อายะฮ์ในซูเราะฮ์ อัลอินฟีฎอ์	อายะฮ์ในซูเราะฮ์ อัลมูอ์มิญนุณ	หะดีษ บันทึกโดยมุสลิม	อายะฮ์ในซูเราะฮ์ อัลกียามะฮ์
	ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً (แล้วเราได้ทำให้เชื้อ อสุจิกลายเป็นก้อน เลือด)	إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ بِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً (เมื่อเชื้อผสมได้ผ่านพ้น เวลา 42 คืน)	ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً (แล้วเขาได้เป็น ก้อนเลือดก้อน หนึ่ง)
الَّذِي خَلَقَكَ (ผู้ทรงบังเกิดเจ้า)	فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً (แล้วเราได้ทำให้ก้อน เลือดกลายเป็นก้อน เนื้อ)		فَخَلَقَ (แล้วพระองค์ทรง บังเกิดแล้ว)
فَسَوَّكَ (แล้วทรงทำให้เจ้า สมบูรณ์)	فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا (แล้วเราได้ทำให้ก้อน เนื้อกลายเป็นกระดูก)	فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَلَحْمَهَا وَعِظَامَهَا (ทรงสร้างเป็นรูปร่าง สร้างหู (โสตการได้ ยิน) ตา (โสตการมอง) หนัง เนื้อ และกระดูก ของมัน)	فَسَوَّى (แล้วทรงทำให้ได้ สัดส่วนสมบูรณ์)
	فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا (แล้วเราหุ้มกระดูกนั้น ด้วยเนื้อ)		
فَعَدَلَك (แล้วก็ทรงทำให้ เจ้าสมส่วน)	ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ (แล้วเราได้เป่าวิญญาณ ให้เขากลายเป็นอีก รูปร่างหนึ่ง)	وَخَلَقَ جِلْدَهَا (และทรงสร้างหนังมัน) ثُمَّ قَالَ: يَا رَبِّ أَذْكَرٌ أَمْ أُنْثَى? (จากนั้นเขาพูดว่า โอ้ข้า พระองค์ จะให้เป็นเพศ ชาย หรือ เพศหญิง กระนั้นหรือ?)	فَجَعَلْنَاهُ مِنَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى (แล้วพระองค์ทรง ทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและ เพศหญิง)

4.11.2 การเป่าวิญญาณสู่ร่างกาย

การศึกษาเกี่ยวกับรูกุ (วิญญาณ) เป็นประเด็นที่ไม่สามารถหาคำตอบได้แน่นอน เพราะมันเป็นสิ่งเร้นลับและไม่สามารถสัมผัสได้ ดังนั้นวิทยาการสมัยใหม่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความหมายของวิญญาณเท่าไหร่นัก เนื่องด้วยเพราะไม่มีเครื่องมือที่จะสามารถพิสูจน์ถึงข้อเท็จจริงนี้ได้ ดังนั้นอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿وَسْتَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾⁽⁸⁵⁾

(سورة الإسراء: 85)

ความว่า “และพวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับวิญญาณจงกล่าวเถิดว่า เรื่องวิญญาณนั้นเป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้าของอัน และพวกท่านจะไม่ได้รับความรู้ใดๆ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น”

(สุเราะฮ์อัลอิสรอฮ์: 85)

แต่การศึกษาถึงช่วงเวลาของการเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างกายทารก สามารถที่จะศึกษาได้โดยผ่านการบอกเล่าจากอัลลอฮ์ ﷻ ผ่านอายะฮ์สุลฎันอานหรือการอธิบายจากท่านเราะสูล ﷺ ผ่านหะดีษต่างๆ

4.11.2.1 หลักฐานจากอายะฮ์สุลฎันอานและหะดีษ

อายะฮ์สุลฎันอานและหะดีษได้อธิบายถึงช่วงเวลาการเป่าวิญญาณเข้าร่างทารก อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوْحِهِ ۗ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مِمَّا تَشْكُرُونَ﴾⁽⁹⁾

(سورة السجدة: 9)

ความว่า “แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่สมบูรณ์ และทรงเป่ารูกุ (วิญญาณ) ของพระองค์เข้าไปในเขาและทรงให้พวกเขาได้ยินและได้เห็นและให้มีจิตใจ (สติปัญญา) ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาขอบคุณ”

(สุเราะฮ์อัลสัจญ์ดะฮ์: 9)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสอีกว่า

﴿الرَّبُّ بِكَ نُطْفَةٌ مِنْ مَنِيِّ يُعْنَىٰ ۗ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۗ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الرَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۗ ﴿٣٩﴾﴾

(سورة القيامة: 37-39)

ความว่า “เขามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมาระนั้นหรือ? แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งแล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์ แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง”

(สุเราะฮ์อัลกิยามะฮ์: 37-39)

จากหะดีษที่ท่านเราะฮ์ลุส ได้กล่าวไว้ ดังนี้

((إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ...))

(رواه مسلم: 43)

ความว่า “แท้จริงคนใดคนหนึ่งจากพวกเจ้าได้ถูกสร้างขึ้นในท้องมารดาของเขาเมื่อมีอายุ 40 วัน จากนั้นได้ให้เกิดเป็นก้อนเลือดในช่วงเวลา (40 วัน) เช่นเดียวกัน จากนั้นได้ให้เกิดเป็นก้อนเนื้อในช่วงเวลา (40 วัน) เช่นเดียวกัน จากนั้นได้ถูกส่งมะลาอิกะฮ์ตนหนึ่งมายังเขา แล้วได้เป่าวิญญาณสู่มัน...”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 43)

การิม นะญิบ อัลอะฆอ์ (Najib Karim al-Aghar, 2005: 341) ได้อธิบายว่า “การเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างกายนั้นจะเกิดขึ้นช่วงที่มีการสร้างทารกที่สมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว สาเหตุเพราะอัลลอฮ์ได้ใช้คำว่า ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ﴾ ในอายะฮ์ข้างต้น คือ ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ﴾ ความว่า “แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่สมบูรณ์ และทรงเป่าหุ (วิญญาณ) ของพระองค์เข้าไปในเขา” ฉะนั้นการเป่าวิญญาณจะเกิดขึ้นก่อนหน้านั้นไม่ได้ และพระองค์ได้อธิบายว่า การกำหนดเพศชายหรือเพศหญิงนั้นจะเกิดขึ้นหลังจากช่วงการสร้างทารกที่สมบูรณ์แล้วเช่นกัน นั่นคือหลังจากการเป่าวิญญาณแล้ว เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ได้บอกถึงการ

กำหนดเพศ โดยที่ใช้กับพยัญชนะ (ฟาอ) ที่หมายถึง เรียงและไล่กัน ในอายะฮ์นี้ คือ (فَخَلَقَ فَسْوَى) ﴿٣٨﴾ หมายความว่า “แล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์ แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง”

จากสองอายะฮ์ข้างต้นนั้น สามารถเข้าใจได้ว่าการเป่าวิญญาณเกิดขึ้นก่อน การกำหนดเพศของทารกไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิง และนั่นหมายถึงว่าช่วงเวลาของการเป่าวิญญาณนั้นจะเริ่มตั้งแต่หลังจากช่วงการสร้างทารกที่สมบูรณ์จนถึงก่อนการกำหนดเป็นเพศ (Najib Karim al-Aghar, 2005: 342)

ด้วยการที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ใช้กับพยัญชนะ “ฟ” (มูมะ) โดยการพิจารณาถึงความหมายของพยัญชนะนี้แล้วจะหมายถึงว่า เรียงกันอย่างล่าช้า ในขณะที่พยัญชนะ “ฟ” (ฟาอ) หมายถึง เรียงกันและไล่กัน ดังนั้นสามารถเข้าใจได้ว่า การที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ส่งมะลาอิกะฮ์มายังทารกนั้น บางครั้งอาจล่าช้าจากช่วงการสร้างเป็นก้อนเลือด และการเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างกายนั้นอาจล่าช้าเช่นเดียวกัน โดยที่ไม่สามารถจะกำหนดเวลาของอายุทารกได้อย่างแน่นอน จากหะดีษที่มีความหมายว่า “จากนั้นพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ส่งมะลาอิกะฮ์และได้ตั้งเสียด้วยสี่ประการ และพระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เขาว่า “จงเขียนการงาน ริสกี (ปัจจัยยังชีพต่างๆ) กำหนดอายุขัย และจงกำหนดถึงความอภัยหรือความสุขสำราญ จากนั้นได้ถูกเป่าวิญญาณเข้าสู่มัน (ร่างกาย)” (บันทึกโดย al-Bukhariy, 1996) และบางครั้งการเป่าวิญญาณนั้นอาจเกิดขึ้นต่อเนื่องจากช่วงการสร้างเป็นก้อนเลือดก็เป็นได้ ดังหะดีษที่มีความหมายว่า “จากนั้นพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ส่งมะลาอิกะฮ์คนหนึ่งมายังเขา (ทารก) แล้วได้เป่าวิญญาณเข้าสู่มัน (ร่างกาย) และได้ตั้งเสียด้วยสี่ประการ...” (บันทึกโดย Muslim, n.d.: 43)

ดังนั้นโดยกำหนดแล้วการเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างกายทารกนั้นเมื่อมีอายุ 40 วัน เป็นอย่างน้อยหรืออาจเป็นวันใดวันหนึ่งหลังจากนั้นก็แล้ว ดังที่ท่านเราะฮ์ลุส ﷺ ได้กล่าวว่า

((إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا... ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ...))

(رواه مسلم: 43)

ความว่า “แท้จริงคนใดคนหนึ่งจากพวกเจ้าได้ถูกสร้างขึ้นในท้องมารดาของเขาเมื่อมีอายุ 40 วัน... จากนั้นได้ถูกส่งมะลาอิกะฮ์คนหนึ่งมายังเขา แล้วได้เป่าวิญญาณสู่มัน....”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 43)

แต่อาจไม่เกินจากช่วงเวลาของการสร้างทารกที่สมบูรณ์ คือเมื่อสิ้นสุดสัปดาห์ที่แปดของอายุทารก และถือเป็นการสิ้นสุดระยะการเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ (Najib Karim al-Aghar, 2005: 342)

4.11.2.2 ทักษะของอูละมาอ์และนักวิชาการ

อัลเคาะฟาญีย์ (Al-Khafājīy, 1417 H.: 6/563) ฟัยยาฎ (Faiyaḍ, 1420 H.: 133) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของทักษะอูละมาอ์ในประเด็นการกำหนดช่วงการเป่าวิญญาณสู่ร่างดังนี้

1) นักวิชาการอิสลามรุ่นก่อนๆ ส่วนใหญ่มีทักษะว่า การเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างทารกจะเกิดขึ้นหลังจากที่มีการสร้างเรียบร้อยแล้วคือหลังจาก 4 เดือน โดยยึดจากหะดีษอิบนุ มุ้มัสอูด رضي الله عنه จากท่านเราะสูล ﷺ ว่า **ثُمَّ ... أَرْبَعِينَ يَوْمًا ... ثُمَّ** ((إِنَّ أَحَدَكُمْ يُحْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ... ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلِكُ فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ ...)) ความว่า “แท้จริงคนใดคนหนึ่งจากพวกเจ้าได้ถูกสร้างขึ้นในท้องมารดาของเขาเมื่อมีอายุ 40 วัน... จากนั้นได้ถูกส่งมะลาอิกะฮ์คนหนึ่งมายังเขา แล้วได้เป่าวิญญาณสู่มัน...” (บันทึกโดย Muslim, n.d.: 43)

2) นักวิชาการและวงการแพทย์สมัยใหม่ต่างมีทักษะว่า การเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างทารกเกิดขึ้นหลังจาก 40 วันแรก โดยยึดจากหะดีษที่ว่า **إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ ثِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ** ((... لَيْلَةً بَعَثَ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا وَعَظْمَهَا ...)) ความว่า “ท่านเราะสูลได้กล่าวว่า “เมื่อเชื้อที่ผสมได้ผ่านพ้นเวลา 42 คืน (อัลลอฮ์) ได้ส่งเทวทูตมายังมัน แล้วได้ทำให้เป็นรูปร่าง ทำให้เป็นหู (โสตการฟัง) ทำให้เป็นตา (โสตการมองเห็น) สร้างหนัง เนื้อ และกระดูกของมัน ...” (บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2645)

จากการวินิจฉัยระหว่างสองทักษะนี้ปรากฏว่า ทักษะแรกค่อนข้างมีน้ำหนักกว่า คือ ช่วงการเป่าวิญญาณสู่ร่างทารกเกิดขึ้นหลังจากที่ทารกได้เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์แล้วคือหลังจาก 120 วันด้วยเหตุผลดังนี้

1. วิญญาณเป็นสิ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยเครื่องมือแพทย์หรือด้วยการทดลองต่างๆ ซึ่งมันเป็นสิ่งเร้นลับเฉพาะสำหรับอัลลอฮ์ ไซว่าจะรู้ได้ด้วยการพัฒนาการเพิ่มพูนปริมาณ ได้รับสารอาหาร หรือว่ามีชีวิต แต่สามารถที่จะรู้ได้ด้วยเกิดปฏิกิริยาการเคลื่อนไหว การคืนที่ทารกปฏิบัติออกมาเอง (Muḥammad Naīm Yaṣīn, 1416H.: 42)

2. อัลกุรอานและหะดีษต่างเป็นวะฮยูที่ถูกวิวัฒนาการมา ในอัลกุรอานไม่ได้เจาะจงชัดเจนว่า วิญญาณถูกเป่าเข้าร่างเมื่อใด เพียงแต่ว่านักอรรถาธิบายอัลกุรอานหลายๆ คน ได้เข้าใจว่า วิญญาณได้ถูกเป่าเข้าสู่ร่างทารกเมื่อครบ 4 เดือน ด้วยหลักฐานจากอายะฮ์ที่ว่า ﴿مُرَّاٰنَشَأْنُهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ และจากหะดีษเศาะหิหฺบันติกโดยอัลบุคอรีฮ์และมุสลิมที่รายงานจากอิบน์มุสอูดข้างต้น ซึ่งถือเป็นหลักฐานที่ดีและชัดเจนที่สุด (Dr.Muhammad Hāfiz al-Shuroydat, 2004: 10)

3. ไม่ปรากฏว่ามีหะดีษบทใดเลยที่เจาะจงว่าวิญญาณถูกเป่าเข้าสู่ร่างหลังจาก 40 วันแรก และหะดีษที่หะษนะที่ส่งยกเป็นหลักฐานนั้นเป็นเพียงบอกถึงการเป็นรูปร่าง การสร้างโศดการได้ยืน โศดการมองเห็น สร้างเนื้อ หนัง สร้างกระดูก กำหนดเพศชายหรือหญิง กำหนดปัจจัยยังชีพ อายุขัย การงานต่างๆ หรือกำหนดการมีชีวิตที่สารทุกข์หรือผาสุกเพียงเท่านั้น ไม่ได้กล่าวว่าการเป่าวิญญาณแม้แต่นิดเดียวเลย ดังนั้นการสร้างหรือการกำหนดต่างๆ ที่กล่าวมานั้นย่อมไม่สามารถเทียบกับการเป่าวิญญาณได้เลย ทำไมต้องยกหะดีษที่ไม่ได้กล่าวถึงยกเป็นหลักฐาน ในขณะที่มีหะดีษที่ชัดเจนกว่าที่สามารถยึดเป็นหลักฐานได้

4. ตามข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ไม่ปรากฏว่าตัวอ่อนในช่วง 40 วันแรกมีการดิ้น นอน ตื่นหรือบ่งบอกว่ามีชีวิตด้วยวิญญาณ เพียงแต่บอกว่ามันมีชีวิตที่ปราศจากวิญญาณ เสื่อมกับพืชผัก หรือน้ำอสุจิที่มีชีวิตนั้นใดก็ตามนั้น ดังนั้นชีวิตที่มีวิญญาณย่อมไม่เหมือนกับการมีชีวิตของพืชผักแน่นอน อย่างเช่นผู้ที่นอนกลางคืนก็ถือว่ายังมีชีวิตอยู่เพียงแต่ปราศจากวิญญาณเท่านั้นเอง ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم﴾ ความว่า “และพระองค์คือผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าตาย ในเวลากลางคืน และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำขึ้นในเวลากลางคืน” (สุเราะฮ์อัลอันอาม: 60) การที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้เทียบคนที่นอนกลางคืนเหมือนกับผู้ที่ตายนั้นเพราะเขาได้ปราศจากวิญญาณและความรู้สึก (al-Qāsimīy, 1418 H.: 4/383)

5. อดะฮ์ของหญิงหม้ายที่สามีตายคือ 4 เดือนกับ 10 วัน ไม่ใช่ 40 วันเพราะ 4 เดือนเป็นช่วงเวลาของการเป่าวิญญาณสู่ร่างทารก และอีก 10 วันช่วงเวลาเพื่อเป็นการแน่ใจถึงการที่ท้องได้ปลอดจากทารกหรือไม่ ถ้าหากว่าวิญญาณได้ถูกเป่าช่วง 40 วันแรกจะทำให้ อดะฮ์ของหญิงหม้ายนั้นนานเกินกว่าจำเป็น

6. ทารกที่มีรูปร่างสมบูรณ์ครบถ้วนเหมือนมนุษย์ทั่วไป ตามหลักการซารีอะฮ์แล้วต้องทำการละหมาดเมื่อเกิดการแท้งออกมาตาย เพราะถือว่าเกิดเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์แล้ว และผู้ใดที่เป็นสาเหตุให้ทารกนั้นตายก่อนการเป่าวิญญาณไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าสินไหม แล้วการเป็นทารกที่มีชีวิตจริงๆ คือหลังจากการเป่าวิญญาณ

7. ตามทัศนะของกลุ่มที่สองที่ว่า การเป่าวิญญาณเกิดขึ้นเมื่อผ่านพ้น 40 วันแรกนั้นมีเหตุผลอยู่ที่ว่า ทารกในช่วงนี้ไม่ให้มีการทำแท้ง หรือห้ามทำลาย เว้นแต่ด้วยเหตุจำเป็นและสุจริตจริงๆ ไม่ใช่เป็นการกำหนดช่วงการเป่าวิญญาณแต่อย่างใดเลย

8. จากสัมผัสและความรู้สึกของผู้เป็นมารดาทุกคนบอกว่าเมื่อท้องมีอายุ 4 เดือนเริ่มจะมีความรู้สึกถึงการดิ้น การเคลื่อนไหวเกิดขึ้น นี่แสดงว่าทารกมีการเคลื่อนไหวด้วยตัวของมันเองหลังจากที่เป่าวิญญาณเรียบร้อยแล้ว

อิบนุฮัจญรฺ (Ibn Hajar, 2000: 11/484) ได้กล่าวในหนังสือฟัตหุลบารีย์ว่า บรรดาอุละมาอ์ต่างมีมติเอกฉันท์ว่าการเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่หลังจากผ่าน 4 เดือนแล้ว

ซัฆลุล อันนัจญารฺ (Zaghlūl al-Najjār, 2008: 409) ได้กล่าวถึงการเป่าวิญญาณ แต่ไม่ได้เจาะจงว่าเกิดช่วงเวลาใด เพียงแต่ได้บอกว่าเกิดขึ้นหลังจากระยะเป็นมฤตยูเหมาะสมด้วยหลักฐานจากหะดีษทั้งสองที่ยกกล่าวมา

ดร.มุหัมมัด อาลี อัลบารฺ (Muḥammad ‘Alīy al-Bār, 1985: 59) ได้สรุปว่า บรรดาอุละมาอ์ได้มีมติเอกฉันท์ว่า การเป่าวิญญาณสู่ร่างเกิดขึ้นเมื่อการสร้างเสร็จสมบูรณ์ครบ 120 วัน ด้วยหลักฐานหะดีษที่ว่า ... (إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا...)) ((... ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ...)) ความว่า “แท้จริงคนใดคนหนึ่งจากพวกเจ้าได้ถูกสร้างขึ้นในท้องมารดาของเขาเมื่อมีอายุ 40 วัน... จากนั้นได้ถูกส่งมะลาอิกะฮ์ตนหนึ่งมายังเขาแล้วได้เป่าวิญญาณสู่มัน...” (บันทึกโดย Muslim, n.d.: 43) และอุละมาอ์เองได้มีถกเถียงกัน ซึ่งโดยสรุปแล้ว การสร้างเกิดขึ้นจากการเป็นก้อนเลือดแล้วกลายเป็นก้อนเนื้อ.... และสำหรับการเป่าวิญญาณสู่ร่างจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่หลังเป็นก้อนเนื้อที่สมบูรณ์⁹

⁹ เป็นทัศนะของอิบนุก็อยอิมในหนังสือ al-tibyān fi Aqsām al-qur’an, หน้า 74. และทัศนะอิบนุฮัจญรฺ ในหนังสือ Fath al-Barī เล่มที่ 11 หน้า 481

ดร.มุหัมมัด อิซซุดดีน เตาฟีก (Dr. Muhammad Izzudin Tawfiq, 2004: 138-139) ได้ย้่าว่า การเป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างคือกระบวนการสุดท้ายสำหรับการเตรียมร่างที่จะเกิดขึ้นต่อทารกเพื่อให้ได้มาซึ่งการเป็นมนุษย์ที่แท้จริง การเป่าวิญญาณคือลำดับสุดท้ายแห่งการสร้างที่ทำให้ทารกมีทั้งร่างและวิญญาณซึ่งเป็นรูปร่างอื่น...ที่จริงแล้วเวลาของการเป่าวิญญาณเสมือนเป็นการยืนยันอย่างเป็นทางการว่าทารกนี้ได้กลายเป็นรูปร่างอื่น....ถึงแม้ว่าการเตรียมตัวเพื่อช่วงเวลานี้ได้เริ่มตั้งแต่ช่วงแรกของระยะมฤตนะฮ์....

มีปรากฏในหลายๆ หนังสืออรรถาธิบายอัลกุรอานต่ออายะฮ์นี้ว่าบ่งบอกถึงสองด้านพร้อมๆ กับทั้งร่างและวิญญาณ เช่น

- อิบญะริร อัญญาบารี (Ibn Jarīr al-Ṭabarī, 2000: 19/18) กล่าวว่า ทัศนะที่ดีที่สุดคือคำพูดที่ว่า ที่หมายถึงด้วยอายะฮ์นี้คือการเป่าวิญญาณสู่มัน (ร่าง) และด้วยการเป่าวิญญาณนี้ได้เปลี่ยนเป็นรูปร่างอื่นเป็นมนุษย์นั่นเอง

- อิบญะริร (Ibn Kathīr, 1997: 5/467) ได้อธิบายว่า อายะฮ์ ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ﴾ ความว่า “แล้วเราได้ทำมันให้รูปร่างอื่น” คือแล้วเราได้เป่าวิญญาณสู่มัน จนเป็นรูปร่างอื่นที่มีการได้ยิน ได้มองเห็น ได้รู้สึก ได้เคลื่อนไหว ได้คิด.... อิบญะริรได้รายงานจากท่านอาลี رضي الله عنه ว่า ท่านได้กล่าวว่า เมื่อใดที่เชื้อที่ผสมได้ผ่านพ้นเวลา 4 เดือน อัลลอฮ์ ﷻ ได้ส่งมลาอิกะฮ์แล้วได้เป่าวิญญาณเข้าสู่ร่างใน (ขณะอยู่ใน) ความมืดสามชั้น นั่นคืออายะฮ์ ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ หมายถึง เราได้เป่าวิญญาณเข้าสู่ร่าง

4.12 ระยะเวลาการตั้งครรภ์ที่น้อยที่สุด

ถึง ณ จุดนี้เป็นการสิ้นสุดระยะเวลาการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์ หลังจากอายุครรภ์ได้ 6 เดือน ซึ่งเสมือนกับว่าเป็นช่วงเวลาที่ทารกพร้อมที่จะเกิดมาสู่โลก เพราะระยะการตั้งครรภ์ของทารกมีการพัฒนาของอวัยวะทุกส่วนอย่างสมบูรณ์แล้ว เริ่มจากสัปดาห์ที่ 24 หรือ 6 เดือนเป็นอย่างน้อย โดยที่อัลกุรอานได้กำหนดระยะเวลาการตั้งครรภ์ที่น้อยที่สุดที่เด็กสามารถเกิดมามีชีวิตได้ ก่อนที่วิทยาศาสตร์การแพทย์จะรู้ถึงข้อเท็จจริงนี้ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานถึงสามอายะฮ์ด้วยกัน ดังนี้

อายะฮ์แรก อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

﴿...وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا...﴾

(سورة الأحقاف: 15)

ความว่า “...และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสามสิบเดือน...”

(สุเราะฮ์อัลอะฮ์กอฟ: 15)

อายะฮ์ที่สอง อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿...وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ...﴾

(سورة لقمان: 14)

ความว่า “...และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสองปี...”

(สุเราะฮ์ลุกมาน: 14)

และอายะฮ์ที่สาม อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّ الرِّضَاعَةَ...﴾

(سورة البقرة: 233)

ความว่า “และมารดาทั้งหลายนั้น จะให้นมแก่ลูกๆ ของนาง ภายในสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ต้องการ จะให้ครบถ้วนในการให้นม...”

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์: 233)

จากทั้งสามอายะฮ์นี้สามารถเข้าใจได้ว่า ระยะเวลาที่สั้นที่สุดของการตั้งครรภ์คือ 6 เดือน เนื่องด้วยอายะฮ์แรกนั้น ได้เจาะจงว่าระยะการตั้งครรภ์และการหย่านมนั้น จะมีเวลาถึง 30 เดือนด้วยกัน ในขณะที่อายะฮ์ที่สองและสามได้เจาะจงว่าการให้นมและการหย่านมของเด็กนั้นจะมีขึ้นในระยะเวลา 2 ปี คือ 24 เดือน ดังนั้นเมื่อเราหักลบระหว่างช่วงเวลาการตั้งครรภ์กับช่วงเวลาการหย่านมแล้วปรากฏว่า การตั้งครรภ์จะมีเวลาเพียง 6 เดือน เป็นอย่างน้อย เพราะระยะเวลาการตั้งที่สมบูรณ์เต็มที่ คือ 9 เดือน หรือประมาณ 38 ถึง 42 สัปดาห์ โดยเฉลี่ยแล้ว อยู่ประมาณ 40 สัปดาห์ (Dr. Hāmid Aḥmad Ḥāmid, 1996: 127-128)

มีรายงานจาก ท่านอาลี อิบน์อุบัยฎอเล็บ และอิบน์อับบาซ ว่า “ท่านอุษมาน อิบน์ อัฟฟาน رضي الله عنه ได้ไปหาหญิงคนหนึ่งที่ได้คลอดลูกออกมาในขณะที่อายุครรภ์ของนางเพียง 6 เดือนเท่านั้น แล้วท่านจะการลงโทษนางด้วยหุด คือการปาด้วยก้อนหิน หรือเขี่ยด้วยหวาย 100 ที (เพราะท่านอุษมานเข้าใจว่านางได้คลอดลูกออกมาจากการทำประเวณีมาก่อน) ท่านอาลีได้ห้ามท่านและกล่าวว่า ไม่ใช่เช่นนั้นตามที่ท่านเข้าใจ เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ ความว่า “และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสามสิบเดือน” และพระองค์ได้ตรัสอีกว่า ﴿وَأَوْلَادُهُ يُضَعْنَ حَوْلَهُنَّ حَوْلِينَ كَامِلِينَ﴾ ความว่า “และมารดาทั้งหลายนั้น จะให้นมแก่ลูกๆ ของนางภายในสองปีเต็ม” ดังนั้นระยะเวลาให้นมบุตร คือ 24 เดือน และระยะเวลาตั้งครรภ์คือ 6 เดือน แล้วท่านอุษมานก็ได้กลับคำจากการวินิจฉัย โดยกล่าวว่า “ฉันไม่ทันเข้าใจต่อสิ่งนี้” และท่านได้ยกเลิกการลงโทษต่อนางทันที” (al-Qurṭubīy, 1993: 5/34)

การิม นะญิบ อัลอะฆอร (Najīb Karīm al-Aghar, 2005: 387) ได้กล่าวว่า ในทางเป็นจริงของวิชาการแพทย์ได้ปฏิบัติแล้วเช่นกัน คือ เด็กที่คลอดออกมาหลังจากอายุครรภ์ 6 เดือนแต่ไม่ครบกำหนด 9 เดือนนั้น ต้องมีการอบในตู้อบและต้องอยู่ใต้การดูแลของแพทย์อย่างใกล้ชิด แต่ถ้าเด็กเกิดออกมาไม่ครบ 6 เดือน เด็กจะไม่สามารถมีชีวิตได้แน่นอน

ดร. อามีน รุวัยหะฮุ (Dr.Amīn Ruwaiḥat, n.d.: 71) ได้กล่าวว่า เป็นการยืนยันจากวงการแพทย์ว่า การตั้งครรภ์ที่น้อยที่สุด คือ 6 เดือน เด็กทารกจึงจะมีโอกาสมีชีวิตอยู่ และการกำเนิดที่เกิดขึ้นก่อน 6 เดือนนี้ เรียกว่า ลูกแท้ง เด็กไม่สามารถมีชีวิตได้ นั่นคือเด็กที่กำเนิดก่อนกำหนดโดยที่จะมีน้ำหนักไม่เกิน 2,000 กรัม แต่โดยปกติแล้วเด็กที่เกิดจากอายุ 9 เดือนเต็มจะมีน้ำหนักประมาณ 3,000 - 3,500 กรัม หรือมากกว่านั้น

ดร.คีท มอร์ (Dr.Keith Moore, 1998: 264) ได้กล่าวว่า ทารกที่เกิดมาจากครรภ์ที่อายุระหว่าง 24- 26 สัปดาห์ จะสามารถมีชีวิตได้ เมื่อทำคลอดโดยแพทย์ที่ชำนาญและมีการดูแลอย่างใกล้ชิด และทารกจะเสียชีวิตได้เมื่อเกิดมาในช่วงอายุ 22-25 สัปดาห์ เพราะอวัยวะการหายใจยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ แต่ทารกที่เกิดหลังจากนั้นโดยส่วนใหญ่แล้วจะสามารถมีชีวิตได้เพราะอวัยวะการหายใจสามารถทำงานได้

ทั้งนี้ ช่วงเวลาที่อัลกุรอานได้กำหนดนั้นเป็นทฤษฎีที่วงการแพทย์ยึดถือปฏิบัติกันทั่วไป คือ 25 สัปดาห์ขึ้นไป คือ เป็นช่วงเวลาที่ทารกเกิดก่อนกำหนดและสามารถที่จะมีชีวิตอยู่ได้ (Najīb Karīm al-Aghar, 2005: 389)

4.13 ระยะการดูแลทารกในท้องมารดา

ระยะนี้จะเริ่มตั้งแต่อายุทารกครบ 6 เดือนหรือ 24 สัปดาห์จนถึงกำหนดคลอด คือประมาณสัปดาห์ที่ 38 คร.ทิท มอร์ ได้กล่าวว่า¹⁰ ช่วงระยะเวลานี้ถือเป็นช่วงสุดท้ายของการตั้งครรภ์ ในเวลาที่ทารกสามารถมีชีวิตได้ในเมื่อมีการคลอดก่อนกำหนด แต่การที่ทารกยังอยู่ในครรภ์มารดาในช่วงนี้เพื่อให้ได้รับการดูแลและรับสารอาหารจากผู้เป็นแม่เท่านั้น

ดังนั้นจะสังเกตได้ว่าน้ำหนักของทารกในช่วงสัปดาห์ท้ายๆ นี้จะมีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

4.14 อิดคะฮฺ (ช่วงเวลาการรอกอยของหญิงหม้าย)

ประเด็นนี้มีความสำคัญที่จำเป็นต้องศึกษาอย่างยิ่ง เพราะการกำหนดอิดคะฮฺในอิสลามมีความสัมพันธ์กับการสร้างและเป็นตัวของทารกในครรภ์เป็นอย่างยิ่ง และมีความเป็นมาของระยะเวลามีความเกี่ยวข้องกับช่วงมีการชีวิตของทารกในครรภ์

อัลกุรอานได้อธิบายเกี่ยวกับอิดคะฮฺในประเด็นต่างๆ ด้วย 3 อายะฮฺด้วยกัน
คือ

อายะฮฺที่ 1 อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْبِضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبِعَوْلِهِنَّ أَحَقُّ بِرَبِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾﴾

(سورة البقرة: 228)

ความว่า “และบรรดาหญิงที่ถูกหย่าร้าง พวกนาง จะต้องรอกอยตัวของตนเองสามกรูอ และไม่นอมนมฺติให้แก่พวกนาง ในการที่พวกนาง จะปกปิดสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงให้บังเกิดขึ้น ใน

¹⁰ การประชุมสัมมนาการแพทย์อิสลามนานาชาติในหัวข้อ “มหัศจรรย์แห่งวิทยาการแพทย์ในอัลกุรอาน” ที่มีขึ้นเมื่อวันที่ 25/9/1985 ที่ประเทศอียิปต์

มดลูกของพวกนาง หากพวกนางศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวัน
ปรโลก และบรรดาสามีของพวกนางนั้นเป็นผู้มีสิทธิกว่า ใน
การให้พวกนางกลับมาในกรณีดังกล่าว หากพวกเขา
ปรารถนาประนีประนอม และพวกนางนั้นจะได้รับ
เช่นเดียวกับสิ่งที่ป็นหน้าที่ของพวกนาง จะต้องปฏิบัติโดย
ชอบธรรม และสำหรับบรรดาชายนั้น มีฐานะเหนือพวกนาง
ชั้นหนึ่ง และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชา
ญาณ”

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์: 228)

อายะฮ์ที่ 2 อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَوْجَابًا يَرْبِّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ (٢٣٤) ﴾

(سورة البقرة: 234)

ความว่า “และบรรดาผู้ที่ถึงแก่ชีวิตลงในหมู่พวกเจ้า และที่
คุ้มครองไว้ นั้น พวกนางจะต้องรอคอยตัวของพวกนางเอง สี่
เดือนกับสิบวัน ครั้นเมื่อพวกนาง ครบกำหนดเวลาของพวก
นางแล้ว ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกนางได้
กระทำไปในส่วนตัวของพวกนาง โดยชอบธรรม และอัลลอ
ฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน”

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์: 234)

อายะฮ์ที่ 3 อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿...وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ... ﴾

(سورة البقرة: 234)

ความว่า “...ส่วนบรรดาผู้มีครรภ์ กำหนดของพวกนางก็คือ
พวกนางจะคลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง...”

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์: 4)

จุดประสงค์ของบทบัญญัติอิสลามที่กำหนดให้มีอิดคะฮ์สำหรับผู้หญิงนั้น เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าครรภ์ของนางสะอาดปราศจากจากตัวอ่อนที่เกิดจากสามีคนก่อนที่เกิดจากการหย่าหรือเสียชีวิต อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า وَلَا يَحِلُّ لهنَّ أَنْ يَكُنَّ مَا خَلَقَ اللهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ ۚ وَلا يَحِلُّ لهنَّ أَنْ يَكُنَّ مَا خَلَقَ اللهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ ۚ ความว่า “และไม่อนุมัติให้แก่พวกนาง ในการที่พวกนาง จะปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้บังเกิดขึ้น ในมดลูกของพวกนาง”

ผู้หญิงที่ผ่านการชำระร่างกายและสะอาดจากประจำเดือนถึง 3 ครั้งไม่สามารถบ่งบอกว่า นางได้ตั้งครรภ์หรือไม่ เพราะการสะอาดจากประจำเดือนจะเกิดขึ้นกับผู้หญิงที่ตั้งครรภ์และไม่ตั้งครรภ์ก็ได้ และถ้าเกิดมีประจำเดือนถึง 3 ครั้งสามารถบอกได้เลยว่านางไม่ได้ตั้งครรภ์ เพราะประจำเดือนจะไม่เกิดขึ้นกับผู้ที่ตั้งครรภ์แน่นอน ดังนั้นการถือเอาประจำเดือนเป็นหลักในการกำหนดว่าผู้หญิงมีการตั้งครรภ์หรือไม่ อายะฮ์อัลกุรอาน ได้อธิบายดังนี้ว่า

﴿ وَالَّتِي يَبْسَنَ مِنَ الْمَجِضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِضْنَ ... ﴾

(سورة الطلاق : 4)

ความว่า “สำหรับผู้หญิงในหมู่ภริยาของพวกเจ้าที่หมดหวังในการมีระดู หากพวกเจ้ายังสงสัย (ในเรื่องอิดคะฮ์ของนาง) ดังนั้น ฟังรู้เถิดว่า อิดคะฮ์ของพวกนางคือสามเดือน และบรรดาผู้หญิงที่มีได้มีระดูก็เช่นกัน....”

(สุเราะฮ์อัลฏะลาq: 4)

อายะฮ์นี้ได้กำหนดไว้ว่า การถือเอาจุดสำคัญของการนับอิดคะฮ์เป็นหลายๆเดือนคือ การไม่มีประจำเดือน ดังนั้นการกำหนดถูกรูเป็นเวลาถึง 3 ครั้งเพื่อให้แน่ใจว่า นางปราศจากการตั้งครรภ์จริง

ความมหัศจรรย์ของอายะฮ์นี้มีอีกว่า อาจมีความเป็นไปได้ที่ผู้หญิงที่ตั้งครรภ์แล้วจะมีประจำเดือนมาในครั้งแรกและครั้งที่สองโดยมีเลือดไหลออกมาทางช่องคลอด แต่อาการลักษณะนี้จะไม่เกิดขึ้นเป็นครั้งที่สามอย่างเด็ดขาด ด้วยการที่ไม่มีประจำเดือนครั้งที่สามนี้สามารถบอกได้เลยว่านางได้ตั้งครรภ์อย่างแน่นอน

ดร. โจลิย์ แซมป์ซัน ได้อธิบายในการประชุม¹¹ ว่า “การตกเลือดในช่วงแรก คือช่วงระยะที่ทารกเป็นก้อนเลือด โดยปกติแล้วหลังจาก 6 ถึง 7 วันของการผสม ไข่จะมีการฝังตัวลงในเยื่อโพรงมดลูก...ความเป็นจริงนี้จะเกิดขึ้นเป็นบางครั้งเท่านั้น... เหตุการณ์อย่างนี้อาจเป็นการอธิบายถึงการตกเลือดในช่วงแรกๆ ของการตั้งครรภ์ก็ได้” เขาได้อธิบายถึงการตกเลือดช่วงที่สอง คือช่วงสัปดาห์ที่แปดว่า “การที่ฮอร์โมน (PROGESTERONE) ซึ่งเป็นฮอร์โมนที่มีหน้าที่ปกป้องครรภ์ ได้ถูกขับออกจากรังไข่ช่วงตั้งครรภ์ คือช่วงสัปดาห์ที่เจ็ดหรือแปด ในช่วงเวลาที่มีการเคลื่อนที่ของฮอร์โมนชนิดนี้ออกจากรังไข่สู่สูงน้ำคร่ำ ที่นี้อาจเป็นช่วงที่อัตราของฮอร์โมนดังกล่าวลดลง... การตกเลือดประเภทนี้จึงเกิดขึ้นได้ขณะตั้งครรภ์ในช่วง 3 เดือนแรก” (Karim Najib al-Aghar, 2005: 373-374)

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่า มีเหตุจำเป็นเพื่อให้บรรดาหญิงที่ถูกหย่าร้างต้องรอให้ครบถึงสามครั้งของประจำเดือน ดังนั้นการออกมาของเลือดจากมดลูกในช่วงระยะเวลาที่ไม่ได้ถือว่ามีครรภ์ แต่บางครั้งอาจมีผลตรงกันข้าม

สำหรับอายุที่สอง เป็นการกำหนดให้บรรดาหญิงที่สามีเสียชีวิตต้องมีอดะฮ์ถึง 4 เดือนกับ 10 วัน เพื่อความแน่ใจว่านางปลอดภัยจากการตั้งครรภ์จริง ด้วยหิกมะฮ์ (วิทญ์ปัญญา) การกำหนดให้รอคอยถึง 4 เดือนกว่านี้ เพื่อว่าผู้เป็นมารดาจะมีความรู้สึกถึงการคืนและการเคลื่อนที่ของเด็กในท้องในสัปดาห์ที่ 19 แต่ก่อนหน้านั้น บางครั้งผู้เป็นแม่อาจจะยังไม่มีความรู้สึกเพราะการคืนของเด็กยังมีความจำกัดอยู่ หรือยังไม่แน่ใจว่าเด็กที่อยู่ในท้องยังมีชีวิตอยู่หรือไม่

ดร. มุหัมมัด อาลี อัลบารุ (Dr. Muḥammad ‘Aliȳ al-Bār, 1990: 225) ได้กล่าวว่า “เมื่อเวลาได้ผ่านพ้น 4 เดือนกับ 10 วัน แล้วนางยังไม่มีความรู้สึกถึงการคืน หรือการเคลื่อนไหวของเด็กแล้ว ต้องแน่ใจได้เลยว่า เด็กอาจเสียชีวิตไปแล้ว”

4.15 ความมหัศจรรย์แห่งการคลอด

โดยกระบวนการปกติแล้วเมื่อทารกเจริญเติบโตในครรภ์มีอายุประมาณ 38 สัปดาห์ หรือ 9 เดือน หรือ 280 วัน นับจากวันแรกของการมีประจำเดือนครั้งสุดท้าย ซึ่งถือเป็นช่วงครบกำหนดคลอด รกจะเริ่มเสื่อมสภาพ ทารกเตรียมพร้อมที่จะคลอดและมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับตัวแม่โดยฮอร์โมนจากต่อมใต้สมองจะกระตุ้นให้

¹¹ ประชุมสัมมนาการแพทย์อิสลามนานาชาติที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย วันที่ 25/09/1985

กล้ามเนื้อผนังมดลูกบีบตัว ประกอบด้วยการหดตัวของกล้ามเนื้อหน้าท้องทำให้ปากมดลูกเปิด ผนังคร่ำแตก มดลูกบีบตัวอย่างแรงดันให้ทารกออกมาทางช่องคลอด โดยปกติส่วนศีรษะของทารกจะโผล่ผ่านปากช่องคลอดออกมาก่อน หลังจากทารกคลอดออกมาแพทย์ผู้ทำคลอด จะต้องผูกสายสะดือให้แน่นทั้งด้านตัวแม่และด้านตัวลูกก่อนที่จะตัดสายสะดือ เพื่อป้องกันการสูญเสียเลือดจากตัวแม่และลูก หลังจากทารกคลอดออกมาประมาณ 10 - 15 นาที มดลูกจะบีบตัวให้รกหลุดออกมา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสเกี่ยวกับการคลอดทารกออกมาดูโลกว่า

﴿ قِيلَ لِلْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرَهُ ۚ ﴿٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۚ ﴿٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۚ ﴿٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۚ ﴿١٠﴾ ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ۚ ﴿١١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۚ ﴿١٢﴾ ﴾

(سورة عبس : 17-22)

ความว่า “มนุษย์นั้นถูกสั่งห้ามเสียดี เขาช่างเนรคุณเสียนี้ กระไร จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา? จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่งพระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา ต่อมาพระองค์ให้เขาตายไป แล้วให้เขาหลงหลุม ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ก็ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ”

(สุเราะฮะอะบะสะ: 17-22)

อิบน์กาษีรฺ (Ibn Kathīr, 1997: 4/472) ได้อธิบายอายะฮ์นี้ว่ามีรายงานจากอิบน์อับบาส رضي الله عنه ท่านได้อธิบายว่า จากนั้น (อัลลอฮ์) ได้ทรงประทานความสะดวกแก่เขาใน (การคลอด) ออกจากท้องมารดาของเขา และทั้งอิกริมะฮ์ อัญญาอะหาก อาบูนุสอติหฺ เกาะตาอะฮ์ อัลฮุคคียฺ ต่างได้กล่าวไว้เช่นเดียวกัน และเป็นทัศนะที่ยึดโดยอัญญาอะบะรีฮ์

เมื่อเราได้สังเกตถึงอายะฮ์ข้างต้น จะพบว่าในช่วงเวลาที่มนุษย์ได้ผ่านพื้นที่เริ่มจากเมื่อก่อนที่เคยเป็นเสมีนก่อนเลือด จนถึงวาระที่ออกจากท้องมารดาจนกว่าจะพบกับ การตายในวันข้างหน้า

มีอุละมาอ์บางท่านได้อธิบายอายะฮ์ที่ว่า “﴿ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴾” เป็นการแผ้วทางให้สะดวกในการรับทางนำ ซึ่งตรงนี้เป็นกรออธิบายที่ไม่ถูกต้อง แต่ที่น่านำหมายถึงคือ แผ้วทางให้

สะดวกในการคลอดทารกออกมา อย่างที่อับนุอับบาสได้อธิบายไว้ เพราะอายะฮ์ในซูเราะฮ์นี้ ได้กล่าวถึงสิ่งที่เกิดขึ้นตัวมนุษย์เกี่ยวกับการสร้าง การฟื้นขึ้นมาอีกครั้งในวันข้างหน้า และเช่นเดียวกันแนวทางอายะฮ์ได้กล่าวถึงการออกมาถึง 4 ครั้งที่มนุษย์ทุกคนต้องผ่านในช่วงการมีชีวิตทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ คือ

1) ออกจากการเป็นหยดเชื้อที่ผสมผ่านการคลอด คืออายะฮ์ ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ﴾

﴿فَقَدَرَهُ﴾

2) ออกจากการเป็นทารกที่มีรูปร่างที่สมบูรณ์ คืออายะฮ์ ﴿ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ﴾

3) ออกจากชีวิตโลกดุนยา คืออายะฮ์ ﴿ثُمَّ أَمَّا نَفْسُهَا فَكَرِهَتْ﴾

4) ออกจากโลกแห่งหลุมฝังศพสู่โลกแห่งนิรันดร์คือ อาคิเราะฮ์เพื่อการได้สวนและรับผลการปฏิบัติจากโลกนี้ คืออายะฮ์ ﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرْنَاهُ﴾

เมื่อได้สังเกตถึงช่วงเวลาการสร้างและพัฒนาการของทารกในท้องมารดาที่เริ่มตั้งแต่การปฏิสนธิของเชื้อฝ่ายชายกับเชื้อฝ่ายหญิงจนถึงการเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ครบถ้วนจนสามารถคลอดออกมา ถ้าหากไม่เป็นเช่นนั้นแล้วไม่ใช่เป็นการง่ายเลยที่จะได้คลอดออกมาอย่างสะดวก ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ﷻ ทั้งสิ้น ด้วยปัจจัยหลายๆ ประการที่สามารถทำให้การคลอดออกจากท้องมารดาด้วยความสะดวก ดังนี้

1) มีมูกจำนวนมากมาปกปิดทางมดลูกเพื่อไม่ให้เชื้อแบคทีเรียจากภายนอกเข้าสู่ปากมดลูกได้ แต่มูกที่กล่าวนี้จะค่อยๆ หายเมื่อเข้าใกล้วันกำหนดคลอด

2) มีฮอร์โมน (Relaxin) ที่ถูกขับออกมาจากไข่และถุงน้ำคร่ำ เพื่อให้เกิดการผ่อนคลายแก่โพรงมดลูกและปากมดลูกก่อนการคลอด

3) มีฮอร์โมนที่ทำหน้าที่รักษาและสร้างความมั่นคงให้กับทารกเริ่มอ่อนตัวลงและพร้อมที่จะขับทารกออกมา

4) มีการหดตัวของกล้ามเนื้อหน้าท้องส่วนบนทำให้ปากมดลูกเปิด และมดลูกบีบตัวอย่างแรงดันให้ทารกสามารถขับออกมาทางช่องคลอดได้อย่างสะดวก

5) ถุงน้ำคร่ำมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องทำให้แตกและรั่วไหลออกมาทางช่องคลอด ทำให้ปากมดลูกเปิดกว้างขึ้น และด้วยเหตุนี้เองจะทำให้ทารกเลื่อนออกมาทางช่องคลอด เพราะโดยปรกติแล้วปากมดลูกมีขนาดกว้างไม่เกินสามนิ้วมือ¹²

¹² Dr.Keith Moore กล่าวในการประชุมสัมมนาการแพทย์อิสลามนานาชาติที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย วันที่ 25/09/1985

6) มุมของโพรงมดลูกจะแยกออกซึ่งจะทำให้ระหว่างมดลูกและช่องคลอด อยู่ในช่องทิศทางเดียวกัน ที่ซึ่งทำให้ทารกสามารถออกมาอย่างสะดวก เพราะโดยปกติแล้ว มดลูกจะเอียงไปข้างหน้าประมาณ 90 องศาจากช่องคลอด

Prince of Songkla University
Pattani Campus